

విషయసూచిక.

కవియములు.

పాఠములు.

౧. ఆంధ్రసాహిత్యపరిషద్వార్షికసభావృత్తాంతము	-	-	౫౭-౬౧
౨. స్వగతోపన్యాసము	-	-	౬౨-౭౬
౩. అధ్యక్షోపన్యాసము	-	-	౭౭-౧౦౬
౪. వార్షికసభలో జరుపబడిన పద్యములు.	-	-	౧౦౭-౧౧౧
౫. విజ్ఞాపనము	-	-	౧౧౨
౬. వేగినాటిశాలంకాయనుల శైలి ప్రశంసనములు.	-	-	౧౧౩-౧౨౨

డా. కెం. అత్తగూరుగారు, ఎం. ఏ.

౭. దుర్బతి సం॥ కార్యనివేదనము

శ్రీరస్తు.

ఆంధ్రసాహిత్య పరిషత్పత్రిక.

సంపుటము ౧౧.

{ దుందుభినామసంవత్సరము. }
{ శ్రేష్ఠ-భాద్రపదమాసములు. }

సంచిక ౨, ౩

శ్రీరస్తు.

ఆంధ్రసాహిత్యపరిషద్వార్షికసభావృత్తాంతము

ఆ ౧౯౨౨ సంవత్సరము సెప్టెంబరు నెల ది ౨, ౩ తేదీలు, శనివారము, ఆదివారములయందుఁ బరిషదేశ్వారికసభ గోదావరిమండలములోని పితాపురములో శ్రీమహారాజావారికోటలో నడచినది. పరిషత్తును దమరాజధాని కావ్వనించిన శ్రీమహారాజావారి కనారోగ్యముగానుండి చెన్నపురమునందు వసించుటవలనను, వేసవి యత్యధికముగాఁ దీర్చుటవలనను జైత్రవైశాఖములలో జరగవలసిన యీసభ భాద్రపదమాసమున జరిగినది. విశేషదినములు సెలవులు లేనికారణమున నున్నరెండుదినములలోవైననుఁ బాఠశాలలవారికే గాని యితరోద్యోగములవారికి శనివారముపయోగపడనిహేతువున, దూరము నందున్న భాషాభిమాను లగునుద్యోగులు పెక్కురు రాలేదు. కాని వచ్చినవారిలో సభకుఁ జాలినంతమంది యుండిరి. శ్రీమహారాజావారు స్వాగతసంఘాధ్యక్షులుగా నుండిరి. రైలుస్టేషనున కతివమీపముననున్న మహారాజావారి ఆర్. సి. హెచ్. హైస్కూలుభవనములో స్థలాంతరములనుండి వచ్చినవారికి బసలును భోజనసదుపాయములును గావింపఁబడినవి. కోటలో మొదటిభూమి కప్పై సభగావింపఁబడినది.

— సభకువచ్చిన కొందఱ నామములు. —

- మ-రా-రా-శ్రీ, శ్రీమహారాజా రావు వేంకటకుమారమహిపతి మూర్యరావు
బహద్దరుగారు, పితాపురం మహారాజాగారు.
- ,, గౌరవనేయులు రాజా శ్రీపానుగంటి రామారాయణంగారు,
ఎం. ఏ., చెన్నపురము.
- ,, రాయసాహేబు గుమ్మడూరి వేంకటరంగారావుగారు, ఎం.ఏ.,
చెన్నపురము.
- ,, టి. మురుగేశము పిల్లెగారు, పెరియకుళము, మధుర.
- ,, గునుపాటి యేనాదిరెడ్డిగారు, కొత్తూరు, నెల్లూరు.
- ,, టి. వి. వెంకన్నయ్యగారు, ఎం. ఏ., బెంగుళూరు, (కర్ణాట
సాహిత్యపరిషత్పత్రికమున.)
- ,, ఆర్. వేంకటరామసోమయాజిగారు, నైజాముకాలేజి, హైద్రా
బాదు.
- ,, అయ్యంకి వేంకటరమణయ్యగారు, బెజవాడ.
- ,, ఉపాధ్యాయుల వేంకటరమణయ్యపంతులుగారు, గుంటూరు.
- ,, శ్రీరాజా వేంకటరంగయ్యప్పారావు బహద్దరుగారు, నూజివీడు.
- ,, శ్రీరాజా వేంకటాద్రి అప్పారావు బహద్దరుగారు, ఉయ్యూరు
జమీందారుగారు.
- ,, త్రిపురాన వేంకటసూర్యప్రసాదరావుదొరగారు, సిద్ధాంతము,
గంజాము.
- ,, అడపావాసు దేవరామానుజులు నాయుడుగారు, అల్లజీవేంట,
గంజాము.
- ,, ఆచంట వేంకటరాయసాంఖ్యాయనశర్మగారు, విశాఖపట్టణము.
- ,, నిడదవోలు సుందరముపంతులుగారు, విశాఖపట్టణము.
- ,, బుట్టా శేషగిరిరావుపంతులుగారు, ఎం. ఏ., విజయనగరము.
- ,, మేడేపల్లి వేంకటరమణాచార్యులుగారు, విజయనగరము.
- ,, కవిరాజు శ్రీవత్సవాయ వేంకటనీలాద్రిరాజాగారు, తుని.
- ,, కేతవరపు వేంకటశాస్త్రిగారు, విశాఖపట్టణము.
- ,, నందగిరి వేంకటప్పారావుగారు, గుడివాడ.
- ,, చామరాజు శోభనాచలముగారు, ఏలూరు.
- ,, కొత్తపల్లి సుందరరామయ్యగారు, ఏలూరు.

మ-రా-రా-శ్రీ, తల్లాప్రగడ సూర్యనారాయణరావుగారు, కొవ్వూరు.

„ S. T. G. వరదాచారిగారు, ఎం.ఎ., కొవ్వూరు.

„ పెండ్తాల వేంకటసుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిగారు, బందరు.

„ విన్నా అచ్చారావుగారు, ఎం.ఎ., రాజమహేంద్రవరము.

„ చిలకమర్తి లక్ష్మీనరసింహముగారు, రాజమహేంద్రవరము.

„ మల్లాది సూర్యనారాయణశాస్త్రిగారు, రాజమహేంద్రవరము.

„ సముద్రాల వేంకటప్పలాచార్యులుగారు, రాజమహేంద్రము.

„ భావరాజు వేంకటకృష్ణారావుగారు, బి. ఏ., బి. ఎల్., రాజమహేంద్రవరము.

„ వెన్నేటి రామచంద్రరావుగారు, బి. ఏ., బి. ఎల్., రాజమహేంద్రవరము.

„ తాడూరి లక్ష్మీనరసింహారావుగారు, రాజమహేంద్రవరము.

„ ధేరం వేంకటాచలపతిగారు, బి.ఎ., రాజమహేంద్రవరము.

„ దివాన్ బహద్దరు దురినేటి శేషగిరిరావుపంతులుగారు, బి.ఏ., బి.ఎల్., కాకినాడ.

„ దివాన్ బహద్దరు కొమ్మిరెడ్డి సూర్యనారాయణమూర్తినాయుడుగారు, కాకినాడ.

„ కాశీభట్ట బ్రహ్మయ్యశాస్త్రిగారు, కాకినాడ.

„ కాశీభట్ట సుబ్బయ్యశాస్త్రిగారు, కాకినాడ.

„ మోచెర్ల హనుమంతరావుగారు, కాకినాడ.

„ ములుకుట్ల అచ్యుతరామయ్యగారు, కాకినాడ.

„ దర్భా వేంకట శివరామరాసుగారు, బి.ఏ., బి.ఎల్., కాకినాడ.

„ రవివత్రికా న్ర కాశకులు, కాకినాడ.

„ ఆంధ్రపత్రికావిలేఖరులు, కాకినాడ.

„ శ్రీరావు అచ్చయ్యరావుగారు, కొత్తపల్లి.

„ శ్రీచెలికాని లచ్చారావుగారు, చిత్రాడ.

„ శ్రీచెలికాని ధర్మారావుగారు, చిత్రాడ.

„ శ్రీచెలికాని చివజగన్నాథరావుగారు, చిత్రాడ.

„ జయంతి రామయ్యపంతులుగారు, బి.ఏ., బి.ఎల్., ముత్తేశ్వరము.

„ పానుగంటి లక్ష్మీనరసింహారావుపంతులుగారు, పితాపురము.

మ-రా-రా-శ్రీ, పురాణపండా మల్లయ్య శాస్త్రిగారు, పితాపురము.

„ పేరి పేరయ్య శాస్త్రిగారు, పితాపురము.

„ శతావధానులు ఓలేటి వేంకటరామ శాస్త్రిగారు, పితాపురము.

„ కూచి నరసింహంగారు బి. ఏ., పితాపురము.

„ శ్రీదామెర సీతారామస్వామిగారు, పితాపురము.

„ దేవులపల్లి లక్ష్మీపతి శాస్త్రిగారు, తుని.

„ కోకా వేంకటసుబ్బారావునాయుడుగారు, పితాపురము.

„ ద్రోణమురాజు రామమూర్తిగారు, పితాపురము,

„ దేవులపల్లి వేంకటరామయ్యగారు, బి. ఏ., పితాపురము.

„ గొల్లకోట వేంకటరామయ్యగారు, బి. ఏ., పితాపురము.

మఱియుఁ బాదులు సనేకేతరాంధ్రభాషాభిమానులు దయచేసిరి.

ది ౨ సెప్టెంబరు శనివారము ౧౧ గంటలకు సభ ప్రారంభమైనది. మహారాజాగారికి దొరతనమువారు దయచేసిన మహారాజు బిరుదమునకు సభ వారెల్లరుఁ దమయానందమును వెల్లడించిరి. బ్రహ్మశ్రీ పేరి పేరయ్య శాస్త్రిగారి గాశీర్యవనరూపకవద్యములం బఠించిరి. ఆహ్వానసంఘపక్షమున మహారాజావారు స్వాగతోపన్యాసముం జదివిరి. ఆచారవ్రతారముగా సభ్యక్షునియెన్నిక జరిగినపిదప మ॥ పానుగంటి లక్ష్మీనరసింహారావుసంతులుగా రధ్యక్షస్థానము నలంకరించి తదభిభాషణవ్యాసమును జదివిరి. గౌరవనేయలు రాజా శ్రీపానుగంటి రామారాయణంగారు ఎం. ఏ, గారు స్వాగతోపన్యాసములో మహారాజావారొనర్చిన శిష్టసభాప్రశంసకుఁ గొంత సమాధానరూపముగఁ తత్పురోవృద్ధిసూచన లగవడఁ బ్రతిభాపించిరి. పిదపఁ బ్ర-శ్రీ. పురాణపండా మల్లయ్య శాస్త్రిగారి సూత్రభాష్యసంగ్రహము చదువంబడినది. సభకు రాజాల మని వ్రాసిన పలువురయ్యత్తరములుఁ దంత్రీవార్తలుఁ జదువఁబడినవి. మ॥ వెన్నేటి రామచంద్రరావు బి.ఏ., బి.ఎల్. గారు కోన్నిపద్యములం జదివిరి. పితాపుర సంస్థానకవులు బ్ర॥ ఓలేటి వేంకటరామ శాస్త్రిగారు నన్నయభట్టారకాది కవులపైఁ గొన్నిపద్యములను, ఔచిత్యవిషయవ్యాసమును జదివిరి. భావరాజు వేంకటకృష్ణారావు బి.ఏ, బి.ఎల్. గారు ది ౮-వ తేదిని రాజమహేంద్రవరములో నడవఁజూపు నైతిహాసికసభకు రమ్మని సభవారి నాహ్వానించిరి. విశాఖ పట్టనము కళాశాలాంధ్రోపాధ్యాయులు బ్ర॥ కేతవరపు వేంకటశాస్త్రిగారు “ఆధునికాంధ్రభాషాపరిస్థితులు”, పితాపురనివాసులు కూచి నరసింహము బి.ఏ.

గారు “పాఠశాలలలోని తెనుఁగు” అనువ్యాసములం జదివిరి. విజయనగరము మహారాజకళాశాల సంస్కృతపండితులు మేడేపల్లి వేంకటరమణాచార్యులుగారును, విద్వాత్ కట్టి సాంబమూర్తిశాస్త్రిగారును పారిజాతాపహరణవిమర్శ, హైందవధర్మశాస్త్రములు ననువ్యాసములం జదివిరి.

ఆదివారము (ది ౩ సెప్టెంబరు) మధ్యాహ్నము వార్షికసభ కొక్కింత ముందు పరిషత్కార్యనిర్వాహకసభ జరిగినది. అందలివిషయము లీవత్రికలో ఫలాంతరమునఁ గనఁబడును.

కార్యక్రమము ననుసరించి చించినాడ వేంకటరత్నశాస్త్రిగారు బెజవాడనుండియు, మహామహోపాధ్యాయ తాతా సుబ్బరాయశాస్త్రిగారు విజయనగరమునుండియు రానికారణమున వారివ్యాసములు లభింపలేదు. బొబ్బిలి సంస్థానవిద్వాంసులు బ్ర॥ మండలేముల సీతారామశాస్త్రిగారు తామువ్రాసిన “ప్రాచీనకవులుభాషకును దేశమునకును జేసినయపకారము” అను వ్యాసమును బంపించినందున సభలో దానిని జదివిరి. నిఘంటుకార్య మెట్లుజరుగుచున్నది, యెంతవఱకైనది, దీనిలోని విశేషములేమి యనువిషయమును స్పృశాలములో విపులముగాఁదత్కార్యాలయ కార్యనిర్వాహకులు శ్రీపాద లక్ష్మీపతిశాస్త్రిగారు వివరించి చెప్పిరి. బ్ర॥ కొమఱ్ఱాజు లక్ష్మణరావు ఎం. ఏ. గారు రానికారణమున నన్నయకుఁ బూర్వపుఁదెనుఁగు పద్యములు చదువఁబడలేదు. అలంకారములను గూర్చి బ్ర॥ కాశీభట్ట బ్రహ్మయ్యశాస్త్రిగారు, నాచన సోమనాథునివిషయము నడకుదుటి వీరరాజుగారు, రామాయణముంగూర్చి పెండ్యాల వేంకటసుబ్బాష్టాస్త్రిగారువ్యాసములం జదివిరి.

నడుమనడుమ మ॥ బుఱ్ఱా శేషగిరిరావుసంతులుగారు ఎం.ఏ., వీరిపుత్రులును, శ్రీత్రిపురాన వేంకటసూర్యప్రసాదరావుదొరగారు, ఉస్తాద నారాయణమూర్తిగారు, క్రొత్తపల్లి నుందరరామయ్యగారు మొదలగువారు కొన్నిపద్యములం జదివిరి. పద్యములు హృద్యముగానుండుటను జదువునట్టిధోరణి శ్రావ్యముగానుండుటను దొరగారిపద్యములు మరలఁబడువఁగోరి చదివించిరి. పరిషత్పక్షమున జయంతి రామయ్యపంతులుగా రధ్యక్షులను, సమ్మానసంఘమును, స్వచ్ఛంద సేవకులను స్తుతించిరి. ఆనాటిరాత్రియే చాలమంది స్వగ్రామములకు వెళ్లిరి. మఱునాఁడు కొండఱుండి నిఘంటుకార్యస్థానమును జూడవచ్చిరి. కొండఱుపండితులకు మార్గవ్యయము లీఁబడినవి.

సభలోఁ జదువఁబడినవ్యాసము లీపరిషత్పత్రికలోఁ గ్రమక్రమముగఁ బ్రకటింపఁబడుచుండును. ముందు సభ యొక్కడజరుగునదియు నిర్ణయముకాలేదు.

ఓమ్.

స్వాగతోపన్యాసము.

— (శ్రీపితాపురము మహారాజావారు) —

—o—o—o—

సభ్యులారా!

ఆంధ్రసాహిత్యచరిత్రయొక్క వార్షికోత్సవము మా పీఠపురమున జరపింపవలయునని చిరకాలమునుండి కోరిక గలిగియుండెను. పరమేశ్వరుని కరుణాకటాక్షమున నది నేటి కిచ్చుట జరుగుట తటస్థించినది. అదియు నామందిరమున జరగుటచే నత్యంత సంతోషముగ నున్నది. నా కోరిక నెఱవేఱినది. మాయాహ్వన మంగీకరించి మమ్ముగ్రహించిన పరిషత్తువారికిఁ గృతజ్ఞతాపూర్వకముగ నమస్కారసహస్రము లర్పించుచున్నాము. సభసలంకరించిన పండితులకును భాషాభిమానులకును వందసశతంబు లర్పించుచున్నాము. మఱియొక విశేషమున్నది. పానుగల్లురాజాగారును, బీరపాలకసంఘమునఁ బ్రథమమంత్రి వరులును, నాంధ్రమున శాస్త్రోపాధ్యాయపరీక్షయం దుత్తీష్ఠులును, గౌరవనీయులునగు శ్రీరాజా పానుగంటి రామారాయణముగారు నేడు మనసభకు దయ చేయుట మనకెంతయు సంతోషకరమైనది. వీరు చాలఁగాల మాంధ్రమునఁ బరీక్షకులుగాఁ గూడ నుండిరి. ఆంధ్రగీర్వాణములయం దసాధారణ పాండిత్యము గలవారు. ఆంధ్రభాషాభిమానులు. మనభాషావృద్ధికై పదివేలరూప్యములు మనవిశ్వవిద్యాలయమువారికి విరాళము నొసంగినవారు. పాఠశాలలయందు దేశభాషలలో విద్యాభ్యాసము చేయించుట మంచిదని యెంచెడివారు. ఇట్టి మహనీయులు మన యీసభకు విచ్చేయుట మనపరిషత్తుయొక్క భాగ్యమని యెన్నవలసియున్నది.

ఆంధ్రభాషను భద్రముగఁ గాపాడి దానినభివృద్ధికిఁ దెచ్చుటకుఁ దగినవారు, మన పరిషత్తువారిని మించినవా రెవ్వరును గానరారు. కొన్ని సంవత్సరములక్రిందట నీపరిషత్తువారు పండితసభ నొకదానిని సమావేశము చేయించి యచ్చట జరుగవలసిన చర్చ బాగుగ జరిగినతరువాత గ్రామ్యభాషను బహిష్కరించి మనభాషను గాపాడిరి. ఇంకను బలువిధములఁ బాటుపడవలసియున్నది. మనభాషయొక్క దురదృష్టవశమున గ్రామ్యవాద మింకను బూర్తిగ నశించినదని నమ్ముటకు వీలులేదు. వీలైనయెడల గ్రామ్యభాష మఱలఁ దలయెత్తఁ జూచు

చున్నదనుటకు సందేహములేదు. ౧౯౨౦ సంవత్సరమునఁ గాఁబోలు, గ్రామ్య భాషలో వ్రాయఁబడిన యొకానొక గ్రంథము పాఠశాలలలోఁ బఠనీయగ్రంథముగ నియమింపఁబడినది. అప్పుడు దానిని దీనివేయించుటకై కొంతపని చేయవలసివచ్చినది. ఇఁకముందుఁగూడ నెపుడైన నట్లే జరుగవచ్చును. జరుగదని యెట్లుచెప్పఁగలము? కావునఁ బరిష్కర్తు మిక్కిలి జాగ్రూకతతో నావిషయమై పరిశీలించుచు నాంధ్రభాష దగ్గముగాకుండఁ గాపాడుచుండవలయునని ప్రార్థించుచున్నాము.

చెన్నపురివిశ్వవిద్యాలయమున శిష్టసభ (Senate) యందు సభ్యులుగ నున్నవారిలో నాంధ్రులసంఖ్య బహుస్వోము. ఆంధ్రభాషావిషయముల బాగుగఁ గాపాడుట కింకను జాలమంది సభ్యులుండవలయును. ఈశిష్టసభలోనున్న సభ్యులు మిక్కిలి తక్కువ యగుటచే విద్యాధికారులసభ (Syndicate) లో నుండుటకు మనవారి నెన్నుకొనఁజేయుట బహుదుర్లభము. మొన్నమొన్నటి వఱకును విద్యాధికారులసభలో మనవా రొక్కరును లేరు. ఇప్పుడైనను మనవారొక్కరుమాత్రమే గలరు. ఈయననైనను దేలికగా నెన్నుకొని రనుకొనుచున్నారా? ఎంతయొకష్టపడి పనిచేసినఁగాని యెన్నుకొనలేదు. ఇఁక మనభాషను గాపాడుటయెట్లు? ఆమె దుస్థితి యిట్లున్నది. ఆంధ్ర మహాజనులసంఖ్యఁ జూడుఁడు. ఈసభ్యుల సంఖ్యఁజూడుఁడు. ఇట్టి దురవస్థల నుండి మనలను దొలఁగించుటకుఁ బ్రభుత్వమువారు దప్ప వేతెయ్యాధారము లేదు. కాన మనమీవిషయము బాగుగ నాలోచించి చర్చించి తీర్మానముఁ జేసికొని దానినిఁ బ్రభుత్వమువారికిఁ బంపుకొనవలయును. ఈసందర్భమున నాంధ్రులును, నాంధ్రభాషాభిమానులును నైన గౌరవనీయులగు శ్రీ పానుగల్లు రాజాగారును, శ్రీ కూర్మా వేంకటరెడ్డి నాయుడుగారును దగుసాహాయ్య మొనర్చి యాంధ్రలోకము యొక్క కృతజ్ఞతకుఁ బాత్రులగుదురుగాక యని ప్రార్థించుచున్నాము. ఆంధ్రరాష్ట్రమునకుఁ బ్రత్యేక మొక విశ్వవిద్యాలయ ముండుట యావశ్యకమని తోచుచున్నది. అది మనకు లభించినఁగాని మన భాషకుఁ దగినప్రోత్సాహ ముండదేమో యనుభయము గలుగుచున్నది. ఈ నడుమ మనప్రభుత్వమువా రొక యాలోచనచట్టము (Bill) తయారుచేయించిరి. దానివలన మనయాంధ్ర దేశముననుండు విద్యాలయముల కెంతయు నప్తము సంభవించు నని నిస్సందేహముగఁ జెప్పవచ్చును. దానినిఁ బట్టిచూడ మనకు విశ్వవిద్యాలయ మొకటి ప్రత్యేకముగ నుండుట యత్యావశ్యకముగఁ గనుపట్టు

చున్నది. ఈవిశ్వవిద్యాలయము విషయమై మును పాకప్పుడు కొంతచర్చ జరిగినది. అప్పు డీయంశము బాగుగఁబరిశీలించి లాభనష్టములు తమకు విన్నవించుటకుఁ బ్రభుత్వమువారిొకసంఘమును (Committee) నేర్పాటుచేసెదమని సెలవిచ్చిరి. తరువాత నాసంఘము నేర్పాటుచేయుటలోమాత్రము సరిగాఁ జేయలేదని చెప్పకతప్పదు. ఆసంఘసభ్యులలో నాంధ్రులు స్వల్పసంఖ్యాకులు. అధ్యక్షులన్ననో యతః న్యాయవాది. ఆంధ్రులైనవారు, ధీమంతులు, విద్యాధికులు, చెన్నపురి విశ్వవిద్యాలయమునందుఁ గొన్నిసంవత్సరములనుండి సభ్యులుగనున్నవారు, విద్యావిషయకమైన యనుభవము విశేషముగఁ గలవారును గావలసివంతమంది శాసనసర్పాణసభలో నుండఁగా వారిని వదలివైచి యితరుల సభ్యులుగ నేర్పఱుచుట యంతయు శోచనీయమైన సంగతి. ఆంధ్రులకై విశ్వవిద్యాలయమేమి? దానిమంచిచెడల నాలోచించుటకై యేర్పఱుపఁబడిన సంఘములో నాంధ్రేతరుల నెక్కువగ నియమించుటయేమి? దీని కధ్యక్షులుగఁ దమిళన్యాయవాది నేర్పఱుచుటయేమి? మనస్థితి యిప్పటికి ట్లున్నది. ముం దెట్లుండునో తెలియదు. ప్రస్తుతమున బడులలోఁ జెప్పుచదువు తెనుఁగునఁ జెప్పుటమంచిదో కాదో యోచింపవలసి యున్నది. ఇట్టి ముఖ్యములైన విషయము లప్పుడప్పుడు చర్చకు వచ్చుచునేయుండును. సందర్భానుసారముగ మనకు మంచివని తోచిన యభిప్రాయములను ప్రభుత్వమువారికి విన్నవించుకొనుచుండుట మనకర్తవ్యము. ఆంధ్రభాషకు సంబంధించినవిషయములలోఁ బరిపాలకు లనుగ్రహించి పరిషదభిప్రాయముల నడిగి తెలిసికొనుచుండుట యచితమని తోచుచున్నది. మన యీపరిషత్తు కవులతోను బండితులతోను విమర్శకులతోను నిండియుండును గావున వీరియభిప్రాయములను ప్రభుత్వమువారు తెలిసికొనుట న్యాయమును లాభకరమును నగునని చెప్పక తప్పదు.

మనదేశమున నాంధ్రభాషాభిమానము క్రమక్రమముగ నభివృద్ధిబొందుచున్నట్లు కనుపట్టుచున్నది. మునుపటివలెఁగాక యిప్పుడు మానీషీమణుల నేకులు విద్యనేర్చి సదృశపతనము నొనర్చి లాభము నొందుటయేగాక వారిలోఁ గొందఱు కవిత్వముఁ జెప్పువారునుగూడఁ గలరు. ఇదివఱకు విద్యయందంత లక్ష్యముంచని బ్రాహ్మణేతరజాతులవారు గూడ నిప్పుడు శ్రద్ధతో విద్యాభ్యాసముఁ జేసి బాగుపడుచున్నారు. మాతృభాషాభక్తితత్పరులై కవితయుఁ జెప్పుచున్నారు. వారు పీఠసేల? జనసామాన్యము సాధిలాషమై స్వభాషను సేవించుచున్నది. మనదేశమున నిప్పుడు కవు లనేకులు గలరు. వారిలో నుకవు

లునుగలరు. కుకవులును గలరు. కుహనాకవులుగూడ నున్నారు. కుకవులను కుహనాకవులను నెల్లప్పుడు విడనాడవలసినదే. మనము సత్కవులనే సన్నుతించుము. మనభాగ్యవశమున మహాకవులు కొందఱు లేకపోలేదు. వీరుమాత్రమత్యంతగౌరవపాత్రులు. ఆంధ్రుల మందఱము శక్తివంచన లేకుండఁ దగినరీతిని గౌరవభావమున వీరి నాదరింపవలయును. వారు వ్రాయు సద్గ్రంథములఁ గొని చదువుకొని యానందించి లాభమును బొందవలయును. తన్మూలమున నాకవి పుంగవులకుఁ దగినరీతి ప్రోత్సాహ మొనరించి యింకను సద్గ్రంథములు రచించు నట్లుచేసి దేశోపకార మొనర్పవలయును. ఇంతియేకాక, యాంధ్రభాషాభిమాను లెల్లరును బరిషత్తులోఁ జేరి సాహాయ్య మొనర్పఁ గోరుచున్నాఁడను. ఎవరిమట్టునకు వారికీయవలసిన సొమ్ము బహుస్వల్పము. ఇదియంతయుఁ గూడుట వలన, బరిషత్తునకుఁ గలుగులాభ మత్యధికము. ఇట్లు మనమిచ్చిన ధనము వలనఁగలుగు లాభము భాషాభివృద్ధిమూలమునఁ దిరిగి మన ప్రజలకే సమ కూరును. ధనాధికులును జమీన్దారులు నుచితరీతి నీవరిషత్తు నుద్ధరింపఁ బ్రార్థించుచున్నాఁడను. తెలుఁగువారందఱు వారివారి స్థితిగతుల ననుసరించి మనభాషాభివృద్ధికే దోడ్పడుదురుగాక! భాషాపోషణ మొనర్చి తన్మూలమున దేశ సేవచేసి పుణ్యముఁగట్టుకొని ధన్యు లగుదురుగాక!

మన యాంధ్రసారస్వతమునకు వేఱొకరీతినిగూడ నుపకార మొనర్పవచ్చును. అది యెట్లన? అముద్రితగ్రంథముల వెదకి సంపాదించి ప్రచురింపవలయును. ఉత్తమప్రాచీనగ్రంథములెన్ని దాఁపఁబడియున్నవో యెవ్వరు చెప్పఁగలరు? కష్టపడి వెదకినచో వానిలోఁ గొన్నియైన వెలువడవచ్చును. పింగళి సూరనార్యుని గరుడపురాణము, ఎఱ్ఱాప్రెగ్గడ రామాయణము, నాచన సోమ నాథుని వసంతవిలాసము, బమ్మెర పోతరాజుచే రచింపఁబడి శిథిలమైన వని మన మనుకొనుచున్న భాగవతభాగములును బయటఁబడినచో మనయదృష్ట మింతింతయని చెప్ప నలవియగునా? ఆంధ్రవాఙ్మయమునకును, దేశమునకు నంతలాభము గలుగును? ఇది లభించినచో వీనికై వేలకొలదిరూప్యములైన వేచ్చింపవచ్చునే! ఇట్టి గ్రంథరాజము లింక నుండవచ్చును. ఆంధ్రభాషాభిమాను లట్టివానిని శ్రమపడి సేకరించి తా మచ్చొత్తించుటయో లేక వానిని ముద్రింప సంసిద్ధులై యున్నవారి కొనంగుటయో జరుపవలయును; గాని వానిని దాచి యుంచుటవలన లాభమేమి? కొందఱు తమతావున మంచిపాత్రము లున్నను, నితరుల కీయరు సరికదా వానికిఁ బ్రతులనైన దీసికొననీయరు. దీనివలన వారికిఁ

గలుగుభావమేమో తెలియదు. ప్రచురించినయెడలఁ బ్రజలకందఱకు లభించునుగదా? అది లేకుండఁజేయనేల? కొందఱు సద్గ్రంథములు కొన్ని తమయొద్ద నున్నను లేవందురు. మఱికొందఱు అట్టిగ్రంథములు తమయొద్ద లేనప్పుడుకూడ నున్నవని చెప్పుచుందురు. దీనివలనఁ బేరు వచ్చునని కాఁబోలు వారిట్లుపలుకుట! భాషాభిమాను లీమాదిరి దారులు త్రొక్కక దేశోపకారపరాయణులై యముద్రితగ్రంథరాజముల సంపాదించి ప్రచురింపవలయును; లేదా, ప్రచురించు వారి కీయవలయును. అముద్రితగ్రంథములు ప్రచురించువారు తమతమ వాదముల కనువగురితిగా వానియందలి పదములను, బద్యములను మార్చకయూ, బ్రతములకుఁ బ్రతము లేవదలివేయకయూ న్యాయబుద్ధితో నున్నదున్నట్లు ప్రచురింపవలయును. ఇది మిగుల ముఖ్యమైనయంశము. ఇవి యేవియుఁ గురురని యెడల నట్టి యముద్రితగ్రంథములను సాహిత్యపరిషత్తునకు సమర్పింపవలయును. “పరిషత్కార్యాలయ మిప్పుడు చెన్నపురమున నున్నదే, మేమిచ్చిన పుస్తకము లచ్చట నుండుటవలన, మాకుఁ గావలసినప్పుడు మేము వ్యయప్రయాసములకుఁ బాలుగాకుండఁ బోయి చూచికొనుట తటస్థింపదని భయపడుదురేమో? అట్లు వెఱవనవలసిన యవసరము లేదు. మొదట మే మీపరిషత్తును స్థాపించునపుడు మనరాష్ట్రమునకు రాజధానియైన చెన్నపట్టణమున నున్నచో నీసాహిత్యపరిషత్తు స్థాపించఁబడినట్లు సకలాంధ్రప్రపంచమునకు బాగుగఁదెలియుట కవకాశముండు నని యట్లునర్చితిమి. ఇది స్థాపించి యిప్పటికిఁ బదునొకండు సంవత్సరములు గాఁబోలును గావచ్చినవి. ఇంక దాని నచ్చటనుంచుట యవసరమని తోచుచున్నది. ఆంధ్రదేశీయు లందఱును దఱచుగా దర్శించుట కనువుగ నుండునటుల మనదేశమునకు మధ్యభాగమున నుండు నొక యుచితస్థలమున నీకార్యాలయ ముంచుట యవసరమై యున్నది. ఇప్పుడింకఁ జెన్నపురమున నుంచినయెడల ధనవ్యయము గూడ నధికముగ నగుచుండును. కావునఁ గొలఁది కాలములోనే తెలుఁగుదేశములోనికిఁ దెచ్చుట విషయమై మనసభవా రాలోచింపవలసియున్నది. పెక్కువిధముల నెంచిచూడఁగా మా గోదావరీమండలమే దీనికిం దగినతా వని తోచుచున్నది. పరిషత్తువారి చిత్త మెట్లుండునో?

భాషావిషయిక విమర్శనములు వాఙ్మయాభివృద్ధి కెంతయు నుపయోగకరములు. ఇవి దూషణములతో నిండియుండఁగూడదు. న్యాయములగు పద్ధతుల ననుసరించి యుండవలయును. కాని యిర్వ్యయే ప్రధానముగఁ జేసికొని

పరస్పరదూషణమునకు దిగుట యెంతమాత్రమును దగదు. సుప్రసిద్ధమహాకవుల జన్మస్థానము లెవ్వీయో వారికాలములేవీయో తెలిసికొనఁగోరుట తగునుగాని యావిషయనిర్ణయములకై విరోధములు కల్పించుకొని యొకరికొకరు కర్ణకఠోరములగు పరుషవాక్యములతో వ్రాసికొనుట యెంతయు విచారకరము. నిందింపఁగడంగుట తమవాదముయొక్క బలహీనతను వెలువఱుచుటే యగునుగాని వేఱుకాదు. నింద యెన్నటి కైనను విషయనిర్ణయమునకు హేతు వగునా? వాదము సహేతుకమైనచో గారణములఁ గనఁబఱుపవలయును. లేకున్న నూరకుండవలయును. అంతియే గాని నిందింపఁదగదు. ఇంతకును సుప్రసిద్ధకవి యెచ్చటివాఁడైన నేమి? యాతనిమత మేమైన నేమి? జాతి యేమైన నేమి? శాఖ యేమైన నేమి? ఆతఁడు మన కందఱకును నందనీయుఁడే. ఆంగ్లదేశీయుఁడను, గ్రీస్తుచుతావలంబుఁడును, హూఁసుఁడును, ఆంగ్లభాషాకవీశ్వరుఁడునునై “ప్రపంచములోని కవుల నెల్లరమించిన కవిశ్రేష్ఠుఁ” డని ప్రఖ్యాతి పడసిన “షేక్స్పియర్” మహాకవికి మనమందఱము నమస్కరించుటలేదా?

మఱియొక సంగతి. గ్రంథవిమర్శన మొనర్చునపుడు దాని గుణగుణములను నిష్పక్షపాతబుద్ధితో నిర్ణయింపఁదగును గాని యాగ్రంథకర్తనుబట్టి నిర్ణయింపఁగూడదు. స్నేహితులైనను సరే, శత్రువులైనను సరే, పూర్వకవులైనను సరే, ప్రస్తుతకవులైనను సరే గుణగుణనిర్ణయమునందు వారిగ్రంథముల నేకభావముననే చూడనొప్పును. “ఆముక్తమాల్యదామహాకావ్యమును రచించినవా రెవ్వ”రను విషయమునుగుఱించి చర్చ జరుగుచున్నది. శ్రీకృష్ణదేవరాయ లని కొందఱును, అల్లసాని పెద్దనార్యుఁ డని కొందఱు వాదించుచున్నారు. గ్రంథములోఁ గృష్ణదేవరాయ లే తత్కర్త యైనట్టు స్పష్టముగఁ జెప్పఁబడియున్నది. అం దట్లున్నపుడు దానికి వ్యతిరేకముగ బలవత్కారణము లుండినఁగాని యది కాదనుటకు వీలులేదు. అట్లయినచోఁ బ్రతిగ్రంథకర్తను గ్రంథకర్త కాఁడనియే చెప్పవచ్చును. ఈకావ్యము రాయలు వ్రాయలే డని రుజువుచేయఁగల బలమైన హేతువు లేవియుఁ గానరాకున్నవి. మనుచరిత్రలోని పంశాభివర్ణన పద్యములు విష్ణుచిత్రియమునఁ గలవన్నంతమాత్రమున నీకావ్యము మనుచరిత్రకారుఁడే వ్రాసినాఁడనుట న్యాయముగాదు. కృష్ణరాయలు తనవంశవర్ణనము చేయవలసివచ్చినచోటఁ దన యాస్థానకవి రచించిన పద్యముల నందుఁ బొందుపఱచిన నందముగ నుండునని యట్లు చేసియుండవచ్చును. ఆలోచించి చూడఁగా నిది యిట్లు చేయుటయే యత్యంతోచిత మని తోచుచున్నది. రాయలు తనగ్రంథమున నీపద్యముల

నిట్లు నిర్భయముగను నిస్సంశయముగను జేర్చుకొనుట, యీకృతికర్త శ్రీకృష్ణ దేవరాయలే యని రుజువుచేయుటకుఁ బ్రబలకారణములలో నొకటియై యున్నది. అట్లుకాక, కృష్ణరాయలు విష్ణుచిత్రియమును బెద్దన్నచేత వ్రాయించి తనపేరు పెట్టుకొని పేరుపొందవలయు నని తలంచినచోఁ బెద్దన రచించిన మనుచరిత్రములోని పద్యముల నిందుండనిచ్చునా? ఆముక్తమాల్యదనుండి యెత్తి వ్రాయఁబడిన యీక్రిందిపద్యమువలన నీతఁడు పెక్కు సంస్కృతగ్రంథములు గూడ రచించినట్లు విస్పష్టమగుచున్నది.

సీ. పలికి తుత్ప్రేక్షోపమల జాతిపెంపెక్క రసికు లౌనన మదాలనచరిత్ర

భావధ్వనివ్యంగ్యసేవధిగాఁగఁ జెప్పితివి సత్యావధూ ప్రీతినంబు

శ్రుతిపురాణోపసంహిత లేర్చి కూర్చితి సకల కథాసారసంగ్రహంబు

శ్రోత్రఘృచ్చుటలు విచ్చుగ రచించితి సూక్తి నైపుణి జ్ఞానచింతామణిృతి

గీ. మఱియు రసమంజరీముఖ్య మధురకావ్య

రచన మెప్పించికొంటి గీర్వాణభాష

సంధ్రభాష యసాధ్యంబె? యందు నొక్క

కృతివినిర్దింపు మిఁక మాకుఁ బ్రియముగాఁగ.

ఇన్ని సంస్కృతగ్రంథములు రచియించిన రాయ లీయాంధ్రగ్రంథ మును రచించుట యొక యబ్బురముగాదు. ఇదియునుగాక శైలినిఁబట్టి చూచినను ఆముక్తమాల్యదా మనుచరిత్రముల కెచ్చటను బోలిక గానరాదు. ఆముక్తమాల్యద మనుచరిత్రముకన్న మిక్కిలి ప్రౌఢమైన ప్రబంధము. ఆంధ్రమున నుండు నుత్తమోత్తమకావ్యములలో నొకటి. అందలి యుపమ లనుపమానములు; శైలి నారికేళపాకము; సరళత తక్కువ. మనుచరిత్రశైలి మిగుల సరళమైనది. పాకము కదలేపాకము. ఈ రెండుగ్రంథముల నొక్కఁడే వ్రాసియున్నచో నాముక్తమాల్యదను మనుచరిత్రము వ్రాసిన వెనుకనో ముందో వ్రాసియుండవలయునుగదా? విష్ణుచిత్రియము మనుచరిత్రముకన్న ముందు వ్రాసినదనుటకు వీలుకనఁబడదు. ఏలయనః దీనికన్న నది మిక్కిలి ప్రౌఢతరముగా నున్నది. అందుఁ జక్కనిసర్లనములు చేయఁబడియున్నవి. రసపోషణమునఁగూడ మించియే యున్నది. ఇంక మనుచరిత్రముతరువాత నది వ్రాయఁబడినదనుటయు సమంజసముగాఁ దోచుటలేదు. ఏలయనః దానిశైలి దీనిశైలికన్న నెక్కువ సరళముగా నున్నది. కవిత్వముఁ జెప్పునలవాటధికమైనకొలఁది సరళత యెక్కువ యగుచుండునుగాని యున్నసరళతగూడఁ బోవుట యనంభవముగదా? కావున

మనుచరిత్రకారుడైన పెద్దనార్యుడు విష్ణుచిత్రియమును రచించె ననుట న్యాయముగాదు. ఆముక్తమాల్యదయందుఁ బేదవారి బ్రదుకు రీతులనుగుఱించి చాలఁ జక్కఁగ వర్ణింపఁబడియున్నది. కృష్ణరాయలకు వాని సంతబాగుగ నెఱుంగుట కవకాశములేదని కొందఱుందురు. ఇట్లనుట యుక్తముగాదు. రాజులుమాత్రము పేదల స్థితిగతులనుగుఱించి యేల తెలిసికొనరాదు? సేవకులవలనఁ దెలిసికొనఁగూడదా? ఆకాలమున రాజులు చారులను బంపి ప్రజలెట్లుండిరో తెలిసికొనుచుండెడియలవాటు గలిగియుండెడివారుగదా. ఇంతయేల? ప్రభువు ప్రచ్ఛన్నవేషమునఁ దానే స్వయముగ నేఁగి ప్రజల కష్టసుఖములు గనుఁగొనుచుండెడినాఁడు గాదా? ఆయాత్రేపణ మొకయాత్రేపణము గాదు. ఈగ్రంథ రాజమునందు రాజనీతి యెంతయుఁ బ్రశస్తముగా వర్ణింపఁబడినది. స్వయముగ రాజ్యముఁజేయుచు నష్టకష్టములఁబడి జనులఁ బాలించుచు స్వానుభవముగల జనవల్లభుఁడు దక్క మఱియొకరు వ్రాసినట్లు కనఁబడదు. వీని నన్నిటిని బట్టి చూడ నాముక్తమాల్యదాగ్రంథకర్త శ్రీకృష్ణరాయమహారాజే యని చెప్పవలసి యున్నది. ఇదిగాక,

గీ. తెలుఁగ దేలయన్న దేశంబు తెలుఁగేను, దెలుఁగు వల్లభుండఁ దెలుఁగొకండ
యెల్లనృపులు గొలువ నెఱుఁగవే బాసాడి, దేశభాషలందుఁ దెలుఁగు లెన్న.

ఈపద్యమునుబట్టిచూడ విష్ణుచిత్రియకృతికర్త కితరభాషలందుఁ బ్రవేశముండుటచే నాభాషలకును దెలుఁగుభాషకును గలభేదము బాగుగఁ దెలిసి యున్నట్లును దేశభాషలలోఁ దెలుఁగుబాస లెన్నయైనది గనుక తెలుఁగునందే కృతిరచింపుమని తెలుఁగురాయఁ డాజ్ఞాపించినట్లును దేలుచున్నది. మనుచరిత్రకారున కితరదేశభాషలయందుఁ బ్రవేశమున్నట్లు కానఁబడదు; మఱియును,

శ్రీకృష్ణదేవరాయలకుఁ బారిజాతాపహరణమును గృతియిచ్చిన ముక్తు తిష్ఠనార్యుఁ డాగ్రంథములో నారాజసత్తము ని ట్లని స్తుతించెను.

కం. శ్రీ వేంకటగిరివల్లభ, సేవాపరతంత్రహృదయ చిన్నమదేవి
జీవితనాయక! కవితా, ప్రావీణ్యఫణిశ! కృష్ణరాయమహీశా.

ఇందలి కవితాప్రావీణ్యఫణిశ! యనుదానింబట్టి యీయన కవిత్వము చెప్పటయం దుద్దండప్రతిభ గలవాఁ డని విశేష మగుచున్నది. ఈపద్యముననే “శ్రీ వేంకటగిరివల్లభ సేవాపరతంత్రహృదయ!” యనుదాని కనుగుణముగ నాముక్తమాల్యదయందు గ్రంథాదినున్న:

ఉ. శ్రీ కమనీయహరమఃః జెన్నగుఁ దానును గొస్తుభంబునం
దాకమలానధూటియు నుదారతఁ దోఁపఁ బరస్పరాత్మలం

దాకలితంబులైన తమయాశ్చర్యముల చ్చతుర బైకి దోచన
స్తోతనందు దోచెనన శోభిలు వేంకటభర్త గొల్పెనన్.

అని రాయలు శ్రీ వేంకటేశ్వరుల భక్తితో గొల్చువాఁడని తెలుపుఁడు
చేయుచున్నది. ఈపద్యముతో మనుచరిత్రమునందలి మొదటిపద్యమును
బోల్చి చూడఁదగును.

శ్రీనఖోజకురంగనాథ మొదలై జెన్నొంద విశ్వంభరా
దేవిం దత్కమలాసమీపమునఁ బ్రీతిఁ నిల్పినాఁడోయనం
గా వందారు సనందనాది నిజభక్తశ్రేణికిం దోచురా
జీవాత్ముండు కృతార్థుఁజేయు శుభదృష్టిం గృష్ణరాయాధిపుఁ.

ఈ రెంటికినిగల తారతమ్యముం బరిశీలింపుఁడు! ఈ రెండువాక్కులు
వేఱువేఱుని తెల్ల మగుచున్నది. శ్రీకృష్ణదేవరాయలు స్వభావవర్ణనముల నతి
మనోహరముగఁ జేసినాఁడు. అభూతోపములు కల్పించినాఁడు. రసపోషణము
బహుప్రార్థముగఁ జేసినాఁడు. భక్తిరసమును గురిపించినాఁడు. ద్రావిడదేశా
చారములను మిగుల లెస్సగ వర్ణించినాఁడు. అఱవదేశమును బాగుగ నెఱుం
గుటకుఁ గృష్ణరాయల కనేకావకాశములు గలిగియుండును. ఆహా! ఈమహా
రాజకవి యెంతటిఘనుఁడు! కవిరాట్కంఠీరవుఁడు; పండితప్రవరుఁడు. రాజుల
కిట్టి యఖండపండితీపటిమ యుండియుండునా యని కొందఱు అందుచేమో? ఏల
యుండరాదో తెలియకున్నది. ఇతరరాజు లెందఱు పుస్తకరాజముల రచియింప
లేదు? నన్నెచోడుఁడు కుమారసంభవము, రఘునాథభూపాలుఁడు వాల్మీకిరా
మాయణము, మల్లె అనంతభూపాలుఁడు కుముద్వృత్తికళ్యాణము, నవరము చిన
నారాయణనాయకుఁడు కువలయాశ్వచరిత్రము, దామెర వేంగళభూపాలుఁడు
బహుళాశ్వచరిత్రము, శోటిరాయ రఘునాథతోండమాభూపాలుఁడు పార్వతీ
పరిణయము, కట్టా వరదరాజు శ్రీరంగమాహాత్మ్యము, కాచభూపతి విఠలరాజు
రంగనాథరామాయణము, తిమ్మనృపాలుఁడు పరమయోగివిలాసము, విజయ
రంగచొక్కనాథుఁడు అహల్యాసంక్రందనము, రేచెర్ల మాధవరాయఁడు
చంద్రికాపరిణయము, పాలవేకరి కదరీపతి శుకసప్తతి మొదలైన యాంధ్రగ్రంథ
ములను, భోజరాజు చంపూరామాయణము, రావు సర్వజ్ఞసింగమహీపాలుఁడు
రసార్ణవసుధాకరము మొదలైన సంస్కృతగ్రంథములను రచియించియుండలేదా?
ఇంక ననేకులు రాజకవులు లేరా? వారందఱుఁ బండితులు కారా? ప్రభుసత్త
ములు సద్గ్రంథరచనాపటిష్ఠులేకాకున్నచో వీరందఱగతి యేమి? కావున నట్టి
వాద మెంతయు నసమంజసము. వీరిలో మావంశస్థులైన రావు సర్వజ్ఞసింగ

మహీపాలుఁడు రచించిన రసార్ణవసుధాకరము ప్రసిద్ధుడైన గ్రంథమని సంస్కృత కవీంద్రు లెఱుంగుదురు.

ఇదియునుంగాక శ్రీకృష్ణదేవరాయలు వివిధవిధ్యావిశారదుఁడు. బహు భాషాకోవిదుఁడు; దేశభాషల ననేకములునేర్చి “దేశభాషలందుఁ దెలుఁగు లెన్న” యని చెప్పినవాఁడు; రాజనీతిపారంగతుఁడు; శౌర్యరాశి; భాషాబోషకుఁడు; కవిబృందమందారిము; సహజసహనసద్గుణసంపన్నుఁడు. తాను గవి శ్రేష్ఠుఁ డయ్యెను, దనకన్నఁ దక్కువయైనకవులను, బెద్దనముక్తుతిమ్మనాదులను బోషించి గౌరవించిన కరుణాశాలి. ఈయనగ్రంథమున నచ్చటచ్చటఁ దప్పులుగలవని వాడుకయుండెడిది. ఈమధ్య కాలమునఁ బండితరాజగు బ్రహ్మశ్రీ, వేదము వేంకటరాయశాస్త్రులవారాగ్రంథము నామూల్యముగఁ బరిశీలించి యాదోషములను నిజముగఁ దప్పులు కావనియు శబ్దపల్లవాదులలోఁ జేరునని యున్దిధాంతీకరించి గ్రంథకర్తయొక్క పాండిత్యప్రకర్షమున కించుకయుఁ గొఱుత లేదని నిర్ధారించినారు. ఆంధ్రభాషకు నాంధ్రదేశమునకు నీ ప్రభువతంసమొనర్చిన మహోపకార మింతింతయని చెప్పనలవికాదు. ఇట్టిస్తోత్రపాత్రుని స్తుతించి వక్తములు పవిత్రములుగఁ జేసికొనవలయునుగాదా? అయిన నేమాంధ్రకవియుఁ గావ్యములలోఁ గవిస్తుతిచేయునప్పు డామహనీయుని బేర్కొని యుండలేదు. అది యేలకో? ఒకవేళ నాతనిగ్రంథమున నపప్రయోగము లున్న వని యనుకొనుటచే నయియుండునా? ఇంకేమైనఁ గారణముండునా? ఇదమితమనీచెప్పవీలులేదు. ఇంతమాత్రమున నాయనకు లోటువాటిలైననీ తలఁపరాదు. లోపము లేకమైనను లేదు. బ్రహ్మజాతిహీరమును, హీరమనకున్నచో నది హీరము కాకుండునా? విద్యత్కవిశ్రేష్ఠుఁ డెప్పటికిని విద్యత్కవిశ్రేష్ఠుఁడే. ఇంతకును నాకుఁ దోచినదాని నేదో వచింప సాహసించితిని. నేఁజెప్పినదానిలోఁ దప్పులున్న నన్ను మన్నింపుఁ డని పండితప్రవరులఁ బ్రార్థించుచున్నాఁడను.

మాగోదాపరీమండలము పెక్కువిధముల వన్నెకెక్కినది. మనకుఁ దెలిసి సంతపఱకు నాంధ్రములో నాదికవియై వాసిఁగన్న వాగమశాసన బిరుదాంకితుం డగు నన్నయభట్టారకకవీంద్రుఁ డీమండలములోనుండియేగదా భారత భాగము రచించెను. ఈకవిరాజును బోషించిన రాజరాజనరేంద్రమహారాజు కూడ నీమండలములోనివాఁడే. కవిత రాజబోషణమున వర్ధిల్లుట కిదియే మొదలు. అనవద్యమగు గద్యరచన ప్రారంభ మగుటయు నిచటనేగదా. గద్య తిక్కనయను వన్నెకెక్కి కీర్తి శేషులైన శ్రీ కందుకూరి వీరేశలింగముపంతుల

వారి నివాసస్థాన మిదియేగదా. వీరికిఁబూర్వము గద్యకవులు బహు స్వల్ప సంఖ్యాకు లప్పటప్పట చరుడుగ గద్యప్రబంధములు వ్రాయుచు వచ్చిరి. అవి యంతముఖ్యమైనవి కావు. మృదుమధురవచనరచన కీవీరేశలింగముపంతుల వారే మొనటివారనవచ్చును. వీరిశైలి మిగుల రమ్యమైనది. ధారాశుద్ధిగలది. ఇట్టయనమానంబగు లనమానశైలి వేతాకచోఁ గాంచుట కష్టము, ఈయన బహుగ్రంథరచనాధురంధరుఁడు. అన్ని సదృశము లంత చక్కఁగా వ్రాసినను మొనట వ్రాసినదానిని మఱల మార్పునవసర మెప్పుడును లేకుండెడిదట. ఆహా! ఎట్టిమేధావి? ఆంధ్రనవలలలోఁ దొలుతఁజ్ఞిడైనరాజశేఖరచరిత్ర మీయన లిఖించిన దే. శాకుంతలాదినాటకములఁ దెలిఁగించి యుత్కృష్టములగుసంస్కృత నాటకములనాంధ్రీకరించుట కీయనయే దారిఁజూపిరి. స్వకపోలకల్పితములగు హరిశ్చంద్ర మొదలగునాటకములను గూడ రచించిరి; హాస్యరస మొలుకు ప్రహసనములు వ్రాసి నీతిని బోధించిరి; కమనీయశైలిని బద్యకావ్యములను రచించిరి; ఖగోళ భూగోళ రసాయనాదిశాస్త్రము లనేకము లాంధ్రమున వ్రాసి దేశోపకార మొనర్చిరి; బాలురికు నబలలకు నత్యంతోపయుక్తములగు పుస్తకముల ననేకముల వ్రాసి మనకృతజ్ఞకుఁ బాత్రులైరి. వీరిగ్రంథములు చదివి యానందించి నీతిమంతులై యెందఱో బాగుపడినారు. పద్యప్రబంధము లందుఁ దక్కిన దక్కిన వివిధగ్రంథరచనయందు వీరే మార్గదర్శు లని చెప్పవచ్చును. ప్రతిభాశాలు రింకను బెక్కుండు కలరు గాని ప్రథమమున నున్నవారని వీరిని వచించితిని. నుతియు వీరు నాచన సోమనాథుని యుత్తరహరివంశము, కేతనదశకుమారచరిత్రము, సిరిప్రెగడ ధర్మనామాత్ముని చిత్రభారతము మొదలగు ప్రసిద్ధములైన యముద్రితగ్రంథములఁ బ్రచురించిరి. ఆంధ్రమున స్వీయ చరిత్రవ్రాయుటకుఁగూడ వీరే ప్రథములు. దీనిశైలి ముద్దులొలుకుచు మిక్కిలి మృదువుగ నుండును. దీనిని మించిన వచనరచన లే దనియే యనవచ్చును. ఇదిగాక, యాంధ్రకవుల చరిత్రము రచించిన యశస్సాంద్రుఁడు. ఈపుణ్యస్థుఁడు సత్యవచనుఁడు; సంఘసంస్కారదీక్షాదత్తుఁడు; దానశీలుఁడు. బహు భంగుల భాషనుద్ధరించి దేశసేవఁజేసిన యీమహాత్మునకు నమస్కారములు.

నవలలలో నత్యుత్తమములగునవి వ్రాయుటకు మొదటివారైన బ్ర॥శ్రీ॥ చిలకమర్తి లక్ష్మీనరసింహముగారును మామండలమువారే. తొలుదొలుత నవలారచనాచమత్కృతియందు వీరిని మించినవారులేరు సరికదా, సమానస్కంధులైన తేరని నొక్క నక్కాణింపవచ్చును. వీరిశైలి మిక్కిలి చక్కనిది. వీరివర్ణనా

వైదగ్య మెంతని స్తుతింపఁగలము? కథ, కన్నులయెడఁటఁ బటమునఁ జెల్పించినట్లుండునే? ప్రతిభయన నట్లు ప్రకాశింపవలయును. వీరు నాటకరచనయందుఁగూడఁ జాల నమృతములు. గద్యపద్యరచనలయందు సాధారణప్రజ్ఞాశాలి. నీతిబోధనయందు నిపుణులు. సద్గుణసంపన్నులు. వీ రాంధ్ర దేశమున కత్యంతోపకార మొనర్చి కృతకృత్యులగుచున్నారు. వీరింకను సనేకనవలలు నాటకములు వ్రాసి భాషను బోషింతురుగాక! భక్తవత్సలుఁడగు భగవంతుఁడు సతతము వీరి కాయురారోగ్యై శ్వర్యము లొసంగి యాంధ్ర దేశము ననుగ్రహించుఁగాత మనికోరుచున్నాను.

సద్విమర్శమునకు మార్గదర్శులై కీర్తిశేషులైన బ్ర॥ మొక్కపాటి సుబ్బారాయఁడుగారు మామండలములోనివారే. సాక్షియను నామమున సరసము లగు వ్యాసములు వ్రాసి ప్రఖ్యాతి వడయుచున్న బ్ర॥ పానుగంటి లక్ష్మీనరసింహారావుగారు గూడ నీ గోదావరీమండలవానులే. వేఱువేఱువిధముల మన యాంధ్రభాషకు వన్నెఁదెచ్చి యుత్తమమార్గముల నవలంబించిన యీమహా నీయు లందఱు మా గోదావరీమండలవానులేగదా! వీరుగాక యింక నెందఱో పండితోత్తము లీమండలము నలంకరించుచున్నారు. ఉత్తములగు కవులలో, భాషాపోషకులైన ప్రభువులలో, వచనరచనా ధురంధరులలో, నవలారచయి తలలో, నాటకకర్తలలో, విమర్శనప్రవీణులలో నాద్యులైనవారికి మాగోదావరీ మండలమే వాసస్థాన మగుటచే నది ధన్య మైనది. ఇట్టి మండలమున నుండు భాగ్యము గల్గిన మావీరపురము బహుపురాతనపట్టణము. ఆంధ్రకపింద్రులచేఁ గొనియాడఁబడినది. శ్రీనాథకవినాథుఁడు తనభీముఖండమునః—

నీ. ఏపట్టణముఁజ్రాల నేలేఱు ప్రవహించుఁ బృథివికి ముత్యాలపేరువోలే
మున్నూటయఱువది మూర్తి భేదములతో విహరించు నేపీట వేల్పుపిండు
వీతాంబచెలి యోగవీతి హుంకృతి దుర్గ నణచి కాపుండు నేనగరికెలనఁ
గుంటిమహాదేవి కుర్చిమేనల్లుఁడు మాధవుం డేపీట మరగినాఁడు
పెద్దగవనుల నేపుట భేదనమున, నెలమి నిలుచుండు వ్రీడావిహీనజిఘ్నుఁ
డట్టి వీతాపురముఁ జేర నరుగుడెంచె, బరమశైవుండు శ్రీవరాళరసుతుండు.

అని యిట్లు కొన్నిపద్యములతో వర్ణించినాఁడు. తెనాలి రామకృష్ణకవి చంద్రుఁడు తన పాండురంగమాహాత్మ్యమున “కళింగదేశాభరణంబగు వీతికాపురంబు” అని చెప్పినాఁడు. ఇట్టివీతికాపురమున మానంస్థాన ముండుటచే మే మెంతయు ధన్యులము. మాయాస్థానమున సత్కీర్తిసత్కారము చిరకాలము నుండి వంశపరంపరగా వచ్చుచున్నది. కొందఱుకవులు మా యాస్థానమున కలంకారభూతులై మ మ్మమందానందకందళితహృదయారవిండులఁ జేయుచు

న్నాకు. కొందఱ ఆపువచ్చు డిటకు వచ్చి మాకు దగ్గనమిచ్చి బహుమానపుర
స్థురముగా మాచే బహుకరింపఁబడి మమ్మునుగ్రహించి కృతార్థులఁ జేయుచు
న్నారు. మాపూర్వులు భాషాభిమానధనులు. వానపదత్తాపరిణయమును రచించి
మా కంకితమొసంగిన పక్కలంక వీరభద్రకవి, బహుగ్రంథరచనాధురంధరుఁ
డగు తిమ్మకవి, ఈయన తమ్ముఁడు జగ్గకవి, అల్లమరాజు సుబ్రహ్మణ్యకవి మొదలగు
కవుల నేకు లిందుండెడివారు. మాతండ్రిగారి కాలములో మహాకవులగు దేవుల
పల్లి సుబ్బరాయశాస్త్రిలుగారును, వేంకటకృష్ణ శాస్త్రిలుగారు నను సోదరులు మా
సంస్థానమునకు భూషణములై యుండెడి యదృష్టము మాకబ్బినది. వీరిరువురును
దమప్రభువువలన మిగుల గౌరవముఁ గాంచిరి. నేను రాజ్యమునకు వచ్చినతరు
వాతఁ గొలఁదికాలము జీవించి పరలోకగతులైరి. ఈకవిశిఖామణు లిరువురు నన్న
య, తిక్కన, యెఱ్ఱన, నాచనసోమన, బమ్మెర పోతన, పింగళి సూరన, కృష్ణదేవ
రాయ, గౌరనలలోఁ జేర్చఁదగినవారు. ఆంధ్రభాషాయోషకు భూషణములైన
కావ్యరత్నముల రచించి మించిన కవివుంగవులు. వీరిలో సుబ్బరాయశాస్త్రిల
వారు మహేంద్రవిజయము, రామరాయవిలాసము, మందేశ్వరశతకము మొద
లగువానిని రచించిరి. వీరితమ్ములు రావునంశముక్తావళి, యతిరాజవిజయమునఁ
గొన్ని యాశ్వాసములు, నయనోల్లాసము మున్నగునవి రచించిరి. వీరు సం
స్కృతాంధ్రసాహితీసంపన్నులు. భావనాశక్తిప్రశస్తులు. వీరి గ్రంథము లెం
తయు హృదయాహ్లాదకరముగా నుండును. స్వభావనర్ణనములు మిక్కిలి సరస
ముగనుండును. రసపోషణము కడు రమ్యముగ నుండును. వీరి కవిత్వము శబ్దా
ర్థాలంకారములతో శోభిల్లుచుండును. మనుష్యస్వభావము మిక్కిలి చక్కఁగా
గు రైఱిఁగినట్లు గోచర మగుచుండును. బొచిత్య మెంతయుఁ నొప్పియుండును.
ధారాశుద్ధి యిద్దఱకావ్యములయందుఁ దనరారుచున్నది. అన్నగారి శైలి కద
ళీపాకము. తమ్మునిశైలి ద్రాక్షపాకము. పదలాలిత్య మెంతనివచింతును? పలుకు
పలుకునకుఁ దేనె లోలుకును. అనన్యసామాన్యమగు ప్రవాహమున భాసిల్లు
చుండును. ఈయన యతులితమగు లలితగతిని గవనముఁ జెప్పఁగలిగిన కవి
కులతిలకము. ఈయన్నదమ్ములిద్దఱు ససాధారణ ప్రతిభాశాలులు. వినయ
ధారేయులు. సత్యవచస్కులు. భగవద్భక్తిపరాయణులు. ధర్మపథావలంబులు.
రాజవిశ్వాసపరులు. వీరి సామ్రాజ్య మెంతయుఁ బ్రశంసార్హమైనది. సమస్తసద్గు
ణములును వారియందు మూర్తిభవించినవనుటకు సందియములేదు. వీరుకొన్ని
సంవత్సరములక్రిందట నన్ను విచారసాగరమున ముంచి స్వర్గస్థులైరి. ఈకవి
శ్రేష్ఠులకు నాసాష్టాంగసమస్కారములు.

సద్విమర్శనమునకు మార్గదర్శయైన బ్ర॥ మొక్కపాటి సుబ్బారాయణుడు గారు, దేవులపల్లి సుబ్బారాయకవికృతమగు మహేంద్రవిజయమునకును వేంకటకృష్ణకవిచే రచింపఁబడిన నయనోల్లాసమునకును బీతికలను వ్రాసిరి. ఇవి విమర్శనములకు నిదర్శనములై శోభిల్లుచున్నవి. పక్షపాతమునదియే లేక గుణాగుణములను విశదీకరించుచున్నవి. విమర్శనమన నిట్లుండవలయును. వీరు కమనీయమగు కవనము గూడఁ జెప్పుగలిగిరి. కవితారసజ్ఞులు; కావ్యలక్షణ వివక్షణదక్షులు; ధీనిధులు; నిఖలనిర్మలగుణానులు. ఈయన నన్ను దురంత దుఃఖాక్రాంతునిఁ జేసి కొంతకాలముక్రిందట దివికేగిరి. ఈవిమర్శకాగ్రేసరునకు వినతులు.

దేవులపల్లిసోదరులు జీవించియున్నపుడే విద్యత్కనీంద్రుల మఱియిరువుర నాయాస్థానము నలంకరింపుఁ డని ప్రార్థింప వారు న న్ననుగ్రహించి కృతకృత్యునిఁ జేసిరి. వారికవిత్వ మత్యంతప్రాథమైనది. అఖండపాండితీప్రతిభాశాలులు. ఉభయభాషాకోవిదులు. కవితాచమత్కృతి యుత్కృష్టమైనది. వినయధురీణులు; సిండుకుండ తోణఁకునా! సుగుణాలవాలములు. వీరే ఓలేటి వేంకటరామశాస్త్రిలవారును, ద్వివేది రామకృష్ణ శాస్త్రిలవారును. వీరువురుగలసి విశ్వగుణాదర్శము, యతిరాజవిజయములోని కొంతభాగము, మదాలసయను నీతిబోధకమగు నాటకము మొదలగునవి వ్రాసిరి. వీరిలో రెండవకవి నన్నుఁ జంతాసముద్రమునఁ ద్రోసి యీశ్వరసాన్నిధ్యమును జేరిరి. బ్ర॥ ఓలేటి వేంకటరామకవిశ్వరుఁడు దైవానుగ్రహమున ధనధాన్యసంపదలతో నాయురారోగ్యములు గలిగి చిరకాలము భాషాభూషణములగు కావ్యము లనేకములుచేసి, దేశోపకారమొనర్చునుగాక యనిభగవంతునిఁ బ్రార్థించుచున్నాను. ఇక్కవినతంసములకు నానందసములు.

నేఁడు మనసభ కద్యక్షులుగనుండు బ్ర॥ పానుగంటి లక్ష్మీనరసింహకవి సింహము గూడ మా యాస్థానకవియే. విశేషశ్రేణుషీవిభవాభిశోభితుఁడు. బహుగ్రంథరచనాపటిష్ఠుఁడునగు నీయన నర్తదాపురుకుత్సేయము, సారంగధరచరిత్రము, ప్రచండవాణక్యము, రాధాకృష్ణనాటకము, పాదుకాపట్టాభిషేకము, కోకిల, వనవాసరాఘవము, విప్రనారాయణచరిత్రము, విజయరాఘవము, బుద్ధబోధనుధ, నృద్ధవివాహము, కల్యాణరాఘవము, కంఠాధరణము, ముద్రిక, పూర్ణిమ, సరస్వతి యనునాటకములను, హాస్యవల్లరి, కథాలహరి, ప్రక్షీర్ణోపన్యాసములు, సాక్షి మున్నగు గ్రంథములను వ్రాసిరి. వీరు సాక్షియనువేరిడి ప్రసంచమున జరుగుసంగతులను విచిత్రగతుల ననేకవ్యాసములు వ్రాసి గ్రొత్త

ఫక్కిఁ ద్రొక్కిరి. ఇది చదువరుల కానంద మొసంగుటయెగాక నీతినిఁగూడ జోధించును. ప్రజల కెంతయుఁ బ్రయోజనముసేయును. ఈకవి నాటకరచన యం దతిసమర్థుఁడు. స్వభావవర్ణన వైచిత్ర్యము దేమి, రసపోషణమునందేమి, పాత్రాచిత్యమునందేమి, యసాధారణప్రజ్ఞాశాలి. వీరినాటకము లుత్తమము లగు నుపమలతో నిండియుండును. మనుష్యస్వభావమును బాగుగ గ్రహించి దానిని విస్తృతముగఁ జెప్పించి మనస్సున బాగుగ నంటియుండునట్లు చేయఁ గల సమర్థుఁడు. వీరినాటకములయందలి కల్పనాచమత్కృతి యత్యద్భుతము. కొన్నినాటకములకథలు వీరు స్వయముగఁ గల్పించిరి. కంఠాభరణ మసాధారణవైఖరిని లిఖింపఁబడినది. మొదటినుండి చివరవఱకు దీనియందు హాస్య రసము బాగుగఁ జోపింపఁబడినది. నీతిబోధకముగఁ గూడ నున్నది. ఉత్తమోత్తమము లగు సరస్వతీ కోకిలనాటకములలో శృంగార ముత్కృష్టగతినిఁ జోపింపఁబడినది. పాత్రముల స్వభావభేదములనుబట్టి ప్రేమానురాగము లెట్లు భేదములుగనుండునో కడురమ్యముగ వర్ణించిరి. ఉత్తములగు దంపతుల యన్యోన్యానురాగ మతినిపుణముగ వర్ణింపఁబడినది. ఒకగన మననేల? అన్ని రసముల నల్ల పోపింపఁగల ప్రతిభాశాలి. నాటకరచనయందు వీరిని మించిన వారు లే రని నిర్వచింపవచ్చును. ఈశ్వరానుగ్రహమున నీకవి చిరకాలము నుఖముగ నుండి యిట్టి నాటకరాజముల నింక ననేకములను రచించి యాంధ్ర లోకమునకు మహావీరకార మొనరించునుగాక! ఈమా వీరికాపురమున నీవరి షత్తునకు స్వాగతమొసంగెడు భాగ్యము మాకు లభించినది.

నేను బండితుఁడనుగాను, నేను జెప్పినవానిలో నభిప్రాయభేదములు గాని తప్పులుగాని యుండవచ్చును. నన్నుఁజూపింప దత్తు లని విద్వాంసులకు విన్నవించుచున్నాను. ఆంధ్రసాహిత్యపరిషత్తునకు సత్యంతానందమున స్వాగత మొసంగుచున్నాను. ఈపరిషత్తుఁడు మిక్కిలి శ్రద్ధఁదీసికొని దానిశ్రేయస్సును గోరి శ్రమకోర్చి శక్తివంచన లేక పనిచేయుచు నాంధ్రలోకముయొక్క కృతజ్ఞతకుఁ బాత్రులైన బ్ర॥ జయంతి రామయ్యపంతులుగారికి సమస్కార పూర్వకముగ స్వాగత మొసంగుచున్నాను. కవులకు, బండితులకుఁ విమర్శకు లకు, భాషాపోషకులకు, భాషాభిమానులకును, మనఃపూర్వక స్వాగతము. మాయాహాస మంగీకరించి కష్టమని యెంచక దూరదేశములనుండి కూడ విచ్చేసిన సభాసదులకుఁ గృతజ్ఞతాపూర్వకవందనములు.

భక్తిశ్రద్ధలతో మా శక్తివంచనము లేక యతిధిసత్కారము సేయుచు న్నాము. మానవుల మగుటచే వీనిలో లోపము లుండవచ్చును. కరుణతో జూపింపుఁ డని కరములు మోడ్చుచున్నాము.

శ్రీకృష్ణ.

అగ - యోపన్యాసము.

(పానుగంటి లక్ష్మీనరసింహారావుసంతులుగారు.)

అంద్రసాహిత్యపరిషదేకాదశవార్షికోత్సవసభకు నన్నగ్రాసనాధిపతిగా నియమించినందుకు మీ కెంతయుఁ గృతజ్ఞుఁడను. క్రిందటిసారి యేలూరులో నిట్టిసభ జరిగినప్పుడు నన్నగ్రాసనాధిపతిగాఁ గోరిరి. అప్పటి యనారోగ్యస్థితి వలన నే నంగీకరింపకపోయినప్పటికి నన్ను దిరుగ నెన్నుకొని గౌరవించినందుకు మఱింత కృతజ్ఞుఁడను.

నేను బండితుఁడను గానని యాయూరివా రెఱుఁగుదురు; పైగ్రామము లవా రెఱుఁగుదురు. నన్నెఱిగినంతవఱ క్కాండ్రదేశమంతయు నెఱుఁగును. సాహిత్యహీనతలో జగమెఱిగినవాఁడను గాని సాధారణుఁడను గాను. ఇట్టి నన్ను బరిపత్తువా రేల యెన్నుకొనవలయునో నాకుఁ దెలియదు. తెలిసిన విషయ మేమియో యంతకంటఁ దెలియదు. “వెనుక జరిగిన పది పరిపత్సభలకుఁ బండితుల నెన్నుకొంటిమికదా, యీసారి యపండితు నెన్నుకొందము. ఇంతలోఁ జెడిపోవునదేమున్న” దని యూహించి మార్పుకొఱకై నన్నెన్నుకొని యందు రేమో! ఎటులైన నేమి, అవిలంఘ్య మైన మహాజనులయాజ్ఞ దులసీదశమువలె శిరమున ధరించి యిటు నిలువఁబడితిని. నాకు సందేహ మెందుకు? నన్నిట నిలువఁబడుటకు నియమించినవారే నాచే దమకార్యమును నిర్వహించుచుకొనుభారమును వహించియున్నపుడు పనికిమాలిన సందేహము లొందుటకంటఁ బామరత్వ ముండునా? కవి కుండఁదగిన యోజన తోట్రుపాటు సందేహము సలబడి కవిచేతిలోని కలమున కెందుకు? ఈ స్వల్ప సాధనమును మీ యిష్టానుసార ముపయోగపఱుచుకొని మిమ్ము మీరు కృతార్థులుగఁ జేసికొనుఁడు. కలముగూడఁ గానంత మంచిదే యనునట్లు నన్ను రవ్వంత కృతార్థునిఁ జేయుఁడు. చేయుట కవకాశము లేకపోయినఁ బోనిండు. ఇఁకఁ గార్యక్రమము ననుసరించి సభాచర్య జరిగింతము.

సమ్మానసంఘాధ్యక్షుని మనోహరమైన యుపన్యాసమును వింటిమి. దానినిగూర్చి నే నేమైనఁ జెప్పవలసియుండునెడల నా యుపసంహారోపన్యాస మందుఁ జెప్పెదను. ఇఁక నా యుపన్యాసమును జదివెదను.

వీతి కాపురము. — ఈసభ వీతి కాపురమున కేతదాస్థానమహారాజుగారిచే నాహ్వానింపబడినది. ఆహ్వానించినవా రెట్టివారు? ఆంధ్రభాషాపాఠశాలలు, నాంధ్రభాషాకోవిదులు, నాంధ్రభాషావిరుదాహ్తులు, నత్యంతసుగుణసంపన్నులగు నీ మహారాజుగారు. ఆహ్వానింపబడిన దేది? అన్నిదేశభాషలలో నమృతాధిక మాధురీధురీణయని యేభాష యాచంద్రార్కఖ్యాతిగాంచినదో, యేభాషామతల్లిని సేవించుటచే రాజరాజనరేంద్రుడు మన యందఱయిండ్లలో దేవతాగృహ వేదికలపై దివ్యమూర్తులతోపాటు పూజనందుచున్నాడో, యేభాషా యోష నభ్యర్థించుటచే గృష్ణదేవరాయల యశస్సింహాసన మప్పదిగజములు వహించుచున్నవో యట్టి యాంధ్రభాషాదేవిని సేవించుట కేర్పాటుకావలసిన సాహిత్యపరిషత్తు. ఆహ్వానించిన దెచ్చటికి? రామలింగకవి కాలమునకుఁ బూర్వమునుండియే కాక యిప్పటికిఁగూడఁ గలింగదేశభారణచుగు వీతి కాపురమునకు. మల్లన్న — ప్రౌఢకవి మల్లన్న కాడు. పావులూరి మల్లన్న భిన్నాంకపుటక్కుటిక్కు లిక్కడి కొక్కబారెడులోనివే. మలయమారుతముతో నచ్చిన రసికజనమనోభిరామపరిమళము లిటకు రెండుబారలలోనివే. లక్షణాపరిణయ శబ్దాలంకారపు టంగుటింగు లిక్కడికి మూడుబారలలోనివే. అయిన నిది కేవలము సారస్వతప్రాచుఃఖ్యమునందిన పట్టనము మాత్రమే కాదు. శివకేశవసన్నిధానమునఁ బరమపవిత్రమైనది కూడను. పాదగయాక్షేత్రమగుటచే నిది మహాక్షేత్రము. అష్టాదశవీరములలో నిది యొకటి. మహాకవినిలయ మగుటచే రక్తికి, మహారాజాస్థాన మగుటచే భుక్తికి, మాధవమహాక్షేత్రమగుటచే ముక్తికి నిదానమైన యీపుర మాంధ్రదేశమహిళామతల్లి కంఠమాలానాయకమణియై ప్రకాశించుచున్నది.

ఇదికాక చీనాదేశపువారి రాయబారి హియన్ తాస్సింగ్ అనునాతఁడు మన యార్యావర్తదేశమునకు వచ్చి యిచ్చటివిశేషములు వ్రాయుటలో దక్షిణమునఁ బిష్టపుర మనునొక ప్రసిద్ధమయినపట్టన మున్నదని వ్రాసినాఁ డనియు, నంతకుఁబూర్వం డెవఁడో గ్రీనుదేశస్థుఁడు కాఁజోలుఁ బిష్టపురఖ్యాతిని వెల్లడిచేసి యుండెననియు మ-రా-రా-శ్రీ, దిహానరెబిల్ న్యాయమూర్తి వేపా రామేశముపంతులుగారు నాతోఁ బలికిరి. ప్రాచీనచరిత్రాంశ విమర్శనాసక్తులగు వారిమాటలను బట్టి యీపట్టనము దాదాపుగాఁ గ్రీస్తుశకమునకుఁ బూర్వము నుండియుఁ బ్రసిద్ధి వహించి యున్నదేమోయని యెంచదగియున్నది.

మహారాజమందిరము — అట్టి యీపట్టనమున మహారాజమందిరమున మన సాహిత్యపరిషత్తు సమావేశమైనది. సంగీతసాహితీసుప్రసిద్ధుడగు కవిపర్యుని యనేక చిత్రవిచిత్రార్థప్రతిపాదనయుక్తమైన వసుచరిత్ర సంగీతపురాణ పఠనము జరిగిన దీ సభయందే. సర్వకామదకుఁ బరిణయ మెందుకోయి యని రామభక్తుఁడైన లక్ష్మణుఁడు కృష్ణమూర్తిని బరిహసించిన దీ సభయందే. బులుసువారింటఁ బుట్టిన విద్యారణ్యుఁడు ముప్పదిరెండుపుట్ల రత్నగర్భను రామార్చణముగ గ్రహించిన దీ సభయందే. భరతాభ్యుదయాధిపతి శతఘంటకవిత్వకాలమున శారదాదేవితోఁగూడ గజ్జెలుకట్టుకొని తాండవించిన దీ సభయందే. రావునంశముక్తావళిని రామరాజేంద్రుని కంఠసీమనలంకరించిన యాస్థానసోదరకవు లర్ధసంహాసనమధిష్ఠించిన దీ సభయందే. కవులకుఁ గనకవర్ష మన్నిఋతువులందుఁగూడ గురియుచున్న దీ సభయందే. నవీనగౌతములు సర్వాచీనపాణినులు నూతనబాదరాయణులు విజయదశమినాఁడు మామహారాజేంద్రునిపై వారి పుత్రపుత్రికాసంతతిపై నాశీప్రసవవృష్టి గురియించుచున్న దీ సభయందే. ఆస్థానవైణికాగ్రగణ్య వీణారవామృతాస్వాదనావళములైన చిలుకలుఁగూడ స్తంభోపగివిటంకములనుండి సహజవైఖరిని “రామా” యని యనఁబోయి సంగీతవైఖరిని “రీమా” యని యనుచున్న దీ సభయందే. అట్టి యీసభయందుఁ దెనుఁగురాయఁడు మొదలు తెనుఁగుభాసలోఁ బండితుఁడు తెనుఁగుభాసకుఁ బరిపోషకుఁడునగు నీ మహారాజునఱకు విద్యాపోషణమునకు విశేషవిశ్రుతికై దినదినప్రవర్ధమానముగ నెక్కుచున్న — యితోధికవృద్ధిగా నెక్కుగల యీసభయందు, రమాశారదాకేళీమందిరమగు నీసభయందు మనము నేటికి సమావేశమైతిమి. ఎందుకు? ఆంధ్రశారదాదేవీ సమారాధనమునకు. ఆహా! ఎంత మహాకార్యమునకై — యెంత మహారాజుచే నాహ్వానింపఁబడి యెంత మహాక్షేత్రమున నెంత మహోన్నతయశస్వంత మైనసభయం దెందఱు మహాకవిపండితులు సమకూడిరో! ఆంధ్రభాషాపండితులును నాంధ్రభాషాభివృద్ధికై యత్యంతము శ్రమమొనర్చుచున్నవారును నగు గౌరవ్యులగు శ్రీరాజు పానుగంటి రామారాయణంగారు నిరంతర రాజకార్యనిర్వహణదీక్షబద్ధులై యుండుటచే నిటకు దయచేయుట తటస్థింపదేమో యని సందేహించితిమికాని యాదృచ్ఛికమునఁ గార్యాంతరములచే గంజాముమండలమునకు వారు వచ్చి తిరుగ మదరాసునకుఁ బోవునప్పుడు తమ మిత్రులగు మా మహారాజుగారిని జూడ నిట దిగి పరిషత్సభ నిట్టలంకరించుట భాషాభిమానుల కందఱకుఁ బర

మానందముగా నున్నది. మదరాసులో రాజప్రతినిధిగారి ప్రథమమంత్రి వీరగుటచే రాజప్రతినిధిగారే పరిషత్తుభ నిట్లు బహుకరించి రని యెంచవలసియున్నది. ఆహాహా! ఇది యెంత మహానుదినము! సెవ్వెంబరు రెండవతేది. పోనిండు. అది మన కెందుకు? దుండుభినామనవత్సర భాద్రపదశుద్ధకాదశి భాషాచరిత్రమందు బంగారువర్ణములతో ముద్రింపవలసిన భద్రతిథి కాదా? ఆంధ్రశారదాజయంతి జరుపఁదగిన యమూల్యదిన మిదియేకదా! ఆంధ్రభాషకు జయమగుఁగాక! ఆంధ్రభాషాపోషకులకు జయమగుఁగాక! ఆంధ్రసాహిత్యపరిషత్తునకు జయమగుఁగాక!

ప్రస్తుతాంధ్రభాషాస్థితి. — ఆంధ్రభాష ప్రస్తుత మెట్టిస్థితిలో నున్నదో రవంత చెప్పదను. నేను జెప్పట యెందుకు? ఆంధ్రభాషాదేవి యెట్లున్నదో మీరే చూడుడు. అదెట్లు? నవాజభావనాబలసంపన్నులమైన మనము మన స్ఫూర్తిగాఁ జూడఁ దలఁచుకొన్నయెడల శారదాదేవి మనకుఁ బ్రత్యక్షము కాకపోవుటయే! మనశ్శక్తికి బద్ధులుకాని దేవత లెవరు? నాయనలారా! బాహ్యనేత్రములను రవంత ముకుళింపఁజేయుడు. ఆంతరనేత్రజ్యోతి నెగననఁ బొడిచి దాని కిరణము లటులిటులు చెదరనీయక సంఘీభవింపఁజేసి మనకుఁ గానలసినవిషయముపై సుస్థిరముగ సూటిగఁ గేంద్రీకృత మొనర్చుడు. ఆహా నాకలందలి యన్వేషణజ్యోతికంటె ననేకగుణ తేజస్సువృద్ధమగునట్లు వెలుఁగఁ జేయుడు. ఇంక నేమి? అదిగో! అదిగో! ఒడలు జలదరించునట్లు, కనులు కృతార్థములగునట్లు, మనస్సు పుష్పించునట్లు, జన్మము తరించునట్లు — ఆంధ్ర శారదాదేవి దర్శన మిచ్చుచున్నదే! అనేకసహస్రచంద్రమండలసన్నిభమైన యాస్య మండలము వీణాదండముసంక రవంత యొఱిగియున్నది. అందుచే గిరిటము సుండి ప్రేలాడుచున్న ముతైములగుత్తి మేరువునొద్దనున్న వీణబిరడపై ప్రేలాడుచున్నది. బాగుగాఁ బరిశీలింపుడు. ఎడమమోఁకాలిపై మడచిన కుడిమోఁకాలి వంపుప్రక్కను రవంత వెనుకగఁగఁదేవతాచందనన్నిరిత మైన వీణకుండ ప్రకాశించుచున్నదే. దివ్యస్వరసుధాసేవనమున వీణాదండము తీగఁచెట్టు చిగిర్చినట్లామె యెడమచేయిప్రేళ్ళు తంత్రులపై నెట్లు కదలుచున్నవో. ఆహా! అదిగో గుడివైపున రాజరాజనరేంద్రుడు నెడమవైపునఁ గృష్ణదేవరాయలు వింజామరములు చేతఁబుచ్చుకొని యెట్లు వీచోపులిడుచున్నారో! అదిగో! ఆవీరముమొదటఁ బీతాంబరపు నడికట్టుతో నిలువఁబడి దేవికిఁ బారిజాతపుష్పములతోఁ బూజ లొనర్చుచున్న యా పౌరోహిత్యబ్రాహ్మణు డెవరో యెఱుఁగుదురా?

అదిగో! ఒక్కచింతకంతవాసి—క్రిందుగ నిలువబడిన యాకుండలాల సోమ
యాజి కప్పురపుటారతిపల్లెరము చేతఁ బుచ్చుకొని—వహవా! నీరజానననీరజవ
త్రాక్షికినివాసలు లిచ్చుచున్నాడే! మఱియొక బెత్తెఁడుక్రింద—పురోహితుని
యంత పొట్టియుఁగాక, సోమయాజయంతసోగయుఁ గాక మట్టనపు మాదిరిగ
నున్న మంత్రిశిఖామణి మహాలక్ష్మీ దేవి కోడలిని మందాకినీసలెలపుగిండిదోసిటఁ
బట్టుకొని నేవించుచున్నాడే! ఆర్యులారా! చూచుచున్నారా?

ఉ. తోఁగితలంబు నెన్నదురుసోఁకగ మ్రొక్కినులెంత సైకత

శ్రోణికిఁజంచరికచయసుందరవేణికి రక్షితామర

శ్రోణికి దోయజాతభవచిత్తవశికరణైకవాణికిన్

వాణికి నక్షదామశుకవారిజపుస్తకరమ్యపాణికిన్.

అని పఠించి చావచుట్టగ సాష్టాంగదండప్రణామ మిడుచున్న యాబాంబూనద
విగ్రహమును గాంచి మీకన్ను లానందబాష్పములను విడుచుచున్నవా? ఆహా!
అది యేమి? ఆకవిత వినియేనా శారదాదేవి శిరఃకంపన మొనర్చినది! కాక
యుభయమహారాజేంద్రుల వింజామర సేవవలననా యామెచెవినున్న చెంగల్వ
కదలినది! అట్లు కదలిన చెంగల్వనుండి జాతిన యమృత బిందువు లెట్లు వీణా
తంత్రులవైఁ బడుచున్నవో! నాయనలారా! ఈచర్యయంతయు నామె పీఠము
నకు దిగువనున్న రెండుమూఁడు మెట్లమీఁదిది! కాని యిది యంతయు మన
కేల? దిగుఁడు; ఏడనిమిదిమెట్లు దిగుఁడు; మృచ్ఛకటికాపరివర్తనమును జూలి
యన్ సీజరుపరివర్తనమును జేతఁబట్టికొని నిలువబడిన యాస్థవిష్ఠుని గాంచితిరా!
బిల్వేశ్వరీయ శంకరవిజయధ్వజాది గ్రంథములను జేతఁబుచ్చుకొని “పలుకు
దయ్యమా! ఇది పాయసమమ్మా! బుద్ధదయ్యపుటిల్లాలా! ఇదిపానకమమ్మా!
త్రాగుమమ్మా” యని తలకంపింప స్పష్టముగ సంబోధించుచున్న యా హ్రోస్వ
రూపుని గాంచితిరా? అదిగో! మహేంద్రవిజయ నయనోల్లాసకర్తలగు సోదర
కవులు శ్రవణానందముగ శారదాగాన మొనర్చుచున్నారు వినుచున్నారా!
వారిగానమధురిమచే నాకర్షింపబడి కాఁబోలు నొక్కశాంతస్వరూపుఁ డైన
నృధుఁ డటకువచ్చి యారంభించిన భారతము పూర్తికాలేదు; ఇది యమ్మగారికర్పిం
పవచ్చునా లేదా” యని పీఠకాగితముల పెద్దకట్టను వారికిఁజూపి యడుగు
చున్నాఁడు. ఆలకించుచున్నారా? ఏవో బరువైన గ్రంథములు పది సంపుటములు
కాఁబోలుఁ జేతఁబుచ్చుకొని యెట్టి మధురపాగఁ జాట్టుకొని దగ్గుచు గట్టమున
మెల్లెక్కుచున్న యామునలియాయన యెవరో యెఱుఁగుదురా? ఈయనను

జూచి బిల్వేశ్వరీయక్త గుఱ్ఱుచునుచున్నాఁ డేల? తనప్రసన్నరాఘవ విమర్శ నము మాటపరాకు పడినాఁడు కాఁబోలు! ఆహా! శతఘంటకపు లిద్దఱు—ఒకరు ముసలివారు నొకరు పడుచువారు. ఒక రెఱ్ఱనివారు నొకరునల్లనివారు ఒకరుపొట్టి వారు నొకరు రసంత పొడుగువారు నొండొరులఁ గాఁగించుకొని మనగ్రంథ ములు శారదాదేవి కర్పితమని యొకరితో నొకరు చెప్పుకొనుచుఁ బూర్వవైర ములు వదలి చెట్టపట్టముల వైచుకొని మెట్టు లెక్కుచున్నారు వారిని గాంచి తిరా? కాని వీరి కొకటి రెండుమెట్లు ముందు బుద్ధచరిత్రమును సరస్వతీ సంచిక లను జేతఁబట్టుకొని కంటిజోటితో ముందునకుఁ బోవుచున్న యా భాషాపోషక తేజ మేబ్రాహ్మణప్రభునిదో పరిశీలించితిరా?

నుహజకులారా! ఇదివఱకు నునముకాంచిన వారందఱు గతించినవారు. ఇప్పుడు బ్రదికి బట్టకట్టుచున్నవారిని గ్రంథము కలముఁ బట్టినవారి నిఁకముందు చూడఁదలఁచియున్నాము. ఇకఁగొన్ని మెట్లు దిగుఁడు. అదిగో! శారదాదేవి చరణారాధనమునకై యింద్రధనుస్సురంగులుగల యెన్నియోపాపులను దట్ట లోఁ బెట్టుకొని యొక్క ముసలియాయన యా మెట్టుమీఁదఁ గూరుచుండినాఁడు, కనఁబడుచున్నాఁడా? అవి భక్తచింతామణి పుష్పములుకాఁబోలు! అచ్చట నొక పెద్దదుకాణమున్నది, చూచితిరా! అదేదో నంగభాషనుండి పరివర్తనమునొం దిన బహుళములైన నపలలుగల గ్రంథనిలయముకాఁబోలు. ఆ ప్రక్కను స్థాంగు చదరపుస్థలములోఁ దాదాపుగఁ బండ్రెండుగజములయెత్తునఱకుఁ బేర్పఁబడిన యా పుస్తకముల సమూహమేదో యెఱుఁగుదురా? అవియే పాటలనాటక ములు. ఓ! యెగురుచున్నవి. గిరగిరదిరుగుచున్నవి! నేలఁపైఁబడుచు నెంతగం ధరగోళమైనఁ జేయుచున్నవి. ఈ సందడిలోఁ బల్లకిమిడి వాస్తవ్యుడైన బ్రాహ్మ ఁడుఁడొక్కఁడు నన్యసంగీతపురాణధోరణితోఁ దాళపుఁజప్పలు చేతఁబుచ్చుకొని తాండవించుచున్నాఁడు. అదిగో! ఒక్కభాషాపండితుఁడు “ఇటుచూడుఁడు” అనితర్జనితోఁ జూపించుచున్న పెద్ద యక్షరములేవో చదువఁగలరా? “విజ్ఞాన సర్వస్వాది గ్రంథము లిక్కడ” నని వ్రాయఁబడియున్నది. “సెబాస్” ఇవి గీతపద్య నాటకము లని యెవ్వఁడో యొకఁడు కిత్తనారసంచిమాటను విప్పుచున్నాఁడు. ఇవి స్వతంత్రముగ రచియించిననపలలని గుమికూడి కొందఱేవో పేళ్లను జదువు చున్నారు. సౌందర్యతీతక మని మఱియేమో యని వినఁబడుచున్నది. ఇదిగో, నూతనాంధ్రవాఙ్మయచరిత్ర మని యొకపుస్తకమును బైకెత్తి యెవరో చూపు చున్నారు. ఆమూలను రాశిపోసినవన్నియు గ్రామ్యభాషాగ్రంథములు.

అచ్చట నృధుఁ డయ్యను బలిష్ఠుఁ డైవయొక బ్రాహ్మణవర్యుఁడు గ్రామ్యభాషోత్కృష్టత నుపన్యసించుచుఁ దమ పుస్తకములలోఁ బ్రమాదమునఁబడిన విమర్శాదర్శవిమర్శాదర్శమును గ్రంథమును బైకిఁదీసి గీతనాటకముల దొంతరపైకి ధూయని విసరిత్రైచుచున్నాఁడు. అచ్చటఁ జేరిన గ్రంథకర్తలయిదాఱువంపలకుఁ బైగ నున్నట్లు కనుపట్టుచున్నారు. వీరందఱుచేతులలో నొక నాటక మో నవలయో ప్రహసనమో చిన్నకథయో యున్నదికాని రిక్తహస్తుఁడొకఁడును లేడు. ఇక్కడఁ జాట్లకాని సిగరెట్లుకాని కాల్పుఁగూడదని పెద్దయక్షరములు గోడలపై వ్రాయఁబడియున్నయాకొట్లెవో యెఱుఁగుదురా? అవియేతాళపత్ర గ్రంథనిలయములు. ఆ సమీపమున నే కొందఱు చేతులలో నేవియోకాని గలగలలాడించుకొనుచుఁ దిరుగుచున్నారు కనుచున్నారా? రాగికడియములలోఁ దగిల్చిన రాగిరేకులున్నవే, యవియే పూర్వశాసనములు. వారే భాష్యంగ్రసారస్వత చరిత్రకారులు. వహవా! ఎక్కడఁ జూచినఁ గవియే. ఎక్కడఁ జూచిన నాటకకర్తయే. ఎక్కడఁ జూచిన నాఖ్యానికుఁడే. ఎక్కడఁ జూచిన విమర్శకుఁడే. ఎక్కడఁ జూచినఁ దూర్పువారి పొట్టియేచ, పడమటివారి బారెఁదేసి దీర్ఘములు, మధ్యమండలపువారి మట్టనపు మాటలు. ఒకరీతి యేమి యొక నైఖరి యేమి? అచ్చట నన్నియుఁ గలసియున్నవి. కవులు గవులను దిట్టుచున్నారు. కవులు విమర్శకులను దిట్టుచున్నారు. విమర్శకులు కవులను దిట్టుచున్నారు. విమర్శకులు విమర్శకులను దిట్టుచున్నారు. కవులు విమర్శకులై వారు విమర్శకులుఁ గవులైనవారిని దిట్టుచున్నారు. వీరిపక్షపువారు వారి పక్షపువారిని దిట్టుచున్నారు. వారిపక్షపువారు వీరిపక్షపువారిని దిట్టుచున్నారు. ఏపక్షమున లేనివారు, రెండు పక్షములవారిని దిట్టుచున్నారు. మహాజనులారా! ఈ మహాకోలాహలములోఁ గొందఱు మగువలు కూడఁ గనఁబడుచున్నారు చూచితిరా! అబలానచ్చరిత్ర రత్నమాలయని సావిత్రినాటకమని మజియేమోయని సన్ననైన గొంతులతో సంగీతమువంటి ధ్వజములు వినఁబడుచున్నవి. తెల్లగ నుద్దకొండలవలె నగవడు నవి యేవో తిలకించితిరా! ఆంధ్రపత్రికలు, కృష్ణాపత్రికలు, హితకారిణీపత్రికలు, న్యాయదీపికలు, గోదావరీపత్రికలు, జన్మభూమిపత్రికలు. ఇవి కాక యెన్నియో గ్రంథరూపమున వెలువడిన సంచికలు. ఇక నావైపున నున్నవారెవరు? వారే నవ్యకవులు. తెనుఁగుతోటలో యుద్ధగీతములు, మోహగీతములు, భావగీతములు, ప్రేమపాటలు రుంఝునుని రొదచేయుచున్నవి. వినుచున్నారా? ఈ మహాసంకులములో రాట్నపుగీతములు, ప్రత్యగీతములు, ఖడ్గ

నమోదు సంఖ్య.

జేది.....

పాటలు, నూలొడుకుపాటలు, ఏకు, చేయుపాటలు, స్వరాజ్యదర్పణములు స్వరాజ్య తాంబూలములు! ఇవికాక స్త్రీలు పురుషులకూడఁ దెఱపిలేకుండ నుపన్యాసములు! వాక్కునకు వ్రాతఁకు నింత విజృంభణము ముందెన్నఁదైన నుండెనా? ఓ! ఏమి సంచలనము! ఏమి సంక్షోభము! ఎంతశక్తి! ఎంతజీవము! ఎంతధాటి! శారదా దేవి కింత మహోత్సృష్టదినములే లేనట్లు కనఁబడుచున్నదే! కానిమొదటి రెండు మూఁడు మెట్లమీఁదివారెవరో కేకలిడుచున్నారు వినుఁడు. “ఎందుకా గోల! ఎందుకా పనికిమాలినవ్రాత! ఎందుకా తుక్కు! ఆ పెంట” యని కేకలిడుచున్నారే. సరస్వతీ దేవి యామాటలు విని సన్న సన్నగ నవ్వుచున్న దెందుకో, యెవ్వరైన నెఱుఁగుదురా? ఎఱిగియుండునెడల నాకుఁ జెప్పురా? మీరు, మీరు. ఇంతలో నా మూలనుండి యేదియో ధ్వని వచ్చుచున్నది వినుఁడు. ఎవఁడో మాటలాడుచున్నాఁడు. “పనికిమాలిన వ్రాతయో! అబ్బ! ముద్దుధక్షేపించుచున్న మీరు చెప్పిన కవిత పనికిమాలిన వ్రాతకాదు కాఁబోలునేమి! మీ పైవారికవిత ముందు మీరు చెప్పినదియుఁ దుక్కే క్రింది వారివ్రాత పైవారివ్రాతముందుఁ దుక్కు. అది వారి పైవారి వ్రాత ముందుఁ బెంట. అన్ని కవిత్యములుఁ గాళిదాసుని కవిత్యము ముందుఁ దుక్కు. కాళిదాసుని కవిత్యమైనను పుట్టలేన కవిత్యముముందుఁ బెంట. అదియైనను బ్రహ్మను సంధానమున వేదర్థులనుండి నిష్ప్రయత్నముగ నుద్బుద్ధమైన కవిత్యము ముందు దుక్కు. ఆవేదర్థులైనను యోగమాహాత్మ్యమునఁ దహోమాహాత్మ్యమునఁ బ్రకృతి కాంతముంగురులలో నొక్క వెండ్రుకలోని వంకరటింకరలైనను సరిగఁ జెప్పలేకపోయిరే. అట్టిచో నెవని కవిత్యము దుక్కు, ఎవని కవిత్యము ముక్కు, ఎవనికవిత్యము పెంట, ఎవని కవిత్యము పంట. అందఱుఁ బ్రయోజకులే! అందఱుఁ బ్రయోజకులే! మాకాలమందు ముష్కెట్లు పైవారు తిట్టుచున్నారో మికాలమందు పైవారు మిమ్ముట్లు తిట్టినవారె. లోకచరిత్ర మన్నియుగములందుఁగూడ నాడిన యాటయే యాడుచున్నది కాని యొకచోటఁ గ్రోతులభాగవతమాడి యొకచోట గోవిందనామస్తరణ చేయుటలేదు. బుద్ధిలేకపోవుటచేత నెప్పటి కప్పటికీ పరాకు. పైమెట్టువారు వారి పైమెట్టువారి మొట్టనుదినుచుఁ దమ క్రిందిమెట్టున నున్నవారిని మొట్టుచున్నారు. ప్రపంచమునకు సిగ్గెక్కడిది?” అని ఇంకనేమేమో జంఘాలశాస్త్రి యాకాశమంతసోరు పెట్టుకొని మొండి మోటత్రోపుగా బడితబాజాపద్ధతిని బలుకుచున్నాఁడు. సాక్షిసంఘోపన్యాసము లింకఁ గట్టిపెట్టరాదటయ్యా యని పైమెట్టునుండి వెంటటరత్నముగారు

కాబోలు పలికినారు. ఈ వెంకటరత్నముగారికి సాక్షియనగ నింతదేవు మొందుకో! మహాజనులారా! మఱియొక ప్రక్కనుజూడుడు. అటువది సమీపించుచున్న పృథ్వీపండితుల యెదుట నిద్దఱు పడుచుపండితులు కూరుచుండి యప్పుడే యక్షరస్వీకరణ మొనర్చుచున్న యగ్భకులనలె “ఆల ఉఱు” అనుచున్నారే? వారే సూర్యరాయనిఘంటుకార్యాలయమందలి పండితులు. గ్రామ్యభాషాగ్రంథోపద్రవమునుండి భాషను రక్షించి యుద్ధరించిన భాషాకోవిదుడైన యాంధ్ర భోజమహారాజు మీయెదుటనే కానబడుచున్నాడు. “భాషాధారకా! పుత్రపాత్రాది సంపత్తితో నిండుగానూతేండ్లు వర్ధిలుమయ్యా మహారాజా!”యని మహాజనులందఱొక్కమా తాశీర్వదించరా? మహాజనులారా! తెఱవడుచున్నది. దేవతాదర్శన మిక్కఁ జాలును.

మహాజనులారా! శక్తివంచనలేకుండ శారదాదేవీపూజకై యెండఱు గ్రంథకర్త లెంతగా బాటుపడుచున్నారో చూచితిరా? ఇన్ని పాటులుపడి యేమి ప్రతిఫల మొందుచున్నారో యెఱుఁగుదురా? పస్తలు, పరిభవములు. ఈపుస్తకము లన్నియు మంచివికాకపోవుటచేతనే ప్రజలు వాని నిరాకరించుచున్నారా? మంచివో చెడ్డవో చూచినతరువాతఁ గదా తెలియవలసినది. అట్లుఁబూచిన వారెవరు? చూచుటకోపిక యెవరికి? చూచుటకుఁ దీఱిక యెవరికి? చూచుట కంత భాషాభిమానమెవరికి? చూచుట కక్షరజ్ఞానమైన నెందఱకు? ఆంధ్రదేశ ప్రజలలో విఱివిగా లెక్కచూచుకొనినయెడల నూటికిరువదిమంది కాంధ్రభాషాజ్ఞానమున్నదేమో? చాలు. అంతేచాలును. లేకపోయినప్పుడు చాల దని దేవులాడిన లాభ మేమున్నది? చదువుట కిర్వులగు నీ యిరువదుగురిలో వారెవరో చెప్పనా? న్యాయవాదులు, సర్కారుదోస్త్రగులు, వర్తకులు, పాఠశాలోపాధ్యాయులు, గ్రంథాగారసంపాదకులు, మార్గస్థులు, వేశ్యాప్రియులు మొదలగువారున్నారు. న్యాయవాదులు సర్కారుదోస్త్రగులు వర్తకులుఁ బాఠశాలోపాధ్యాయులు నాంధ్రభాషచదువరు. ఆంధ్రభాషలోఁ దఱచుగ మాటలాడరు. ఆంధ్ర గ్రంథములుముట్టరు. తత్రాపియాధునికుల గ్రంథములపేరే వినరు.

వీరివలన భాషకుఁగాని భాషాజ్ఞానసంపన్నులగు గ్రంథకర్తలకుఁగాని యే విధమైన లాభములేదు. ఇక గ్రంథాగారసంపాదకులు బీరువాలలోఁ బెట్టి బీగముపెట్టుటకు వారి గ్రంథములు సగమువెలకుఁ గొందురు. ఇక నటకులు రూపాయకు మూడుపావులాలు తగ్గించుకొని యా గ్రంథములనుగొని వానికి వోటికంకని జ్ఞప్తిలోనుండని పనికిమాలినవనితోఁచిన భాగములను ఖండించి

నాటకములలో నుండిన పాత్రములలోఁ గొన్నిటిని దీసి వైచి మఱిగొన్ని సొంతపాత్రములఁ జేర్చి చావలసిన వారిని బ్రదికించి బ్రదికియుండవలసినవారిని జంపి గదిలోని భార్యాస్వరంభ క్రియమొదలు కాటిలోని కడపటికర్తము వఱ కన్నిపనులుగూడ, పార్శ్వపుట పాటలచేత జరిపించి గ్రంథమంతయు భంగము నర్చి భ్రష్టమొనర్చి పరశురామప్రీతి చేయుదురు. ఇంక మార్గస్థులు రైలులోఁ బ్రయాణ మొనర్చువారు రెండుకాల కొక్క నాటకమో యాటుడబ్బుల కొక్కన వలయో కొని కునికిపాల్లునచ్చునప్పుడు రసంతచూచుచు జాట్టగాల్చి దానిపైఁ బ్రమాదవశమున ధూకరించుచు దప్పనిసరియైనప్పుడు మాత్రము పాదరక్షలతోఁ ద్రొక్కుచు నేనందఱిలోనో కాఫీపాత్రయో నీటించెబో తిరుగఁబడుటచే నది తడిసిపోవఁగ దాని నావలనో మూత్రపుగదిలోనో పాటవేయుదురు. ఇంక వేశ్యా ప్రాయులు తమ వేశ్యలయొద్దఁ దాము మిగుల రసజ్ఞుల మనిపించుకొనుట కేదో నవలయో నాటకమో కొని వారియొద్ద వారి ప్రీతికొఱకై నాటకపద్ధతిగాఁ జదివి మంచముక్రింద బాటవేయఁగా దానిని వేశ్యమాత యడ్డుపొగకో, ప్రధాన నాయిక, పాలాస్త్రిపట్టులకో వినియోగింతురు. గ్రంథము లెట్లు భ్రష్టమయినను గ్రంథకర్త లొక్కపూటయైనఁ దినుటకు వీరివలననే సదుపాయ మగుచున్నది. ముప్పికాటువాఁడు గ్రంథము కొనవలసినదే కాని పావులాడబ్బులు పెట్టి భాగ్యవంతుఁ డొక్కపుస్తక మైనఁ గొనఁడే. నలువదిరూపాయలు జీతము తెచ్చుకొను జనుఁడు మొదలు నాల్గువేల రూపాయలు జీతము తెచ్చుకొను జస్తిను వఱకుఁ జదువుకొనుట కొక్క యాంధ్రగ్రంథమైనఁ గొనినవాఁడు కనఁబడఁడే. సిగ్గు, సిగ్గు, జాతికిసిగ్గు, దేశమునకు సిగ్గు. ఆంధ్రగ్రంథముకొనినయెడల నప్రయోజకత. అభాగ్యత-అప్రతిష్ఠ-అజ్ఞత-ఈభాగ్యవంతులలో నట్టి యపోహమంతరించి నఁ గాని యట్టిగర్వము కడ తేరినఁగాని యట్టియజ్ఞానము ధ్వస్తమైనఁగాని భాష బాగుపడనేరదు. కడుపుకట్టుకొని కవు లెన్నిగ్రంథములను వ్రాయఁగలరు? ఎంత కాలము వ్రాయఁగలరు. భాషాసేవకై వినియోగపడని వీరిభాగ్యమెందుకు? వీరు గ్రంథములు వ్రాయనక్కఱలేదు, చదువనక్కఱలేదు, వీరు మైన్సు పినాల్ కోడ్ (Maynes Penal Code) కంఠపాఠము తలక్రిందు గాఁ చేయవచ్చును. కళాపూర్ణోదయ గాధనైన విననక్కఱలేదు. జస్తిను బెన్సను (Benson) గారి తీర్పులన్నియు వీరి జహ్వీరమున నుండ నేవచ్చును. జనకచక్రవర్తి యెనో వీరికిఁ దెలియనక్కఱలేదు. వీరు భాగ్యవంతులయొద్ద బదుల్లుతీసికొని దివాలాలు తీయనేవచ్చును, సుమతీశతక మైనఁ జదువనక్కఱలేదు. ఆంధ్ర దేశమునఁబుట్టి ఆంధ్రులై ఆంధ్రజాతిరక్తమును

దేశమునఁ గలిగియున్న వీ రాంధ్ర కవుల గ్రంథముల నాంధ్ర దేశముకొఱకైనను నాంధ్ర భాషకొఱకైనను నాంధ్ర జాతికొఱకైనను డమ యాంధ్రత్వమును నిలువఁ బెట్టుకొనుటకైనను గొనక తప్పదు. కొన్ని గ్రంథములు చదువనైన నక్కట లేదు. చదివినయెడల మఱింత మంచిదే. భాషాజ్ఞానమును సంపాదించుకొని కవులను బోషించినయెడల మఱింత మంచిదే. పోషించుటయేమున్నది? పుస్తకమును గొన్నయెడల సంఠేచాలును. భారత భాగవతము లెఱుంగనివాఁడు బారిష్టరైన నేమి భండా రాధిపతియైన నేమి? ప్రభుఁ డైన నేమి? బ్రహ్మాండ నాయకుఁ డైన నేమి? ఆతఁడాంధ్రుఁడుమాత్రము కాఁడు. ప్రజాపోషణము గ్రంథకర్తల కత్యావశ్యకము; మన దేశమునందే లేదుగాని మిగిలినయన్ని దేశములందుఁ గూడఁ గవులకుఁ బ్రజా పోషణమున్నది. ఈనిర్భాగ్యత యీదురస్థాగ్రగణ్యముమన దేశమందే. ప్రభువు లెందఱుకవులను బోషింపఁగలరు? ఎంతకాలము పోషింపఁగలరు? ప్రజలూ భాషాపోషణభారమును గొంతవహించుట విధి. దేశభక్తియని భాషాపోషణమని స్వార్థపరిత్యాగమని స్వరాజ్యమని మఱియేమో యని యార్యావర్త దేశహంతయ నట్టుడికి నట్లుడుకుచున్నప్పుడే యార్యావర్త దేశక్షోభమునుగూర్చి యవతలి ప్రపంచమంతయు నాందోళన పడుచున్నప్పుడే యాఱకాల డబ్బులిచ్చి యొక్క యాంధ్రగ్రంథమును ననేక సహస్రసమార్జననఁపి తీచక్రవర్తులలో నొక్కఁడైన గొనలేకుండనున్నాఁడే! ఆహా! ఏమి యాంధ్రదేశభాగ్యము! ఇఁకఁజాలును, దానికీఁజాలును మనకుఁజాలును.

నిజమే గ్రంథములెల్లెడల బయలు వెడలుచున్నవి. గోరంటలు పుట్టుచున్నవి. గుల్షబులు పుట్టుచున్నవి, గులాబులు పుట్టుచున్నవి. కుక్క గొడుగులు పుట్టుచున్నవి. అన్నియు మంచివే పుట్టవలెనని ప్రకృతిలో శాసనమున్నదా? ఎచ్చలనైన నట్లులు పుట్టినవా? ఏకాలమందైన నట్లు పుట్టినవా? ఏజాతిలో నైన నట్లు పుట్టినవా? ఉహుహు. అన్నియెడల నుహుహున్న ప్రకృతి మనయెడల మాత్రము “ఊ యని యేల యనవలయును? కలువతీగప్రక్కనే తూఁటికాఁడ; ముత్తెసరిప్రక్కనే చికిలింత; మొల్లతీగెప్రక్కనే మొండిచేయి; ఘనాఘన గర్జ వెంటనే కప్పుకూత; దేశకాలపాత్రములఁబట్టి ప్రకృతి తన మనోభామును బహిర్గత మొనర్చకతప్పదు.

మామిడిపూత యెట్టిదో మసూరిపోత యట్టిది. గోరంటపూవు వాసన యెట్టిదో కోరింత దగ్గట్టిది. గుబ్బలాడి కంటితఘ కెట్టిదో మబ్బులోని పిడుగట్టిని. పద్మములోని మధువెట్టిదో పాములోని విష మట్టిది, గ్రంథకర్త రణగీత

మెట్టిదో యతిమూత్రరోగి రాచపుం డట్టిది. అన్నియుఁ బ్రకృతి సంబంధములే. అన్నియు బహిర్గతాంతస్తత్వములే. అయిన నేమి? చూలింతరాలి వేవిల్లకు సూడిద లిచ్చుచున్నాము. కలరావాంతులకు కర్పూరారిప్త మిచ్చుచున్నాము. మొగలిపూవునుగులకాంత కొప్పులో నుంచుచున్నాము. మూలవ్యాధిని ఛేదించుచున్నాము. అటులే గ్రంథము లన్నిటిలో మంచివానిని బహుమానింపవలయును. చెడ్డవానిని బహిష్కరింపవలయును.

వైద్యశాస్త్రమెందుకుఁ గలిగెనో ధర్మశాస్త్రమెందుకుఁగలిగెనో విమర్శనశాస్త్రముకూడ నందుకే గల్గినది. వైద్యశాస్త్రమునకున్న వ్యాప్తి విమర్శన శాస్త్రమునకులేదు. నిజమే; అటులేల యుండును? మాటనచ్చినదికావునఁ జెప్పుచున్నాను. మీరెంత ప్రశస్తమైన భాసగీతమును బాడినను బాముకాటంత శీఘ్రముగఁ బ్రాణముతీయఁగలరా? గోడయున్నయెడలఁ జిత్రకర్తమునకు లోపమేమని ముందు మనవారు తనువులు భద్రపఱుచుకొనుటకుఁ దంటాలుపడి వైద్యశాస్త్రమును ధర్మశాస్త్రమును సృష్టించినారు కావున విమర్శనశాస్త్రము ప్రధానకృత్యముకాక వేఁడుక పనియైనది. కాగిదములు చవుక యగుచున్నవి. అచ్చుశాలలువృద్ధియగుచున్నవి. నాటకసంఘములు హెచ్చుగుచున్నవి. గ్రంథమాలలు ఘనములగుచున్నవి. కవులు మితిమీరిపోవుచున్నారు. గ్రంథముల సంఖ్యాకము లగుచున్నవి. వీనిలో మంచి వేవో నిర్ణయించి చెడ్డది త్రోచి వైచుట ప్రకృతిపద్ధతినిబట్టి యావశ్యకమై యున్నది. ఇవి యన్నియు భూమికి భారమగునని యెవ్వఁడును జెప్పుటలేదు. వీనివలనవచ్చిన బాధయేదో చెప్పదను. మాయముతైమునకున్న తలుకు మంచిముతైమునకు లేదు. ముచ్చెబంగారమున కున్న మెరుగు మేలిమికన్నదా? అసత్యమునకున్న చాకచక్యముఁ జమత్కృతి సత్యమున కెక్కడిది? అది మూనాల్ల ముచ్చట. ఇది ముప్పది తరముల కైన పోనిది. అల్పగ్రంథమునకు హర్షించినవారే యనేకులు మంచిగ్రంథమును దెలిసికొని యనుభవించినదాఁక నెవనికి? మహాజనులారా! నూటికెనుబదుగురు రసగ్రహణమునఁ గేవలము మూఱులు. వారు పామరుల తెలితక్కులకు బలీ యందురు కాని ప్రకృతిలోని తలవెండ్రుకల చిక్కునివీసిన గ్రంథములకు సంతసించెదరా? ఉహుఁ. చెంచునాటకమునకున్న జనానురాగము శాకుంతలమున కేది? పంచదారకుఁబట్టిన యెఱ్ఱచీమలకంటఁ గుంకుడుకాయలకుఁ బట్టిన యెఱ్ఱపురుగు లెక్కువకదా! ఇఁక గ్రంథకర్తలమాట చెప్పదను, గ్రంథకర్తలలో నుపజ్ఞానహితుఁడు వేయి కొక్కఁడైన నుండునో లేదో. అనేకు లేదైన నొక

గ్రంథమామోదించి యాకవిని బహుమానించుట నిద్ధించునెడల “అహ! వ్రాయవలసినపద్ధతి యదియే కాఁబోలు, మనముకూడ నట్లే వ్రాయవలెను గాఁబోలు” నని యనేకకవులు భ్రమపడుదురు. పైకి వారిని దిట్టుచునే యుండురు కాని లోపల నీయపోహములకు లోనై యుందురు. వారంతక్రమముగా దిగి యంతకంటె జాతి యధఃపతితులై నీచగ్రంథసృష్టినిర్మితులై ప్రకాశింతురు. మఱికొందఁ జీం కొకవిధముగా మాటుచున్నారు. అయ్యవారులుగారి పాటల నాటకమునకుఁ బండ్రిండునందలహంపాయ లొక్కరాతిరి వచ్చినవనఁగ నిఁకఁ బ్రకృతి లేదు. పాత్రాచిత్యము లేదు. ఏమియు లేదు. పది దినములలోఁ బాటల నాటక మొక్కటి కవి ప్రజలపైఁ బాఱవైనవలసినదే. పాటలనాటకములు ప్రకృతివిరుద్ధము లని యాతఁ డెఱిఁగియుండియుఁ బైనకొఱకుఁ ప్రఖ్యాతి కొఱకు బహుళముగా ధన మిచ్చి వ్రాయించుకొను నాటకసంఘములకొఱ కాతఁడు వ్రాయును. కడుపు కక్కుఱితిచే మస్సాక్షిబోధన కాతఁడు వ్యతిరేకముగఁ బ్రవర్తించును. సామాన్యబుద్ధియుక్తుఁ డైనయాతఁడట్లు ప్రవర్తించుట విశేషముగాదు. మహాధీశాలి యై శారదాదేవిచే త్వమేవాహ మ్మని యనిపించుకొన నని చెప్పఁబడిన కాళిదాసుఁడు సైతము సామాన్యజనాభిరుచి ననుసరించి రఘువంశములోని కడపటిసర్గలలో నవలానవలాలితేత్యాది శబ్దచమత్కారములను గవిత్వములో సింగారించి కవిత్వము భ్రష్టపఱుచుకొన నని పూర్వవిమర్శకులే వెల్లడిచేయలేదా! మన యీదేశమందే యిట్టిసన్నివేశముకాదే అలెగ్జాండురు పోపు (Alexander Pope) కవిత్వము వాని ననుసరించిన వారి కవిత్వము నట్టి గజముబద్ధకవిత్వ మని తక్కుడ తప్ప కవిత్వ మని యెఱిఁగియున్న బైరన్ (Byron) వంటి స్వతంత్రబుద్ధి నహితుఁడు సైతము యశఃకనకము లపేక్షించి తనకవిత్వముకూడ కంపసు కవిత్వములోనికి దింపినాడు కాదా! అంకనాటకములకు డబ్బు రానియెడల రంగనాటకములను వ్రాయుదము. అంతే-దేస్ వాలామట్టుల నాటకములకు డబ్బు రానియెడల పార్సీమట్టుల నాటకముల వ్రాయుదము. దీని కింతయోజన యెందుకు. పార్సీమట్టుల నాటకములకు డబ్బు రానియెడల బ్యాండుట్యూన్సు (Band tunes) నాటకములఁ జేయదము. దానితెగు లంతటితోఁ డక్కునఁ గుదురును. ప్రకృతిపరీక్ష యక్కఱలేదు. పాత్రతత్వభేద మక్కఱలేదు. ప్రసంగచతుత్కృతి యక్కఱలేదు. పాత్రాచిత్య మక్కఱలేదు. ఏమియు నక్కఱలేదు. పాఠాంతరమునకుఁ బాట దొరికినఁ జాలును. ప్రకృతి ప్రతిబింబములుగ గ్రంథముల వ్రాయవలసిన కవు లీకారణ

ములచే భ్రష్టులై పోకుండ విమర్శగ్రంథములు పుట్టవలసియున్నది. ఒకకవి వేటొక కవిని విమర్శింపఁదగదు. అది ప్రబలవైరమునకుఁ గారణ మగును. ఆభయంకరవైరకీలాజాలము పుష్కలావర్తమేఘమునఁ గాని శాంతింపదు. నిష్పక్షపాతబుద్ధితో సాహిత్యపరిషత్తువా రీవిమర్శనకృత్యమును మీఁద నైచు కొనక తప్పదు. కవిత్వము చెప్పటకు శక్తిలేని కాని కవితారసమును గ్రహింపఁ గల లోకోపకారకబుద్ధి గల-నిద్రాక్షీణ్యాస్వభావము గలపండితుల నిందుకై పరిషత్తువారు జాగ్రత్త పెట్టవలసియున్నది. వారి విమర్శనములను బరిష్కృత్య భయల యామోదము నొందినపిమ్మట లోకమున విడువవలయును. పరిష్కృత్య వాని పైఁ బడుటచే నని యెచ్చటికిఁబోయిన సరే నాణెములవలె మాటును. అవి తుపాకిపిక్కకుఁ జెదరవు. బల్లెపుఁబోటునకు జంకవు. నీటిపడి కెదు రెక్కఁగలవు. కాని కవుల యనుమతి లేకుండ వారిగ్రంథములను విమర్శింపఁదగదు. సీగ్రంథముల విమర్శింతుము నీ వేమందు వనిపరిషత్తువారు కవి నడుగు నెడల వల దని యాతఁ డనఁగలఁడా? నల దన్నయెడల నందున నేమిక్రుల్లున్నదో యని యితరులనుకొందు రేమో యనునందేహ మాతని కుండదా? విమర్శన బహుజాగరూకతతోఁ జేయుట యత్యావశ్యకము. ఎట్లు చేయవలయునో నేను జెప్పను. ఎట్లు చేయఁగూడదో మాత్రము రపంత చెప్పెదను. స్వల్పదోష మైన నుపేక్షింపఁ దగదు. దోషములను నిర్దేశకముగ నిర్ణయింపఁగూడదు. చిన్నయ్య కాలమున నట్లువ్రాసిరి. పెద్దన్నకాలమున నట్లు వ్రాసిరి. నన్నయ్యకాలమున నట్లు వ్రాసిరి కావున మీరుగూడ నట్లే వ్రాయవలయు నని శాసింపఁదగదు. సర్వకవులకే కాక సర్వకళాభిజ్ఞులకుఁగూడ నవిలంఘ్యము లగుబహిరంతఃప్రకృతి శాసనములకంటె భిన్నము లైనశాసనములు గూడదోషనిర్ణయమున కక్కఱకు రాఁగూడదు. దోషములు నిర్ణయింపవలసి నదే కాని యిట్లు దిద్దుపాటు లొందిన యెడల నాదోషములు గుణము లగు నని యెన్నఁడును బలుకవలదు. గ్రంథరచనయం దొకపద్ధతిని గాని మార్గమును గాని క్రమమును గాని చూపఁదగదు. మీవిమర్శనమువలన గవితకుఁ దళుకు మాత్రమే హెచ్చించి దార్శవ్యము తగ్గింపఁగూడదు. ఆకారసౌందర్యము మాత్రమే వృద్ధిపఱచి యాంతరంగపటిష్ఠత తగ్గింపఁ గూడదు. నిర్దుష్టత మాత్రమే వృద్ధిపఱచి రసమును దగ్గింపఁగూడదు. అలంకారములు వృద్ధిపఱచి యవయవసౌందర్యమును నాచ్ఛాదింపఁ జేయఁగూడదు. మదగజయామినీత్వమును మాత్రమే హెచ్చుచేసి మగతనమును దగ్గింపఁదగదు. అనుకరణము మాత్రమే యధికపఱచి యుపజ్ఞకడ్డ

రాగూడదు. చిత్రవిచిత్రము లగురుచులు మాత్రమే నృద్ధిపఱచి జీర్ణశక్తిని దగ్గింపఁగూడదు. కల్పనకు స్వచ్ఛందత్వమును దగ్గించి బండి రొజానుబట్టి పోవు నట్లు మాత్ర మెన్నఁడును జేయఁదగదు. అట్లే మీ రొసర్చినయెడల మధ్య కాలప్రబంధశకము దిరుగ నుదయింపఁ జేసినవా రగుదురు. ఇఁక మేనమామ పోలికలు, కవలపిల్లలపోలికలు. ఇఁక ననుకరణములు ననుకరణమున కనుకరణ ములు, ఛాయాపటములు, నచ్చబొమ్మలు మొదలైనవి బయలుదేఱును. విమ ర్శనములోని కట్టుదిట్టములకు మీ రేమైన నూతనశాసనములు కల్పించు నెడల నింత మునుఁగును. మీ రెన్ని శాసనములు కల్పించినను సామాన్యకవితాశక్తి కలవాని కవి ప్రతిబంధము లగును గాని యుపజ్ఞానహీతుఁ డగునత్తమకవి ముం దెప్పుడయిన నుదయించు నెడల నాతని నేశాసనములు కూడఁ బ్రతిబంధింపఁ జాలవు. నిఘంటు వాతని ననుసరించి పోవును. వ్యాకరణ మాతని వెంబడించును. పద్యలక్షణ మాతని కనుసన్నల మెఱుఁగును. భాష యాతనిగాంచి గడ గడ లాడును.

వచన రచన:-వచనప్రబంధములు మనలో మొదటినుండియుఁ దక్కువ గనే యున్నవి. వానియందు మనవారి కాదరము తక్కువ. చదువవలసినవారికా, వ్రాయవలసినవారికా? చదువవలసినవారికిఁ జదువునందే యాదరణము లేన ప్పడు వచనప్రబంధములం దనాదరణ మని వాపోవుట యెందుకు? వ్రాయ వలసినవారికే వానియందు వైరాగ్యబుద్ధి; వచనమును వ్రాయువాఁడు వట్టి తెలివి తక్కువవాఁ డని సాధారణజనాభిప్రాయమై యున్నది. కవితామణి కోటిరమును ధరించుట కర్హుడు కానివాఁడే యీకట్టెలమోపు మోయఁదగినవాఁ డని జనుల నమ్మకము. సాధారణజనులకే యటులుండ నీకఁ బద్యప్రబంధకర్త వచన ప్రబంధకర్త నెంతచులుకనగాఁ జూచునో చెప్పనలయునా? తాను దే నెవట్టనియు నాతఁడు తెలికపిండి యనియు, దాను చెఱకుఁగఱ్ఱ యనియు నాతఁడు చొప్పు దం టనియు, దనది పూలయంగడి యనియు, నాతనిది పుల్లలదుకాణ మనియు, దననెత్తిపై మకుట మనియు నాతనినెత్తిపై మట్టితీట్ట యనియు, బద్య లేఖరి వచన లేఖరిని గూర్చి భావించును. ఎంతబుద్ధిహీనతయో! ఈబుద్ధిహీనత యీనాఁటిది కాదు. చిరకాలమునుండి వచ్చుచున్నది. నిజముగా నాసేతుహిమాచలపర్యంత మున్న యార్యజాతి యంతయుఁ గవిజాతి. భరతదేశమందలి ప్రకృతిసౌభాగ్య ముచే మనము జన్మకపులము. రత్నగర్భ యని సార్థకనామము ధరించుటకు సర్వ విధముల మనయార్యావర్తదేశమే సమర్థ మైనది కాదా? బంగారము పండఁ

దగిన పార్థివతత్వము ప్రపంచమున మఱియొకటి యేది? ఈవైపునఁ బంచోప నదులతోఁ గైలాసముపైనుండి కచ్చినఱకు సింఘనది, యదిదాఁటి రవంతకుడి ప్రక్కకు రాగానే యభవజటాజూటోన్మన యై యనేకోపనదులతో నమృతాధిక మాధుర్యధరీణాంబుప్రవాహములతో ననేక శతయోజన పర్యంతావస్థల ఫలీకరణ పాటవప్రాబల్యముతో ననేక జన్మాద్భుతాఘవినాశనమాహాత్మ్యముతో నార్యావర్తమున కామూలనుండి యీమూలనఱకు జగజ్జనజేగీయమానప్రకాశముతోఁ బ్రవహించు నార్యావర్తభాగ్యదేవత యైనగంగాదేవి—మఱిరవంత దాటగనే ధవళగిరిపైని—నెనరెట్టుపైని—నా పైనున్న శిఖరములపైని నేమూలనో యుద్భవించి వాయువేగముతోఁ బ్రాగ్దిశగాఁ బ్రవహించి అస్సాము నొద్ద మోచేతిపాటముగా మరలి దిక్షిణముగఁ బ్రవహించుబ్రహ్మపుత్ర, యిది కాక వీనిక్రింద నర్మద, మహానది, గోదావరి, కృష్ణ, తుంగభద్ర, కావేరి మొదలగు మహానదులు తమశీతలశ్వముచేతఁ దమనరళత్వముచేఁ దమ మాధుర్యముచేఁ దమప్రవాహశక్తిచేఁ దమ పవిత్రతచే నార్యావర్తజనసంఘబుద్ధితత్వమున శీతలత్వము సారళ్యము మాధుర్యము పవిత్రత ధాటి యొసఁగుటకుఁ జాలియున్న వని చెప్పుట యతిశయోక్తి కాదే. ప్రపంచపర్వతములలోఁ బ్రథమగణనీయమగుప్రాలేయాచలము భరతదేశమాతృదేవతకు హీరకనీట మై ప్రకాశించుచుండ వింధ్యాద్రి వజ్రాలమొలనూలై యుండ సింహళదీప్తము పాదపీఠ మై యుండ సమస్తప్రకృతివైచిత్రీసన్నివేశప్రథమనిదాన మైన యీభరతఖండమునందు సన్నిహితసూర్యకాంతి జనులరక్తమునకుఁ దేజోధికత ధాటి దీప్తి గలిగింప భావనాప్రపంచమున శంపాలతాకోటులఁ బ్రాకింపఁ బవనునకు బంగారుపూత వోయఁగ నర్వవిధములఁ బ్రకాశించు నార్యావర్తదేశసుందుఁ గవులకు గాయకుల కూజిత్రలేఖకులకు భక్తులకు జ్ఞానులకు నేమాత్రమైన లోప మున్నదా! కావున మనది యాజన్మకవిజాతి; మనగ్రంథము లన్నియు వైద్యగ్రంథములే కావు చరిత్రగ్రంథములే కావు నిఘంటువులే కా వన్నియుఁ గూడఁ బద్యముననే పూర్వము వ్రాయఁబడినవి. ఇప్పుడు మనకట్టిభావనాశక్తి యున్నదా? ఉహుఁ. ఇప్పుడు మనకట్టికవితానంపత్తి యున్నదా? ఉహుఁ. మనచిత్తముల కట్టియంతాహ మైన నున్నదా? ఉహుఁ. విదేశీయపరిపాలనమున విదేశీయగ్రంథపఠనమున విదేశీయాచారావలంబనమున విదేశౌషధగ్రహణమున మనపూర్వవృత్తి పూర్తిగ నశించినది. గంగానది నురుగులోఁ గైలానేశ్వరుని జటాజూట మావరించిన జగజ్జనని మందహాసమును మనము గాంచలేనప్పుడు మనకుఁ గవిత్వ మెక్కడిది? గరుడపక్షి

కృష్ణాయనునప్పుడు విష్ణువాహనమస్తుభ్యం పక్షి రాజాయ లేనమ యని చేతులు జోడించుకొన లేనిమనకుఁ గవిత్వ మెక్కడిది? అట్లు చేసినవానిని బుద్ధిహీనుఁ డని మనము పిలుచుచుండినపుడు మన కింకఁ గవిత్వ మెక్కడిది? ఇది కాక మతమును నృద్ధిచేయకుండ దైవభక్తిని హెచ్చింపకుండ నాధ్యాత్మికజ్ఞానమును బలపఱుప కుండఁ బ్రకృతిశాస్త్ర మసందర్భముగ ననర్హముగ ననుచితముగఁ బవిత్ర ప్రదేశము లందలి వైకృతులను దొలఁగించినప్పుడు మన కింకఁ బ్రకృతిపై రోత యే కాని ప్రీతి యేమున్నది. వినుఁ గే కాని వింత యేమున్నది. అగ్నిజ్వలలోని యసాధారణావస్థమును జూచి యానందింపలేక యిది చూచి కెమికల్ కాంబినేషన్ (Chemical combination) యొక్క ఫల మని నిర్లక్ష్యముగఁ జేయి నూఁపుచు న్నాము. కలకంఠము గానకాలక్షేప మొనర్చు నొడలు జల్లు మనవలసి యుండఁగా వోకల్ కాడ్సు (Vocal cords) యొక్క అరేంజిమెంటు (arrangements) ఆతీటున నున్న పని మనము పెదవి విఱుచుచున్నాము. తుట్టుతుడకుఁ గన్నీటి బిందువు చూచినను మనమనస్సు కరఁగకున్నదే! లాక్రిమల్ (Lachrymal) రసము కొంత సున్నము కొంత యుప్పు కొంత ఆక్వా (aqua) కొంత యని యనేక లక్షలయోగములైయుండు విలువ చేయఁగల యశ్రుబిందువుల ననేకభాషాప్రవృత్తి పఱచి భంగపఱచి దానింకఁ బృష్ఠము త్రిప్పుచున్నాము. ఇంకను గవిత్వమని పద్యము లని యేల దేవులాడవలయును. మనపూర్వపరిస్థితు లన్నియుఁ బూర్వమున నున్నట్లే యున్నవి. కాని మనముమాత్రము మాఱితిమి. మనహిమనత్పర్యంతములో నొన్నత్యమే కాని మనమనస్సులలో లేనప్పుడు మనగోదావరీ నదిలో రసమే కాని మనమనస్సులలో లేనప్పుడు మనబంగాళాఖాతములో గాంధీర్యమే కాని మనమనస్సులలో లేనప్పుడు మనకరకీ కాయయందు భావన యే కాని మనమనస్సులలో లేనప్పు డింకఁ గవిత్వ మెందుకు? మనసూర్యభగవానుఁడు మన కత్యంతసమీపముననే యున్నాఁడు. కాని మనమనస్సులలో గరఁగని మంచుకొండ యున్నపుడు మనకుఁ గవిత్వ మెక్కడిది? కవిత్వము చెప్పని వాని నింక నధిక్షేపించు పెందుకు? ఎట్టిపిచ్చిలో నేవిధమైన వెగటును లేదో, ఎట్టియున్నాదము ప్రపంచోద్ధరణపటిష్ఠమో, యెట్టిమతిమాలినతనములో జ్ఞాన విజ్ఞానములు దుర్నిరీక్ష్యమైన తేజస్సుచే వెల్గునో యెట్టివెట్టికీ వేయివిధములు కాక కోటివిధము లయ్యును బరమార్థగ్రహణవిధాన మనునొక్కటే విధానము గలదో యెట్టి వెట్టి వెట్టి లన్నిటికంటె వెట్టిదో యెట్టివెట్టిని యెట్టి లోకాతీతమైన వెట్టిని పట్టివెట్టిలేని వెట్టిని గలిగి తాను ధన్యతఁ జెంది మనల.ధన్యులఁ

జేయునాతఁడు కవి. ఇప్పుడైన నట్టిపిచ్చి లక్షకుఁ గోటి కెవ్వనికైన నుండినయెడల వాఁడు కవితాగానము చేయవచ్చును. అంతే గాని కవిత్వమున నేదో ఘనత యున్న దని యాసింది యందుకై ప్రయత్నించి జను లనందగృహంథముల సృజించి యకాలపు వెజ్టులై ప్రకృతి కాపత్తుఁ దెచ్చిపెట్టుట న్యాయమా? అంతేకాక వచనమును ప్రాయువానిని దీసివ్రేతనరకుఁ గుక్కమూతిపిందెఁగఁ దృణీకరింప న్యాయమా? పద్యమునఁ గవిత్వముండి వచనమున లేకుండునా? ఎచ్చట రసముండునో యచ్చటనే కవిత్వ మున్నది. కవిత్వము గణములో నున్నది కాని గణములో నున్నదా? అభిప్రాయప్రకటనమే కావలసినది. అన్ని నాగరక దేశములందుఁగూడ వచనప్రబంధములు లక్షోపలక్షలుగా వృద్ధిపొందు చున్నప్పుడు మన దేశమం దట్లు జగుగబోవుట కడు శోచనీయము కాదా? వచన గ్రంథరచనాభావశ్యమునఁ గాని భాష యభివృద్ధి నొందనేరదు. మనపరిచాలకు లగు నాంగ్లేయులభాషలో వివిధవివిధవిషయములపై నెన్నిచేల వచన గ్రంథము లున్నవో మీ రెఱుఁగనివిషయమా? మీరు వానిలో నెన్నిటిలో చదివితే యుందురు. చదివి యూరకుండుట తగునా? ఆజ్ఞానము సంతను సంపాదించినమీరు మనమాతృభాష నభివృద్ధిపఱచుటకుఁ దోడుపడ నక్కఱలేదా? మనకెంతసేపు నాటకమో నవలయో ప్రహసనమో చిన్నకథయో మోహగీతమో యంతకంటె మఱేమియు లేదే. విజయనగరరాజ్యమును గూర్చి సూర్యుల్ వ్రాసిన గ్రంథమైన మనవా రాంధ్రీకరింపకుండిరే! చాణక్యని యార్థిక శాస్త్ర మెవ్వరైన మనకుఁ దెనుఁగుభాషను నేర్పిరా? ఒక్కగులాబి పువ్వునుగూర్చి యెన్నియాంగ్లగ్రంథములో యున్నవి. మన కొక్క గ్రంథమైన నున్నదా? శారీరశాస్త్ర మొక్కటి సంపూర్తిగాఁ బరివర్తన మొనర్పఁదగి యున్నది కాదా. ఫోటోగ్రాఫీ (Photography) మీఁద మెటలర్జీ (Metallurgy) మీఁద ఇనల్యూషను (Evolution) మీఁద మఱి దేనిమీఁదనో మఱి యింకఁ దేని మీఁదనో యున్న గ్రంథములలో నుత్తమ మైనదానిని మచ్చున కొక్కటియైన మనభాషలోఁ జేర్చఁదగదా? ప్రొత్తవిషయములపైఁ గ్రొత్త గ్రంథములు రావలయును. అప్పుడు కాని భాష పరిపుష్టి నొందదు. ఇంతవనియుఁ జేసి భాష నభివృద్ధిపఱచువలెవారు మనలోని యాంగ్లేయవిద్యాధికులే కాని మఱి యెవ్వరున్నారు. వారు మనకేమని యూరకుండునపుడు భాషకు దుర్గతి యెట్లు వదలును, ఆంగ్లేయు లెన్ని పరభాషాగ్రంథములను దమభాషలోనికిఁ దెచ్చుకొనలేదు? మన మట్లెల సేయరాదు? అదికాక స్వతంత్ర గ్రంథముల కేమంత

ప్రోత్సాహమున్నది? శృంగారరసమున వ్రాసిన గ్రంథము లసభ్య మనభ్య మని మదరాసులోఁ బఠనగ్రంథనిర్ణాయకసంఘమువారిలో నొక్కకైస్తవుఁడో మహమ్మదీయుఁడో వైచిస కేక ఛత్రపురపుఁజపుటిపట్టలకుఁ దాఁకి బల్లారిబోడికొండలమీఁదఁ బ్రతిధ్వనించునప్పుడింకఁ జేయవలసి దేది? కరుణరసమున గ్రంథము వ్రాసినయెడల గజనీమామూదు సోమనాథలింగభంగ మొనరించినది మొదలు త్రికాలములయందు మనకలవాటున్న రసము కరుణరసమే యగుటచేత నెవ్వరా గ్రంథమును లక్ష్య పెట్టుదురు? హాస్యరసమున గ్రంథము వ్రాసినయెడల నితర జాతుల కెట్లున్నను మన కది మిగులఁ దప్పు. మనకు లైఫ్ (life) చాల సీరియస్ (Serious) అని యేదో పుట్టి మునిఁగిపోయినట్లు జేలుగు బెండుకంటె దానిని లఘువుగఁ జూతురే? వీరరసముపై వ్రాయుటకుఁ జేతులు కదలకుండ నరదండములే యయ్యెను. అందుచేఁ గల్పనకుఁ గవితకు సృష్టికి నవకాళమేది? ఏమున్నదో నేఁ జెప్పనేల. మీరెఱుఁగనిదియా? అందుచేఁ బ్రదుకుఁ దెచ్చు పుస్తకములు ప్రతిదేశ వీరచరిత్రములు ప్రాణరక్షణగ్రంథములు ప్రకృతిశాస్త్రగ్రంథములు రాజనీతి పుస్తకములు పరిశ్రమగ్రంథములు నింక నిట్టివే భాషలోనికి దింపవలసియున్నది. ఈగ్రంథజాలము యథార్థమైనసారస్వత మగునా యని సందేహము వలదు. “న మిష్టిస్సన్వితాస్రాణాం సాహిత్య మితి కథ్యతే” యని యున్నది కాదా? సాహిత్య పరిషత్తువారి కేయిక సందేహ మేల. కాలానుసరణ మైన సారస్వత మిదియే. ఈ పని యాంగ్లేయభాషావిద్వాంసు లగునాంధ్రులవలననే కాని కాదు. వారిలో మాతృభాషయం దాదర మున్నవారు కొందఱున్నారు. వారెట్లున్నారనఁగ ననేకవిషయజ్ఞానసామగ్రి యంతయు సిద్ధపఱచికొని యున్నారు. విషయవిభాగములఁ గూడఁ జేసికొని యున్నారు. తెనుఁగుభాషలో వ్రాయుటకు జంకుచున్నారు. చేతఁగాక కొంత, సిగ్గుచేఁ గొంత. మాకన్నియుఁ దెలియు నని వెల్లడించుచునే యున్నారు. ఎప్పుడో వ్రాసెద మని వాగ్దాన మొనర్చుచునే యున్నారు. తీర నెవ్వఁడైన నొక్క తెలుఁగుగ్రంథమువ్రాసి దీని కుపోద్ఘాతము వ్రాయుఁ డని వారిలో నెవరికైనఁ జూప నుపోద్ఘాతము నాంగ్లేయభాషలో వ్రాయుచున్నారు. వీరిక లాంగ్లేయమున నున్న తెలుఁగుగ్రంథములు మనకుఁ గొన్ని లేవా? ఇదేమిక్రమము. ఆంధ్రసారస్వతచరిత్ర మాంగ్లేయభాషతో వ్రాయుచున్నా నని చెప్పినవారిని నే నెఱుఁగుదును. సంధ్యావందన మింగ్లీషుతోఁ జేయుదు మన్నవారితో మన కేమివినియోగము. కాని వారిసాహాయ్యము లేకుండ మన మేమిచేయఁగలము. వారు సాహసించి తెనుఁగున వ్రాసినట్లైన

భాష కుచక్రతి జరుగుట నిశ్చయము. వారందఱు మెకాలే (Maccaulay) రస్కిన్ (Ruskin) గిబ్బన్ (Gibbon) కార్లైల్ (Carlyle) అడిషన్ (Addision) లాక్ (Locke) హెన్రీ స్పెన్సర్ (Herbert Spenser) మొదలగు మహావచన ప్రబంధకర్తల శైలీభేదములు పూర్తిగ నెఱుంగుదురు. వారి కభిరుచియైన యే శైలీనో యనునరించి వారు గ్రంథములను వ్రాయుదురు. ఓ! ఇంక నేమికోదన? ఖదమునడకనంటి శైలి యొకటి, నాదర్ ఖానంటి శైలి యొకటి, బాజీవంటి శైలి యొకటి, పందెపుదాడునంటి శైలి యొకటి మనభాషలో నవతరింపఁ జేయఁ గలరు. చిత్రములైన శైలీభేదములు మనభాషలో మిగుల నరుదుగా నున్న పని వేత చెప్పనేల? రైఁ మని పేకచున్వ పై కెగిరిన ట్లున్నశైలీభేద మేది?

కాకి పై కెగిరియెగిరి తెక్కలు కదలుకుండ జందెఱుఁ బెట్టుగ సాపుగ వాలుగ దిగునప్పటి లఘుసతనచమత్కృతి కనఁబఱుచు శైలీవద్ధతి యేది? తానము వాయించునప్పటి తళుకుబెళుకులు, టంగుటింగులు, గలగలలు, జల జలలు గలశైలి యేది? మహాజనలారా! ఇట్లు నే నెన్ని చెప్పవచ్చును? భయం కరమయ్యును మనోహర మై మహాశక్తిసక్త మయ్యి మార్దవయుక్త మై ధారాళ మయ్యి విశాల మై స్వభావసమృద్ధ మయ్యి సరసాలంకారభూయిష్ఠమై సముద్ర ఘోషము గలదయ్యి సంగీతప్రాయమై సుప్తీకృతసకలవిషయతత్త్వ మయ్యి నస్పష్టస్వకీయతత్త్వ మై చదువరులకుఁ గనుకట్టై చెవికట్టై వాకట్టై మదికట్టై తలపులిమినట్టు శ్వాసమైన నలుచకుండఁ జేసినట్లు ముష్టివాని చిప్పనుండి మూఁ డ్దాభిషిక్తుని కీరీటమువఱకు భూమిక్రిందియరలనుండి సముద్రములోని గుహల వఱకు నెవరెస్టు కొండనుండి యింద్రధనుస్సు రంగులవఱకు మందాకినీతరంగ రంగ స్థంసాంగనా క్రేంకారములనుండి మహాదేవ సంధ్యాసమయ నాట్యరంగమువఱకు మనోవేగముతో నెగురిశ్శక్తిగల చిత్రవిచిత్రశైలీ భేదము లింక నెన్ని యో భాషలోఁ బుట్టినేలసియున్నవి. అట్లు సృష్టికి సమర్థులగువా రెందఱో యిట నున్నారు. బహుధన మున్నది. పరికరనికరమున్నది. పాత్రసామగ్రి యున్నది. పాచకు లున్నారు. ప్రబలుఁ జైనశనీ నోటనుండుటచే బాహువచనశైలి బలహీన మై పౌరుషరహితమై యున్నది. సకళకలాడుచు నన్నమోరామచంద్రా యను చున్నట్లున్నది. ఈలోప మెట్లు తీరఁగలదో సాహిత్యపరిషత్తువారు సత్వరముగ సమగ్రముగ యోజించుట కర్హము.

సాహిత్య పరిషత్తు:—సాహిత్యపరిషత్తువారే యీ బాధ్యత బహుళము గా వహింపవలయు నని నావినయపూర్వకవిజ్ఞాపనము. వారు పైవా రెవరిచేత

నో యీ గ్రంథముల వ్రాయించ నక్కఱలేదు. ఆంధ్ర దేశపండితు లాంధ్ర దేశ వచన గ్రంథకర్తలు నాంధ్ర దేశకవులు సాహిత్యపరిషత్తులోని వాగే కాక పైవారెవ్వరున్నారు? అట్టివారెవరైన నున్నయెడల వారిని బ్రార్థించి పరిషత్తులోఁ జేర్చుకొనవచ్చును. పైని జెప్పిన గ్రంథములు వ్రాయవలసినవారు మనలోనివారే. ఎటువచ్చినను వారిని బ్రత్యేకముగ సమావేశ మొనర్పవలసియున్నది. పరిషత్తును బ్రతినంవత్సర మెవ్వరో యొక రేదోయూరి కాహ్వానించుచున్నారు. మన మెవ్వరినో యధ్యక్షు నేర్పఱుచుకొనుచున్నాము. ఏదో కార్యక్రమము ననుసరించి యెట్టులో జరుపుకొనుచున్నాము. పై సంవత్సరమునకు ఖజానోయూరు పోవుచున్నాము. అంతే. జరుగుచున్న దంతే. ఇన్ని సంవత్సరములనుండి భాషాభివృద్ధికై ప్రయత్నించుచుంటిమి కదా? అది యేటియనైనది? ఎంతవఱకైనది? వేనివలన నైనది? అని మనము మనలను గతినముగాఁ బరీక్షించుకొనవలసినది? ఇతరులు మనలఁ బరీక్షింపకుండ మనమె యట్లానర్చుకొనుట మంచిది కదా! పదునైదు పదునాఱు పూర్వప్రబంధము లచ్చువేయించితిమి, చారిభాషిక పదముల పట్టికలు గొన్ని రచియించితిమి, ప్రశస్తము లైన యుపన్యాసము లనేకములు పరిషత్పత్రికలో నచ్చువేయించితిమి. A Defence of Literary Telugu అను గ్రామ్యవాదఖండన గ్రంథము ప్రకటించితిమి. కాని మనము చేసినయీ సేవ చాలకపోవుటచేఁ గఱబోలుఁ బరిషత్కన్యక యుండవలసినట్లు లేదు. సంక్రందవయేఁడు జరుగుచున్న పడు చెట్లుండవలసినది? ఓ నన్నుఁ జూడు నన్నుఁ జూడుమన్నట్లుండవలసినదే—అట్లున్నదా—అయ్యయ్యా! ఇంక సంవత్సరములున్న నావలెనే చుప్పిదాడలతో శిల్పావళిప్రయో యున్నట్లున్నదే. బంగారమువంటి ప్రాయ మంకురించినపడుచుపట్టఁబగ్గములు లేకుండ నుండవలసినదే. అయ్యో! కాలానుసార గ్రంథపోషణమునఁ గాని కావ్యకన్యక యొడలు చేయదు. తేకెత్తదు. జబ్బపై జబ్బ వేయదు. జగన్తోహకముగఁ గనఁబడదు. ఇదివఱ కెన్నో నాటకములు నవల లున్నవి కదా వానివలన భాషాభివృద్ధి కాలేదా యని యందురేమా. ఏదో స్వల్పముగ నయి యుండును గాని వానివలన భాషలో నూతనాభిప్రాయములు గలిగినవా? నూతనవిషయము లేమైన బోధింపఁబడినవా? నూతనశిబ్బజాల మేమైన భాషలోఁ బ్రవేశించినదా? అని యన్నియు మెఱుఁగులుఁ జమత్కారములు, విలాసములు, వన్నెలు, వగలు, నాయారములు దళకులు, బెళుకులు. అంతే కాని వానివలన భాష యభివృద్ధి నొందినట్లేట్లు చెప్పుగలము. ఒకభాగోళ శాస్త్రము మనలోనికిఁ దెచ్చుకొన్నయెడల మన

వారి కిదివఱకుఁ దెలియునివిషయము తెన్ని తెలియును? ఇదివఱకు భాషలో లేనియభిప్రాయము లిప్పుడు ప్రొత్తగా నెన్ని చేరును. ఇదివఱకు భాషలో లేని యెన్నికబ్రము లిప్పుడు ప్రొత్తగాఁ జేరును. లీలావతి నాటి గణితము తరువాత మన కట్టిదేదైన నున్నదా? ప్రపంచమున నున్నయిన్ని శాస్త్రములలో నన్నికళలలో నన్నితంత్రములలో నేమేమి మెఱుఁగు లున్నవో తెలియఁజేయఁగల గ్రంథములు మనకుఁ గావలయును. ఇతరజాతులవా రందఁ జిట్లు సంపాదించుకొను చున్నారు. కావున నింతగా దేవులాడవలసివచ్చినది. ఒక్కొక్కజాతి గ్రంథము భాషాజేవి కొక్కొక్కముందడుగుగా నుండవలెను. అట్టిగ్రంథములను సృష్టించుటకు మన మిప్పు డేమి చేయఁదగి యున్నది? అధ్యక్షకోపన్యాసమైన తరువాతఁ గార్యదర్శినివేదన మేడో యున్నది కదా! దానితరువాతఁ బండితులయొప్పన్యాసము లున్నవి కదా! ఉపన్యాస బాహుళ్యము కొంత తగ్గింది మొదటిదినము నందుఁ గాని రెండవదినమందుఁ గార్యనిర్వాహకసంఘసభకుఁ బూర్వమో పరమో కాని గ్రంథకర్తలందఱుఁ గలియవలయును. కేవలము తెనుఁగు తెలిసినవారేకాక, సరిస్కృతాంగ్లేయభాషలయందుఁ బ్రవేశ ముండి యాంధ్రమున ప్రాయఃగలగ్రంథకర్తలు కలియవలెను. ఈసంవత్సరమున కేదో జరిగిపోయినది. పైసంవత్సరమునుండి యట్లు చేయుట మంచి దేమో యోచింపుడు. అట్లు కలసి యిప్పు డాంగ్లేయముననుండి సంస్కృతమునుండి యాంధ్రభాషలోనికిఁ దీసికొనిరావలసినగ్రంథము లేవో మొదట నిర్ణయించుకొనవలయును. వానిలో ముఖ్యము వైసగ్రంథము లేవో నిశ్చయించి, మనలోని గ్రంథకర్తలకత్తులన్నియు మనకుఁ దెలియును గానఁ, “అయ్యా! యీగ్రంథమును మీ రీగ్రంథమును మీరని మనలో మనము పఠించుకొనవలయును. ఆగ్రంథములు పైపరిషత్తుభకుఁ బూర్తిచేసి తీసికొనివచ్చు నేర్పాటు చేసికోవలయును. మహాజనులారా! ఈయేర్పాటు మాత్ర మధ్యక్షోపన్యాసముకంటఁ గార్యదర్శి సాంవత్సరికపర్యానివేదనముకంటఁ గార్యనిర్వాహకసంఘపుఁ దీర్మానములకంటె నత్యంతము ముఖ్యమైనది. ఏపరిషత్తుభలో భాషాపండితులు సరిసంవత్సరము కష్టపడి పూర్తిచేసి తీసికొనివచ్చిన గ్రంథములు ప్రదర్శింపఁబడునో యాపరిషత్తుభయే జయ్యుటదముగా జరిగిన దని చెప్పువలసినది. మిగిలినసభ లన్నియు మిత్రదర్శకములు బంధుసహాగములు లీలాప్రయాణములు గాలిమూర్ఖులు అటోహోములు (at home) టీపార్టీలు—ఇన్నిమాటలు చెప్పితివి కదా! నీవే గ్రంథముల నేల రదింబింపలే దని మీకు న న్నడుగఁదగినదే. ఇదిగో! ఖచ్చు

చున్నాను. వాగుణలోపముకూడఁ జెప్పెదను. ఆంధ్రభాషలో నాభిప్రాయమును వెల్లడించుటకుఁ దగినశక్తి నాకుఁ గలదు. కాని సంస్కృతభాషలో నాకుఁ బ్రవేశము తక్కువ, సామాన్యపుఁదక్కువ కాదు. లేదని చెప్పఁదగినంత తక్కువ. ఆంగ్లేయభాషాజ్ఞానము మొదటినుండియుఁ గలఁతఁకొట్టయినది. ౩౫-సంవత్సరములక్రిందటఁ జదివినయాంగ్లేయగ్రంథమే కాని తమజాతఁ జదివిన దొక్కటైన లేదు. జీవనోపాధిలో నాంగ్లేయభాషాజ్ఞాన మేమైన నక్కఱకు వచ్చిన దేమో యనఁగ శ్రీరామరక్ష. శ్రీరామరక్ష. మహారాజశ్రీ యౌ కాని డియర్ సర్ (My dear Sir) అని యెవరికి వ్రాయవలసిన యావశ్యకత నాయదృష్టమున లేకపోయినది. అందుచే న న్నాంగ్లేయభాష రానివాఁడుగ నేమిఁ గఁగింపవలయును. మిరిట్లు సంవత్సరక్రమముగాఁ జేయవలసినగ్రంథజాలమువలన భాష యభివృద్ధి నొందుటయే కాక గ్రంథకర్తలలో సఖ్యము కూడ నభివృద్ధి నొందఁగలదు. కవికిఁ గవి కున్న కాకోదరమందూకము కైఖరి కవికి విమర్శకున కున్న మూఁచక మార్గాలవైఖరి విమర్శకునకు విమర్శకున కున్న పామజపంచాసనపద్ధతి, సత్వీరముగ నంతరించి వారిలో సాహచర్యము. సామవస్యము పౌభ్రాతృత్వము సంభవించుగలవు. గ్రంథకర్తలలో నిట్టిమనస్థితి భాషకు దేశమునకుఁ బరమశుభోదర్శము. సాహిత్యపరిపత్పత్తుమున నిప్పుడు రచియింపఁబడుచున్న యాంధ్రభాషాశోభూషణ. మైనగ్రంథము సూర్యరాయాంధ్ర విఘంటువు, ఇది పరిపత్పత్తుముననే రచియింపఁబడుచున్నను బరిపత్పత్తులకు ధనవిషయ మైనశ్రమము లేకుండ నిఘంటుసంబంధము లగునమనస్వయం ప్రయాసములను మామహారాజుగారే మహోదారమనన్ము. తై వహించుచున్నాడు, భాషాపండితులును నుత్తమవిమర్శకులును నగు మ.రా.రా.శ్రీ, జయంతి రామయ్యపంతులుగారు కేవలభాషాప్రేమపూర్వక శ్రమమునకు లోనై భాషా సేవయే ప్రతిఫలముగా నెంచి నిఘంటుసంపాదకత్వమున నిర్వహింతులై యున్నారు. ఈనిఘంటువు మహోత్తమగ్రంథము కాఁగల దని నమ్మియున్నాము. మఱియు ననేకాంధ్రప్రబంధవాఙ్మయసరఫయితలును ననేకగ్రంథరత్నాలును నకారసాహిత్యసంపన్నులును నాస్థానవిద్వాంసులు నగు శ్రీపురాణపండిత మల్లయ్యకొమ్మలుగారిచే బ్రహ్మసూత్రభాష్యమును మహారాజుగారే యాంధ్రీకరింపఁ జేసిరి. భాషాపుష్టికర మైనదియు విషయగౌరవప్రాశస్త్యాదులంబట్టి యాశంబ్రార్థముగ నాంధ్రభాషలో నుండఁదగినదియు నైయున్నది. ఇది కాక యనేక సాహితీరత్నములలో నర్హమైన వ్యాఖ్యలలో నాంధ్రభారతమొదలుఁ గొన్నిపర్వము

లిపండితనర్యునిచేతనే పరిష్కరింపబడి యున్నది. భాష కీమహాపాకారము కూడ మామహారాజుగారే యాచరించుచున్నారు. ఇది కాక కవిచక్రవర్తి యైన శృంగభద్రరాయలచే రచియింపబడిన యాముక్తమాల్యదకు మామహారాజుగారు బ్రహ్మశ్రీ మహామహాపాఠ్యా యేత్యాదివిరుధాంకితు లయినవేదము వేంకట రాయశాస్త్రులవారిచే వ్యాఖ్యానము వ్రాయించిరి. దాని నచ్చువేయించుట కెన్నిసంవత్సరముల క్రిందటనో యేర్పాటుచేసి యుండిరి. వ్యాఖ్యారచన పూర్తియైన దట. అచ్చింకఁ గాలేదు. కారణము తెలియదు. ఇదిగాక యాథానతర్కవిద్యాంశు లగు శ్రీమాన్ గుడిమళ్ళ వేంకట రంగాచార్యులవారి చే శ్రీవచనభాషణ మనునంన్మృతగ్రంథము నాంధ్రీకరింపఁజేసిరి. ఇట్లు భాషాపోషకులు భాషాపండితులు నగుశ్రీమహారాజుగారికి దీర్ఘాయురారోగ్యాది కలలైశ్వరములు సర్వైశ్వరుఁడు ప్రసాదింపవలయు నని పరిషత్తుక్షమున నేను ప్రార్థించుచున్నాఁడను.

వ్యాకరణము:—ప్రస్తుతవ్యాకరణము లనమగ్రముగ నుండుటచేత భాషా పరిశుద్ధి రక్షణమునకై విపుల మగునొక వ్యాకరణమును రచియించుట మంచి యిది పూర్వసభలలో నుపన్యసించిన యధ్యక్షులు కొందఱు సెలవిచ్చిరి. వారి యిష్టము ననుసరించి వ్రాసినను వ్రాయవచ్చును. మీయిష్ట ననుసరించి మానినను మానవచ్చును. ప్రపంచమున నున్న ప్రతిసారవృత్తపరిషత్తునకు రెండే ప్రధానోద్దేశములు. భాషాపోషణము, భాషాపరిశుద్ధిరక్షణము. మొదటిది గ్రంథములవలన నగును. రెండవది వ్యాకరణశాస్త్రమువలన నగును. ఇదివఱకు మన మనుకొనిన ట్లింకఁ గొన్నివత్సరములు గ్రంథములు వృద్ధినిొందిన తరువాత వ్యాకరణరచనానుచరణనుగూర్చి యోజింపవచ్చును. ఇప్పుడంత తొందర లేదు. ఇప్పుడే రచియింపవలయు నని యోజించు వారు వారియిష్టానుసార మాచరింపవచ్చును. ఎప్పుడు రచియించినను పరిషత్తుక్షముననే యది రచియింపఁబడుట మంచిది. పరిషత్తుద్ర దానిపైఁ గూడ నుండవలయును.

మహాజనులారా ! ప్రభువుల యాదరణ మున్నను లేకున్నను బ్రదుకుఁజెను వున్నను లేకున్నను బ్రపంచయాత్రలోఁ బరివరివిధములఁ గష్టము లొందినను భాషాచరిత్రమునఁ దమపేరు స్థిరముగా నిలిచియుండు ననుప్రజలవిశ్వాసముచేత నూఱుసంవత్సరములలోపల నెండఱో గ్రంథములు రచియించి మరణించియున్నారు. తమహృదయరక్తముతో వ్రాసి వారు మనకొక కిక్కడ నదలిపెట్టిన గ్రంథములను మనము భద్రపఱచి దొరపించుచున్నామో లేదో యని

వారి నిశ్చరీరాత్తలాందోళము నొందుచున్నవి. తమ్ముఁ గూర్చి తహతరువాతివారే మనుకొనుచున్నారో యనియుఁ దమ్ముఁ బ్రశంసించుచున్నారో దూషించుచున్నారో మఱచియే పోయినారో యనియు వారు తహతహలాడుచున్నారు. నిజము చెప్పునలసినయెడల మనము కొందఱి నప్పుడే మఱచియే పోవుచున్నాము. మండపాక పార్వతీశ్వరశాస్త్రులవారు రచించిన గ్రంథనామము లన్నియు మనకుఁ దెలియునా? ఆయన జననతిథి మృతతిథి యేవో మనకుఁ దెలియునా? పోనిం దెంతకాలము జీవించిరో యెఱుఁగుదుమా? శతాధిక గ్రంథకర్త చరిత్ర మేమనకు సంబంధము లేదు. వావిలాలు వాసుదేవశాస్త్రులవారు, బెల్లపుకొండ రామారావుగారు, కొక్కొండ వేంకటరత్నము పంతులుగారు, ధర్మవరము కృష్ణమాచార్యులగారు, డి. కృష్ణశాస్త్రులువారు, దేవులపల్లి సుబ్బరాయ తమ్మన్న శాస్త్రులవారు, దేవగుప్తు సన్నాస్వసిరాజుగారు, తిరుపతిశాస్త్రులవారు మొదలగువారందఱో గ్రంథముల వ్రాసి కాలగతిం జెందినారు. వారిచరిత్రములు తెలిసినంతవఱకు సంపాదించవలసి యున్నది. ఈభారముకూడఁ బరిష్కర్తవారే భరించుట కర్హులు. కందుకూరి వీరేశలింగము పంతులుగారి కవిజీవితగ్రంథముల తరువాత వ్రాయఁదగిన గ్రంథముల కుపయోగపడు సామగ్రి పరిష్కర్తవారికిఁ గావలదా? అదిగాక మృతకవులయందఱు ఛాయాపటములఁ గూడఁ బరిష్కర్తార్యాలయమున నుంచుట మంచిది. వారినావిధముగ మనము గౌరవింప వలయును.

ధనార్జనము: — కాని ప్రాబలుకులకుఁ బ్రణవ మెట్లు ప్రారంభమో వివాహాదిశుభ కార్యములకు విఘ్నేశ్వరపూజ యెట్లు ప్రారంభమో నాటకమునకు నాందీపూజ యెట్లారంభమో పరిష్కర్తార్య నిర్విహణమునకు "సామ్మ లేదు సామ్మ లే" దనుపంచాక్షరి ప్రారంభ మై యున్నది. ఇది యొక్కమన పరిష్కర్తనకుఁ గలిగిన బాధయే కాదు, పార్లమెంటు సభయందు మొదలు పంచాయతీకోర్టులోవఱకుఁ బాడఁబడుచున్న పాటల కన్నిటికిఁ బల్లవి యిదియే. సామ్మ లేదు. సరియే కాని, యుత్సాహము లేకున్న జిక్కు కాని సామ్మ లేకున్న నంత చిక్కు లేదు. సామ్మ పైనుండి రావలసినది యుత్సాహము లోనినుండి రావలసినది. ఉత్సాహమే మనకుఁ బూర్తిగ నున్నయెడల సామ్మ వచ్చియే తీటును. ఉపకారవేతనమును దీసికొనక పూర్వము మ-రా-శ్రీ జ.రామయ్య పంతులుగారు పరిష్కర్తనకు ధనలోప మొక్కువగా నుండుటను జరిగించి తా మాంధ్ర దేశమున నున్న ప్రతిగ్రామమునకే గాక ప్రత్యాంధ్రునిగృహమునకుఁ గూడఁ దిరుగుదు

ననియు నింటి కొక్కరూపాయచొప్పున నేకరించి పరిషత్తున కీకొఱతఁ దీర్తు పని యు స్వీకృతమనందే సెలవిచ్చియుండిరి. ఆయనయు తానెహమే పరిషత్తున కున్న ప్రధానాధికారులలో నొక్కటి. ఆయన పెద్ద లగుచున్నారు, యువకు లగు భాషాధక్తు లాయనకుఁ దోడుపడినయెడల సొమ్ము లేదన్న పంచాక్షరీమంత్రము సొమ్ము లేకపోలే దనునష్టార్థమంత్రముక్రింద మార్పుఁగలరు, మహారాజులు రాజులు జమీందారులు మొదలగుసంపన్ను లిదివఱకే విశేషధన మిచ్చి యున్నారు. అందులో మామహారాజుగారు పైగ ప్రధానమైన నిఘంటునిర్మాణమునకు వలయుధనము వంతయు నీయసంకల్పించుకొనియే యున్నారు. ప్రజలే తమ బాహుబలమున నింకఁ బరిషత్తునకు ధనము సమకూర్చవలసియున్నది, ఊరనున్న ప్రతిగృహముపై యూనియను పంచాయతీన నిచ్చుచున్నామా లేదా? ఒక్కరూపాయ మొదలు పది యిరువది రూపాయలకు పైగ విచ్చుచున్నామా? లేదా? పరిషత్తునకుక్రింద నింటింటి కొక్కరూపాయ యింతటి నుండి వసూలు కావలయును, అది యెంతబీదవారి యింటికైనను భార మని యవిపింపదు. ఇదివఱకు మన మెన్నివన్ను లిచ్చుచుండలేదు. ఇంక నెన్ని యిచ్చుటకు సంసిద్ధులమై యుండలేదు. అవి యన్నియు మనకు మోక్షప్రదములా? ఇది కాకపోవునా? నిజ మూలోదింపఁగాఁ బరిషత్తునకుకంటె ముస్లిం సివల్ వన్ను మనకు ముఖ్యమైనది కాదు. ఇంటిముందు పెంట యుండుట మంచిదా? మనసునందుఁ బెంట యుండుట మంచిదా? కావునఁ బంచాయతీ చిన్నకంటెఁబదిరెట్లు సంతోషములోఁ బరిషత్తునకును మన మీయావలయును. ఇప్పుడు మన దేశమున దున్న గ్రంథకర్తలకాతలో తాతలతండ్రులో శ్రుత్యాంధ్రునియింటిలోఁ జరిగిన వివాహములలోఁ గవిత్వపుఁ బల్లెరమును గ్రహించిన వారై యుండుదు. నేనుగూడఁ గవిత్వపువరహ గ్రహించు నాచారము గలవారి వంశములోనివాడను.

కవులారా! మనహక్కులను మనము విడుచుకొంటిమి, అది తప్పు. (Lispendens Resjudicata) జ్ఞానమువలన మనము సంపాదింతుమన్న పంచులకంటె కాన్ తీటా సైన్ తీటా జ్ఞానమున సంపాదించు చున్న ముల్లెలకంటె (D. C. B. Income tax) జ్ఞానమువలన సంపాదించుచున్న మూటలకంటె (Cash credit) జ్ఞానమున సంపాదించుచున్న గోతములకంటె కవిత్వాదేవతారాధన పూర్వకముగ మనముతాతలు కల్పణకాలమందు సంపాదించిన పరమపవిత్రమైన కఱకువరహమున్నదే యది మాత్రము సోదరగ్రంథకర్తలారా! అధిక

మైనది. అమూల్య మైనది. అనుపమాన మైనది. మదరాసు బ్యాంకి (Bank) లోని ధన మంతయు మీదే మైనను మాటవరుసకుఁ జూడీ తప్పలేదుకద! దాని కంటె మీకవిత్వపువెరకతో ఘనమైన దని యెంచవలయును. అట్టియత్కుత్తమ ధనము మన మేల వదలుకొనవలయును. ఆంధ్రప్రదేశులారా! ఇంతటినుండి మీయిరిట బయటకుఁ బ్రవృణములందు మాకు రావలసిన కవిత్వపుఁగట్టుము మీ రీయకతప్పదు. మీపూర్వులు మాపూర్వుల కిచ్చిరి గావున మీరు మాకీయవలసి యున్నది. గ్రంథరచయిత లగుమే మాంధ్రసాహిత్యపరిషత్తునఁ జేరియుంటిమి. కావున మాకు రావలసిన దేవో మీరు పరిషత్తునకే యర్పింపవలయును. మాయండ్లలో బయట పెండ్లిండ్లకుఁ గూడ మేము గవిత్వపుఁగట్టుమును బరిషత్తునకే సమర్పించుకొందుము. మహాజనులారా! పరిషత్పరిషత్తుము మీచేతులలోనే యున్నది. మీవలన వచ్చుధనము పరిషత్కార్యముల కింకను జాలకుండు నెవల మరల దేకీయప్రభువులనే ప్రార్థింతము. పదేపదే వారిపడుగుటలో మనకు వెనుకయడుగు లేదు. మరల మరల నెందు కీయవలయు నని వారికి వెనుకచేయి లేదు. ఇట్లు రాఁ దగినధనములో నెనిమిదవభాగ మైనను బండ్లెం దవభాగ మైన నేనికఁ జెప్పఁబోవువనికై వినియోగింపవలయు నని నాప్రార్థన. నాయనలారా! మీరు శాసననిర్మాణసభలలో సభ్యులైనను మంత్రిపదవుల కర్హులైనను గాలాంబరకవచధారులై కర్మశతర్కవాగ్దోహినితో న్యాయసభలందుఁ జేరి కాకిని గ్రద్దను గ్రద్దను గాకిని జేయఁగల యింద్రజాలమహేంద్రజాల విద్యా మహామహాపాధ్యాయులైనను దర్శనవాక్యకరణవేదాంతాది శాస్త్రవంచాననులైనను భాషాభివృద్ధిమాత్రము కలము చేతఁబుచ్చుకొని కడుపు చేతఁబుచ్చుకొని గ్రంథములప్రాయు కవులవలనఁగాని మీవలనఁ గాదు. కాదు. గ్రంథరచనా బాహుళ్యమునఁ గాని భాషాభివృద్ధి కాదు. కాదు. వెనుకటి యధ్యక్షులు చెప్పిన దదియే; ఎన్నిసారులైన నేను చెప్పిన దదియే; రాజోవువారుకూడఁ జెప్పఁ దగిన దదియే. అధ్యక్షులలో భవమే కాని పాటలో భేదములేదు. మునుపటి సుతియే. మునుపటి రాశమే. మునుపటి రాశమే. మునుపటి చల్లనియే. మునుపటి యెత్తుబడియే. చివరకు మునుపటియాకాభంగమే. అది మాత్రము రానీకుండు. నిజమునాఁ గవులు మిగుల దురవస్థలో నున్నారు. గాడులలో గలి సెఱుకొలఁదిఁ గల్లా యున్నవారు, సర్కారుపారియొడ్డఁ బత్రము బున్నవారు నటుకలమూడఁ గొల్పెరకురిదీలను నిలువఁజేసినవారు నింక నేమోచేసివారు నింక నుతియేమో చేయుచున్నవాడు నట్టిమీకుఁ గవులు పడుతోరు ముట్లు

తెలియఁగలదు. కవిజన్మ మంత యనందవృజ్జన్మము మఱియొకటి లేదు. స్వ భావజ్ఞాననిక్షేప మైనకవికి సంసారమును బొదుపుగా జనుపుకొను బుద్ధి లేదు. భావనాభండారప్రభూత్వముఁ దెనకవి కాఫీనీటికై మూఁడుకానులకొఱ కల్లలాడి బోవును. తనయభిప్రాయములను వారణాసీదీతాంబరములతో ఛాకానుసిలి నులతో జలతారు బుటేచారీపనులతో సింగారిందిన కవికమీజామెడక్రింది చినుగులను గ్రమ్ముకొనుటకుఁ గంతము చుట్టు బట్టచుట్టుకొనును.

ఇట్టి దుస్థితిలో నున్నను మనస్సులో నతనికి దీనత లేదు. సైవ్యము లేదు. అడఁకువ యన్నమాట లేదు. శాశ్వతముగా నుండువాఁడు చానొక్కఁడే కాని మిగిలినవా రందఱు సశించువా రే యని నమ్మికతోఁ దానుండును. అట్టివాఁ డొకని నాశ్రయింపఁగలఁడా? ఆతనికున్నగర్వము నహంభావము రణశూరుల కున్నదా? రాజాధిరాజుల కున్నదా? తలతిక్కలో నంతవాఁడు మఱియొక్కఁ డేడి? తనరుచియే తనది తన మతమే తనది తనధోరణియే తనది. ఛాదుచాను మెచ్చువాఁడు కాఁడు. భగవంతునే మెచ్చువాఁడు కాఁడు. కాని యిట్టికొన వెట్టివారివలననే భాషాభివృద్ధి యయినది, యగుచున్నది, కావలసి యున్నది. వా రిండ్లలోఁ బడి యష్టకష్టములఁబడుచు భాషాసేవ చేయుచున్నారు. వా రంతదురస్థలో నున్నారని చెప్పుట యసత్యము, వీధుల వెంటఁ దల లెత్తుకొని తిరుగుచునే యున్నా రని మీరు నన్నధిక్షేపింపకుఁడు. వారంటు జవాను లేవైపుననుండి వచ్చుచున్నారో యని యటునిటు తలలెత్తి చూచుచున్నారు కాని మఱియొకటి కాదు. నామాట యథార్థ మని విశ్వసింపుఁడు. అట్టివారు కొన్ని యమూల్య గ్రంథములను వ్రాసి యంతరించినారు. ఇంక సంతరింప నున్నారు. వారిగ్రంథము లచ్చుపడుట కాధారము లేదు. అవి భాషలోఁ జేరు నను నానలేదు. ప్రతిమండలమందుఁ బుస్తకముల యేజంటులు నున్నారు కదా? వా గ్రంథముల నుద్ధరించి కవులకష్టములఁ గడతేర్చరాదా? ఆ! కడతేర్చుచునే యున్నారు. కవులను గ్రంథములనుగూడ నూటి కెనుబదియైదు కమీషనరువాఁ డొకఁడు మూఁడువేలప్రతులచ్చువేయించుకొని మూఁడుపాతి కల ప్రతులు కవికిచ్చెద ననువాఁ డొకఁడు. ఇట్టివారే యున్నవారిలో ననేకులు. ఇతరదేశములలోఁ బూర్వీకతాబ్దములందలి గ్రంథవిక్రేతలు కవులనైన మిగిల్చిరి. ఇప్పుడు పరదేశములలో గ్రంథకర్తలు గ్రంథవిక్రేతలుఁ గూడ బాగుపడుచున్నారు. మనదేశమందు గ్రంథవిక్రేతలు కలియుగవృక్షోదరులై కవులను గ్రంథకర్తలను గూడఁ గబళించుచున్నారు. గ్రంథకర్తలతో బొత్తిగా రిప్పులగువారిని

మీరు కాపాడవలసి యున్నది. ధనశక్తి తక్కువైన కొలది గవితాశక్తి యెక్కువగ నున్నవా రెండఱో యున్నారు. ఆసంగతి మీరు బాగుగఁ దెలిసికొని, యట్టివారి గ్రంథముల నచ్చువేయించి వారికి గ్రంథప్రతుల నిచ్చు నెడల వారు బాగుపడుదురు. వానిని గ్రంథనిర్ణాయకసంఘమువారు పఠనగ్రంథములుగ నియమించు నెడల వారు రవంత నిలువఁబడి యింకను గ్రంథముల వ్రాయుదురు. పరిషత్సభములోఁ బండ్రిండవసంతో యెనిమిదవసంతో యొకందులకు వినియోగింపవలసి యున్నదని నే నింతకుముందుఁ జెప్పితి నే, యీ యుత్తమకార్యమునకై యది వినియోగపడవలసియున్నది. ప్రపంచమందలి యితరదేశములలోని పరిషత్తులు దాదాపుగా నన్నియు నిట్లు నిరుపేదకవులకు సాయమొనర్చినవి. అది కాక యట్టివారు మరఁగించినపిమ్మటఁ గూడ వారిపిల్లలకుఁ గొంతయుపకారవేతనము లిచ్చినవి. అంతపని మనము చేయఁజాలము. ప్రధానకృత్యములకే పరిషత్తు ధనము లేకుండ బాధపడుచుండఁగాఁ బారమార్థికకృత్యము లెట్లు చేయఁగలదు? అదిగాక రెండుమూఁడు వందలసంవత్సరములక్రిందటఁ బాశ్చాత్యదేశములందలి కవులదరిద్రత నంటిది ప్రపంచమున లేదు. మనకవులలోఁ గూడ లేనివా రనేకు లున్నారు కాని వారియంత లేనివారు కారు. అయిదు దినము లాఁకలిచే మాడిమాడి యాకస్తికమున దొరకిన రొట్టె నాత్రముతో మ్రింగఁబోవ నది యంగిటి కడ్డుపడుటచే నంతలో ననువులను బాసిన ఓట్వే (Otway) వంటి కవి మనలో నేఁడి? తనయస్థిపంజరము నమ్ముకొని రొట్టెవాని కీయవలసిన ఋణమును దీర్చు మని మరణశాసనము వ్రాసిన వాజిలాస్ వంటి కవి మనలో నేఁడి? కావున మనకవులకు గ్రాసవాసముల కంతసాహాయ్య మావశ్యకము లేదు. మంచిగ్రంథములు వారు రచించునెడల వాని నప్పుడప్పుడు పరిషత్తువా రచ్చువేయింపవలయును.

బిరుదములు:—ఆర్యులారా! మఱియొక చిన్న విన్నవ మున్నది. ఆంధ్రదేశపండితులలోఁ గొందఱకు సర్కారువారు బిరుదముల నొసంగుచున్నారు. సర్వసంగ పరిత్యాగు లైనసన్న్యాసులు సైతము వదలని వదలఁగూడని భాషాభిమానముచే భాషావిద్వాంసులలోఁ గొందఱకు బిరుదము లిచ్చినారు. శంకరాచార్యపీఠస్థులొకరు బ్ర. శ్రీ. కొక్కొండ వేంకటరత్నముపంతులవారి కొక బిరుద మిచ్చినారు. వాసమామల జియ్యరుగారు శ్రీమాన్ కాండ్లూరి భాష్యకారాచార్యులవారికిఁ గవిసార్యభౌముఁ డను బిరుదమును గాఁబోలుఁ గటాక్షించిరి. ఇప్పటిశంకరాచార్యపీఠస్థులు మనబ్రహ్మశ్రీ వేదము వేంకటరాయ శాస్త్రిగారి

కనేకబిరుదము లీనడుమనే యిచ్చినట్లు వినుచున్నాము. తుదకుఁ గాళీఘట్టమున నున్నసంఘమువా రెవరో మనయాంధ్ర దేశీయపండితులకు బిరుదము లిచ్చి బహుమానించుచున్నారు. కాని మనసాహిత్యపరిషత్తు వా రిచ్చుచున్న దేము న్నది? మనవా రిచ్చుచున్నవి రెండేబిరుదములు; సామాన్యసభ్యుఁడు కార్య నిర్వాహకసభ్యుఁడు. ఇంతే. ఈబిరుదము నైన నేదో కొంత దక్షిణ తీసికొని యిచ్చుచున్నారు కాని పాండిత్యబహుకృతిగా నిచ్చుట లేదు. మీ కాంధ్ర దేశమున బిరుదార్హు లైనపండితులు కనఁబడనేలేదా యేమి? అట్లులైన మీకుఁ గనఁబడనివారు పైవారి కెట్లు కనఁబడుచున్నారు? ఒకరి కిచ్చినయెడల మిగిలిన వారు మాకేల యీయకపోవలయు నని వివాదపడుదు రేమో యనుసందేహ మున మానివైచితిరా! అట్లులైన సర్కారువారిపైనను శంకరాచార్యులవారిపై నను నిందులకిప్పుడు వ్యాజ్యములు తెచ్చినవా రెవరు? బిరుదముల కర్హులైన పండితు లందఱు మనసాహిత్యపరిషత్తులో నే యున్నారు. కాని బిరుదములను గూర్చి యేపండితుఁడు గూడ నిదివఱకు ముచ్చటించి యుండలేదు. ఎందుకో మీరెఱుంగరా? ఏపండితుఁ డైన ముచ్చటించినయెడలఁ దనకు బిరు ది మ్మని యడుగుచున్నాఁ డని పైవా రనుకొనిపోవుదు రనుభయముచేఁ బండితు లెవ్వరుఁ గిక్కురుమనకుండ నున్నారు. నే నాపాండిత్యబాధ లేనివాఁడను గావున నిర్భయముగాఁ బలికితిని. అపండితుని సభాధ్యక్షునిగా నెన్నుకొనుట వలనఁ గలిగినలాభ మిది. ఇంతకంటె నే నిప్పుడు చెప్పఁదగినది లేదు. సాహిత్య పరిషత్తు నిచ్చటి కాహ్వనించిన భాషాపోషకు లగుశ్రీవీతికాపుర మహారాజు గారియెడలఁ గృతజ్ఞులమై యుండి వారిజ్ఞేమాయారాజోన్మయశ్రీరాజభివృద్ధులకు భగవంతుని ప్రార్థింపవలయును.

శ్రీరస్తు.

వారికసభలోఁ జదువఁబడిన పద్యములు.

- సీ. శ్రీకరకవిచక్రవాకవిహంగవిహరవిలాసాప్తి సతిశయించి
మాధురీసముచేతమంజులకవితారసామృతపరిపూర్తి నధిగమించి
సకలకావ్యప్రశంసావర్ధమానశబ్దతరంగసంఘసంగతి నెసంగి
విషయగ్రహణమాత్రవికసితసుజనచేతస్సరోజాతసాంద్రత వహించి
విపులనూర్యప్రభావాప్తివెలయు నేత, దాంధ్రసాహిత్యపరిషదబ్ధాకరంబు
కరముఁ బెంపొందుఁగాతజగన్నియంత, యైనపరమేశ్వరుననుగ్రహంబునొంది.
- సీ. మును నన్నయకవీంద్రముఖపంకజంబున నావిర్భవించి యనంతరంబు
శ్రీనాథముఖకవిశ్రేణిచే నభివృద్ధిఁ గాంచి దిగంతవిఖ్యాతినొంది
రాయలసభఁ గవిరా జగుపెద్దన్న వెలయింపఁగఁ బ్రబంధపీఠ మెక్కి
పింగళి సూరన్న విజ్ఞానమహిమచే భావనాబలమునఁ బరిధవిల్లి
యాంధ్రసాహిత్యపరిషత్తునాశ్రయించి, యున్నయీయాంధ్రభారతికుద్భవిల్లె
నేడు పీఠపురీమహాస్థవతినూర్య, రాయనరచాలసభను గౌరవపమ్మిది. ౨
- గీ. ఇచటఁ గూడినయాంధ్రసాహిత్యసభకు, సభనుబిలిచిన శ్రీమహాప్రభువరేణ్య
నూర్యరాయనకును జయసుఖసమ్మద్దు, లిచ్చి కావుత సర్వలోకేశ్వరుండు. ౩
- గీ. తల్లి యైనట్టి భాషామతల్లికన్న, మిన్నయై వన్నెగాంచిన సన్నతాంధ్ర
భాషఁబోషించుసభ్యులప్రయతనంబుజయమునొందింపఁబ్రార్థింతుసర్వవిభుని.

పరి వేరయ్యశాస్త్రి.

— నవరత్నమాల —

- కం. శ్రీమహిజావిభుఁడు రఘు, సావీమి కృపాజలధి రామచంద్రుండు పరం
ధాముఁడు ప్రోచుం గాత సుధీమయ మగునాంధ్రసాహితీపరిషత్తుఁ. ౧
- సీ. అననీజసంబుల కన్యోన్యహృద్భావ మవగతంబుగఁ జేయు నట్టిచతుర
తనుఁ గొల్చువారి కిం దును నందు భవ్యపదావాప్తి సమకూర్చు నట్టివరద
పంసారగహనసంచరణాన్నిత్యు లా జనములం దేర్చు విశ్రామభూమి
విబుధజహ్వసింహవీరీకాసీన యై లోక మేలెడు సర్వలోకరాజు

- యఖలలోకకుటుంబిని యైనవాణి, గీతసాహితీరసమయ షీరములను .
 దొలఁకుచుండెడుతనచన్నదోయిఁగుడిపితనదుబిడ్డలనాంధ్రులఁదనువుఁగాత.
 సీ. నుకుమారత శిరీషమమమంజరులు నీకుఁ గ్రిం చా నటన్నపే రొందినావు
 వీణారవముకన్న వీనులవిం దైన కలికివల్కులకల్లి నలరినావు
 “దేశభాషలయందుఁ దెలుఁగు లె”స్సనిరాజ పరమేశసన్నతుల్ నడసినావు
 ఆచంద్రతారార్క మవని నిల్చెడుమహా కవు లైనకొడుకులం గాంచినావు
 సకలరాజాధిరాజపాస్తములతోడ, బిరుదుతోడవులు సుతుల కి ప్పించినావు
 ప్రణతగుణయక్తి మై నన్య భాషలెల్ల, సాటి యే నీకు నాంధ్ర భాషావధూటి.
 సీ. చెదపుర్వులకుఁ జిక్కి చెడకుండఁ బెక్కురసోజ్జ్వలగ్రంథమ్ము లుద్ధరించి
 విబుధాగ్రణులు మెచ్చ విజ్ఞానకరము లౌ బహువిధవ్యాససంపదలు నింది
 యేఁ టేట నీయశం బెనఁగ ముఖ్యాంధ్రదేశస్థానములయందు సంచరించి
 కృష్ణరాయలు వోలఁగ్గిరి గాంచినసూర్య రాయభూపాలుపెన్ ప్రాపు గాంచి
 సంతతము నీకు నభివృద్ధి సంఘటించు, నాంధ్రసాహిత్యపరిషద్యయస్య యాది
 వాకరేందుతారముగఁ దోడ్పడఁగ మమ్ము, నోమవే తల్లి యాంధ్రభాషామతల్లి.
 తే. బాలవయ్యునదేశదేశాలఁదిరిగి, పదునొకండ్లంద్రప్రాయనఁత్రాధవగుచుఁ
 బ్రాపు నీ కిడు శ్రీవీతికాపురీశు, వలచి వచ్చితె యిట కాంధ్ర పరిషదంబ.౬
 తే. కడుశ్రమకునోర్చిననుమున్నుగాంచిపెంచి, షీతినరకరగ్రహణయ్యక్త జేసినీకు
 నయ్య గాఁడఁబయంతిరామయబుధేంద్రుఁడాంధ్రపరిషల్లలామ గు నైకధామ.
 ఉ. శ్రీయుతసూర్యరాయస్సపశేఖరుసత్కృప నాంధ్రభాషకున్
 శ్రేయ మగుం గొఱంతలు న శించెడు నాంధ్రులభాగ్యలక్ష్మి వీ
 వే యని యెంచి నిఁగను టిఁ కెప్పుడిఁకెప్పుడటంచుమాకనుల్
 కాయలు గాచె వేగ వెడలంగఁదె యాంధ్రనిఘంటురత్నమా. ౮
 ఉ. చేయఁగఁ బూనిసంతపని చేయుట దుష్కర మెంతచేసినం
 జేయఁగ లే దటంచు నిర సింతుట యో సుకరంబు చేసితో
 చేయవొ దాని కేమి వగఁ జెందకు నిందకు నింద లన్నియున్
 నీయభివృద్ధికే యని గణింపఁ గడే పరిషద్యతంసమా. ౯
 తే. ఆంధ్రపరిషత్తు రప్పించి యఖలబుధుల, విందు ల ట్లాదరించిన వీతికాపు
 రాధినాథున కగ్రాసనాధిపతికి, సభకు నిత్యంబు శుభము లెసంగుఁ గాత.

త్రిపురాస వేంకటసూర్యప్రసాదరావు.

— పరిపత్నభావప్రశంస —

చం.లనువుగఁ ద్వృజ్జయంతినమయాగతసత్కవికాండముం గనుం
గొని వదియింత్ర సూర్యవసుకోటుల నైన తుపానుగంటిముం
చనయముఁ గూచివారును మహాయశు లైనపురాణపండితుల్
ఘనపరివర్షణీ! పలుమొగంబుల నింపుము కీర్తివర్షమున్.

౧

శా.కన్యాత్వంబును రోహిణీత్వమును సద్గారీత్వమున్ దాటి రా
జన్యుల్ గొల్వఁగఁ గన్నడుల్ ద్రవిడులు స్పంతోషముంజెంద సా
మాన్యస్థానము లెల్ల గ్రుమ్మరి సభా! మాతృస్థలంబం దసా
మాన్యప్రాధనిఘంటుసంతతిని ప్రేమం గాంచఁగాఁ జేరితే.

౨

ఆ. ఒకట రాజభోగ మొకట మహారాజ, భోగమోలిదశలఁ బూనినీవు
నిన్నుఁ ప్రేమఁజూచు నిఖలరాజన్యులఁ, గరము జేసితల్లె పరిషదంబ!

౩

సీ. కడవకురాలైవై బడినిద్రఁగనఁ బోయె, గుంటూరు జనగోఁగుఁగూరఁ దినఁగ,
నరిగె మధురకు దివ్యాంబరంబులుగట్టఁ, గాకినాడకుఁ బుచ్చకాయలుదినఁ
బోయె, రాజమహేంద్రపురికేగె నరఁటికాయలుదిన, బెజవాడ ఫలములుదిన
వెడలె, నేలూరేగె బెల్లంబుదినఁ, బీఠికాపురిచనె వంగకాయలుదిన
ననుచు నిల్లెందఱోకపులాడిరకట!, యాత్మసౌఖ్యంబువీడి యియాంధ్రపరిష
దంబయ్యేఁటెట నిట్లు ప్రయాణమగుట, వారివారియాతిభ్యంబుఁ గోరిగాడె.ర

మ. తనరారన్ బహుశాస్త్రతంతువులనోత ప్రోతముల్నేసిన

స్త్రనియంతృత్వముఁ జేయనొక్కదశఁ బుష్పప్రాతమున్నిల్పి, వా
గ్వనితారత్నము దానిఁ గట్టుకొనఁగా వాంఛించెగానన్ శలా
టునికాయంబుల వేఱ యొండుదశఁ గట్టుం జూడఁడి సత్పథన్.

౪

గీతమాల.

తాళపజ్జుల యక్షరత్నమును డులిచి, వాఁడివాతను బొడిచేసి, పర్ణశాల
వాసముగనుండి, గుణమునుబట్టి విడక, కవివరుని పేరుమాపి, చొక్కంపు శిబ్బ
భేదమొనరించి, యహితుల నృత్తినడఁచి, వరశీలాశానసంబులవలనుగనక,
లేడిదాఁటులదశమునఁ బోడిమిచెడఁ, బటిపి, పదితలలంగల వానిముఖము
లందుఁగలవ్రాలఁడుడిచివ్రాయంగఁజదువ, మొదలుఁదుదలేనిచరితనిమ్ముగఘటించి
పేరుకొనఁబడి, కడలింప విలులేని, రామబాణంబుగఁబలింపరానిదహహ!.

తాళపట్టుల యక్షరత్వమును డులిచి, వాఁడివాతనుబాడిచిచేసి, పర్ణశాల
వాసముగనుండి, గుణమునుబట్టి విడక, కవివరునిపేరుమాసి, చొక్కంపుశబ్ద
భేదమొనరించి, యహితులనృత్తినడచి, వరశీలాశాసనంబులవలను గనక,
లేడిదాఁటులదళమునఁ బోడిమిచెడఁ, బఱపి పదితలలంగల నానీముఖము
లందుఁగలవ్రాలఁడుడిచి, వ్రాసుంగఁజదువ, మొదలుఁడుదిలేనిచరితనిమ్ముగఘటించి
నేరుకొనఁబడి కదలింప వీలులేని, రామబాణంబు గణుతింపరాని దహమా!

యట్టిదాని నీవేర్చితివన్ననీకు, వరయశమ్ముగఁగాదె యోపరిషదంబ! ౬

సీ. వీరవరాదిపృథ్వీవరాంతికమునఁ బ్రాకృతభాషసంబరముఁ గూర్చి
కిర్లమపూడి నత్తినినాఘచెంగట సంస్కృతవాణీప్రసక్తిఁ జూపి
లక్కవరక్షౌతలవరునిముంగలఁ గావ్యకల్పనల విఖ్యాతిఁజెంది
వేంకటగిరి భూమివిభునిసమ్ముఖమున నాటకాలంకారనటన నెఱపి
యాంధ్రపరితృభారత్నమా! కనంగ, నీకృపాపాంగవీక్షణ నేటికీన్మ
చాలునన్నిధి, మత్కవితాలఱామ, పలుకఁగా నేర్చి కోటలోఁ బాగవైచె. ౭

సీ. సూర్యప్రభుండు వసుప్రకాండమొసంగి. సదమలారోగ్య మొసంగుఁగాక!
గోవిందుఁ డెపుడు మిక్కుటపున్నధి నొసంగి, శశ్వద్యశంబు నొసంగుఁగాక!
కృపతోడ శ్వేతాచలవతి ధైర్యమొసంగి, సమ్యక్కులంబు నొసంగుఁగాక!
శ్రీవేంకటాద్ర్యపు భావుకంబు నొసంగి, సరగనుభద్రమొసంగుఁగాక!
వెలయనష్టాదశపురాణవీరశక్తు, లీపరిషదంబికామణి కెలమిసకల
శక్తుల నొసంగి, విడఁబోక, సాకుదేశ, యేకమతిజోక, రక్షించుఁగాక! వీర. ౮

క్రొత్తపల్లి సుందరరామయ్య.

ఓమ్.

మ. సరసంబై మృదులంబునై లలితనిస్సానంబునై భావనం
భరితంబై, సదలంకృతిప్రచురమై వ్యంగ్యప్రధానంబునై
ధరణీశార్చితమై చెలంగు మనయాంధ్రఖ్యాతభాషాంబికా
కరుణాపాంగము జ్ఞానహేతు వయి వీకం బ్రోవుతఁ మమ్ములక.

శా. ఏనాఁ డెచ్చట నెట్టినత్కృతుల మున్నీవందితో చెప్పఁగా
లే నీక్షింపమి నేటికీనధను లాలిత్యంబు పెంపొందఁ బే
రూనక నిల్చితి వీరికాపురస్థపాలోత్తంసుసంపూజలక
నానాఁటక వెలుఁగొందుమీ యిటుల యాంధ్రఖ్యాతభాషాంబరో.

మ. విరులం బూచుచు వల్లి ప్రాఁకినటు భావింపం గవీంద్రానన
స్ఫురణంబై ఘనసారిశీతమయి సొంపుల్ మీఱు నీవైఖరుల్
తిరుగఁ మోసుల నెత్తఁ బీఠపురధాత్రీజాని శ్రీసూర్యరా
డ్యరుఁ డందిచ్చెఁ గరంబు వర్ణిలుమి యంబా యాంధ్రభాషానతీ.

శా. రాజద్రా జమహేంద్రసప్తణమునం బ్రాదుర్భవంబంది స
ద్రాజాస్థానములందు వృద్ధియై సావ్యస్యం బింతయుఁ లేమిచే
ధీజాడ్యంబున నున్నయాంధ్రకవితాదివ్యాంగసం బ్రోవగఁ
రాజా సూర్యనృపాల! లె మ్ము త్వదగారంబుంగనఁ వచ్చెడుఁ.

ఉ. ఎట్టులు తొంటిరీతి వసియింతు నటంచుఁ దలంచు నిన్ను ర
మ్మిట్టులటంచుఁ బీఠమిడి యెంతయుఁ బూజలు నల్పు పీఠికా
పట్టణనేత యోతెలుఁగుబాసపడంతిరొ! చింతకొమ్మ
చేపట్టితి వీవు నీభయముఁ బాసి నుఖంపడు తొంటిరీతిగఁ

సీ. స్థిరమౌచు నానందభరమౌచు నీతిసుందరమౌచు రాజ్యంబు, తనరుఁగాక
ఘనమౌచు విద్యాసదన మౌచు సార్థజీవనమౌచు సంతతి యలరుగాక,
దళమౌచుఁ గల్పకందళమౌచు బలమౌచు యశము దిగ్దళకమం దలరుఁగాక
అమలమౌచును నీతివిమలమౌచును జిత్రకమలంబు వికచమై యమరుఁగాక
ఆంధ్రభాషామతల్లి నిండాదుప్రేమ, గనుచు దీర్ఘాయురైశ్వర్యకాముఁడ వయి
యాశ్రితామరభూజ మై యలరుమయ్య, సూర్యరాయమహారాజ నుచిర తేజ.

వెంపరాల సూర్యనారాయణ.

శ్రీరఘ.

సీ. ఏమహారాజ సుశ్రీమిశత్పుటభేదనం బీను విద్యాపురంబుడంబు
నేమహారాజ సుధీమిశత్పరిషదుచ్చయ మప్టదిగ్గజోచ్చయము నెఱపు
నేమహారాజ తేజోమిత్రద్రాజ్యసంపృతి విక్రమాటోప విరహితంబు
నేమహారాజ ప్రజ్ఞామిత్రత్కావ్యరసానుపాలనకవీం దైకవేద్య
మామహారాజ, రాజబిడోజఁ బీఠికాపురీరాజ్యపీఠవికస్వరౌజ
సుకవికులకల్పభూజశ్రీసూర్యరాయ, నాంధ్రభోజుఁడునానౌన? యతిశయోక్తి!

కం. ఈపరిషత్సమ్మేళన, మేపార నిరంతరాళి • వృద్ధిగనాంధ్ర

వ్యాపారాభ్యుదయన, మాపాదక మగుతఁ గుంతిమాధవుకరుణఁ.

వెన్నేటి రామచంద్రరావు.

విజ్ఞాపనము.

మహాశయూర!

పరివత్తునకుఁ బరివత్పత్రికకుఁ జందాలనీయవలసిన వారివేర వారు వారీ
యవలసిన మొత్తములను దెలుపుచుఁ బలువురకు మనవులుప్రాసియున్నారము.
కొందఱు కొంతకొంత పంపుచున్నారు. కొందఱింక నుపేక్షవహించియే యున్నా
రు. ఈ పత్రిక తమకుఁజేరినపిదపనైనఁ జందా ధనమును బంపఁగోరుచున్నారము.
ఇంతటినుండి సభ్యత్వముగాని పత్రికగాని యక్కఱలేనివారు స్పష్టముగా
నొక్క జాబుప్రాసి తెలుపఁగోరెదము. కొందఱకు ముందుపత్రికను వి. పి. గాఁ
బంపఁదలఁచితిమి. దయచేసి పుచ్చుకొనఁగోరుచున్నాము. అంతయుఁగాకున్నఁ
గొంతయైనఁ బంపుఁ డని యడిగియుంటిమి, మూఁడునెలలలోఁ బంపకున్నవారి
పేరులు పట్టికలోనుండి తొలఁగింపఁబడుననికూడఁ నూచించితిమి. అశ్రద్ధ
చేయక భాషాభిమానమును గనఁబఱచుచుఁ బరివత్తునకు వారి నామముల
నలంకారప్రాయముగాఁజేయుదురని నమ్ముచున్నారము.

కార్యదర్శి.

వేగినాటిశాలంకాయనుల రెండుకొత్త

శాసనములు.

—♦—

మృశకుఁ దెలిసినంతవఱకు వేంగీమండలమును విక్కిలి పురాతనకాలమునఁ బాలించినవారు 'శాలంకాయను' లనురాజులు. వీరివి రెండుకొత్త శాసనములు¹ మాత్ర మిచ్చినవఱకుఁ బ్రకటింపఁబడినవి. వీరిచరిత్రకునవియే మన కిదివఱకు నాధారములుగ నుండెను. ఇప్పుడు నాకు నీవంశపువారణాస యిద్దఱు రాజులచే నీయఁబడిన రెండుకొత్త శాసనములు లభించిన నవి తెల్పుట తయ్య తయు వలెననించుచున్నాను. ఇవి కొలఁదికాలముక్రిందట గుంటూరునకు నాణుమొల్లదూరముం దున్న కంఠే రఘుగ్రామమందు నింటికీ బునాది త్రవ్వించుచుండఁగా శ్రీయుత వాసిరెడ్డి బుచ్చినాయఁడుగారికి దొరకినవి. ఆంధ్రపత్రికా కార్యాలయముం దున్నశ్రీయుత చల్లా జగన్నాథరావుగారివలన నాకు లభించినవి.

—♦— శాసనములు యాకారాదికములు. —♦—

మొదటిశాసనమునకు 'అ' శాసన మని గుర్తు పెట్టుకొండము. ఇంద్రు నాల్లరాగి రేకులు కలవు. ఒక్కొక్కటి ౧½ అంగుళములు పొడవుగను, 1½ అంగుళము వెడల్పుగను నుండును. పైలేకుయొక్క యనఁగా మొదటిరేకుయొక్క పైభాగమును, నాల్గవరేకుయొక్క యనఁగా గ్రిందిరేకుయొక్క రెండవవైపును వట్టివిగా విడిచిపెట్టఁబడినవి. పానిమీద నక్షరములు లేవు. ఈ రెండువైపుల నక్షరములు చెక్కినయెడల పానికి వేఱు అచ్చాదనము లేనందున నవి యిట్టిగి పోవు నని యిట్లరెండువైపులును విడిచిపెట్టఁబడును. నాల్గురేకులలో రెండవది విక్కిలి సన్ననిది. అందుఁ గొంతభాగము విడిచిపోయినది. ఈనాల్గురేకులును ఒక గుండ్రనికడియములోఁ దగిలించియున్నవి. ఈకడియపువ్యాసము (diameter) 2½ అంగుళములు. ఈకడియపు చివర లోకగుండ్రని ముద్రలోఁ దూర్చి గట్టిగ దిగింపఁబడినది. ఈముద్ర కంచులోఁ జేయఁబడినది. దీనివ్యాసము 1½ అంగు

¹ ఒకటి కొల్లేల కామ్రాసము. Ind. Ant. Vol. v. p. 175; రెండవది ఏజుడ ప్రాకృతశాసనము. Ep. Ind. Vol. ix p. 56.

శము. ఈముద్రమీఁది విగ్రహమును అక్షరములును బూర్తిగా మాసిపోయినవి దానిమీఁది విగ్రహము నందియై యుండిన నుండవచ్చును. రాగి రేకులమీఁది యక్షరములు పెక్కుచోట్ల నఱిగిపోయినవి. కాని యక్షరములను బెద్దవిగాఁ జూపు నద్దముసాయమునను, నిదివఱకుఁ బ్రకటింపఁబడిన శాలంకాయనశాసనముల సాయమునను నఱిగిపోయిన యక్షరములను జాలవఱకుఁ గుర్తింపఁగల్గితిని.

రెండవ శాసనమునకు 'ఇ' అన్నగుర్తు పెట్టఁబడినది. ఇది నందివర్తచే నీయఁబడినది. ఇందును నాల్గు రాగిరేకులు గలవు. ఒక్కొక్కదాని పొడుగు 5 అంగుళములు, వెడల్పు 1½ అంగుళము. మొదటిరేకు పైభాగముమాత్రమక్షరములు చెక్కకుండ విడువఁబడినది. ఈనాల్గురేకులకును దగిలింపఁబడిన రాగికడియము 2½ అంగుళముల వ్యాసముకలది. దానికిఁ దగిలియున్న ముద్ర 1½ అంగుళములు వ్యాసము కలది. రేకులు మొదట నాయొద్దకు వచ్చినప్పుడీ ముద్రయంతయుఁ జలుముతో నిండియుండెను. ఇం దేదియైన నొకవిగ్రహముండు నని నేను దలంపలేదు. కాని దాని ననేకపర్యాయములు ననేకవిధములుగఁ దోమింపఁగా నందుఁ జక్కని నందివిగ్రహము వెలువడెను. అది ముద్రకు నడుమ నున్నది. దానిక్రిందను ముద్ర యంచు వెంటను గొన్నియక్షరము లున్నవి. కాని యవి యెక్కువగా నఱిగిపోయినందున గుర్తించుటకు వీలు లేకుండ నున్నది. కావున శాలంకాయనుల ముద్రమీఁదియక్షరము లెవ్వీయో తెలిసికొనుటకు వీలు లేదు.

శాలంకాయనులముద్రమీఁది విగ్రహము నందియని మన మీముద్రలో స్పష్టముగ గుర్తింపఁగలుగుట యొక గొప్పవిశేష మనియే చెప్పవలెను. ఏల యన నిదివఱకుఁ బ్రకటింపఁబడిన రెండుశాసనపుముద్రలమీఁది విగ్రహముల స్వరూపములు స్పష్టముగాఁ దెలియలేదు. కొల్లేరుశాసనపు ముద్ర దొరకలేదు. ఏలూరు ప్రాకృతశాసనపుముద్రమీఁద విగ్రహము చెఱిగిపోయినది. "దాని మీఁద నాల్గుకాళ్లవిగ్రహము కానవచ్చుచున్నది. అది పులియేమో——" అని దానిని గుఱించి వ్రాసినవా రనిరి. ఇప్పుడు ప్రకటింపఁబడుచున్న 'అ' అను మొదటిశాసనపు ముద్రమీఁది విగ్రహముకూడ స్పష్టముగ లేదు. కావున నీముద్రమీఁదివిగ్రహము ముఖ్యమైనది.

←→ అక్షరాదుల స్వరూపము. ←→

ఈరెండుశాసనములయక్షరములును నొకవిధ మైనవియే. రెండిటికిని 20.30 ఏండ్లకంటె నెక్కు డంతర ముండఁజాలదు. ఈశాసనముల వ్రాత

‘తెలుఁగుకన్నడాక్షరము’ లనఁబడు లిపియొక్క పురాతనస్వరూపము. ఇంత కంటెఁ బురాతనస్వరూపముఁ జూడవలయునన్న ‘మైదవోలు’¹ ‘గొండమూడి’² శాసనములఁ జూడవలయును. ఈ రెండు శాసనములు కూడ గుంటూరుజిల్లాలో దొరకినవే. ఇంతకంటెఁ బురాతనాక్షరములను, దెలుఁగుదేశపువానిని జూడవలయునన్న అమరావతీస్థూపమందలి శాసనములను³ భట్టిప్రోలుస్థూపమందలి శాసనములను⁴ జూడవలయును. కాని వానిని బ్రాహ్మియక్షరము లందురే గాని తెలుఁగుకర్ణాటకాక్షరము లనరు. ప్రస్తుతపు కంటెరుశాసనముల యక్షరములు కొల్లేరులో దొరకిన శాలంకాయనశాసనమందలి యక్షరములను, చిక్కుళ్లలో దొరకిన విష్ణుకుండినుల శాసనములోని యక్షరములను బోలియుండును. ఏలూరులో దొరకిన శాలంకాయనుల ప్రాకృతశాసనమునందలి యక్షరములకు నీశాసనములందలి యక్షరములకును స్వరూపమునందుఁ గొంచెముగా భేద ముండును. ఈ శాసనముల తరువాతది యగు పురాతనాంధ్రకర్ణాటలిపి చూడవలయునన్న విష్ణుకుండినులయుఁ దూర్పుచాళుక్యులయు శాసనములఁ జూడవలయును. బర్నెల్ తరువాత ‘లిపిశాస్త్రము’ను శాసించిన బూలర్ (Buhler) గారిమతమున నీపురాతనలిపియొక్క చరమకాలము కుబ్జవిష్ణునర్ధనుని కుమారునివఱకు. తరువాత మధ్యమకాలము ప్రారంభమగును.

ఈ శాసనములందలి కొన్నివిశేషములు:—ఇందలి రెండవశాసనమున పొల్లు మకారము (మౌ), మకారమును సగముచేసి యొకవిధమైన నున్నగాఁ జూపఁబడినది [9-వ పంక్తి]. అదియే క్రమముగఁ దరువాత మనసున్నగా మాటినది కాఁబోలును. ‘ఇ’శాసనముయొక్క 3-వపంక్తిలో నుపధానీయము గుర్తు కలదు. అది సరిగ మవబండితాను బోలియున్నది. ఉపధానీయ మనఁగా పథలకుఁ బూర్వమువచ్చెడి విసర్గము. పోనుపోను రెండుసున్నలనె యన్నివిధములైన విసర్గలను సూచించుట కుపయోగింపఁజొచ్చిరి. అప్పుడు నిరుపయోగముగ నున్న ‘ఱ’ అనునుపధానీయచిహ్నమును దెనుఁగు-కన్నడపువారు తమ భాషలో నున్నవిశేషహల్లునకు గుర్తుగా స్వీకరించి రని తోఁచెడిది.

‘ఇ’శాసనమునందు 10-వ పంక్తిలో 12 అన్నయంకె కలదు. కాని యది పదియన్నగుర్తు తరువాత రెండను నంకెకు గుర్తుంచుటవలన నేర్పడినది. ఈ

¹Ep. Ind. Vol. vi p. 84.

²Ep. Ind. Vol. v p. 315.

³Burgess' *Amaravati*; Ep. Ind. Vol. xv p. 253.

⁴Kielhorn's List of Brahmi Inscriptions and Sewell's *Antiquities*.

శాసనములలోని రేకులకు సంకెలు వేయఁబడినది. ఆశాసనములకు రేకులకు రెండువైపుల సంకెలు పెట్టిరి. కాని యతిగిహాయనందునఁ గొన్నియరికెలు మాత్రము కానవచ్చును.

రెండుశాసనములతోని భాష సంస్కృతగద్యము. చివర 'బహుభి ర్విను ధా దత్తాప్తిశ్చాది మామూలు శ్లోకములు వచ్చును.

→ శాసనములందు విషయములు. ←

మొదటిశాసన మిచ్చినదాత శాలిశ్కాయనఁ డైనమహారాజశ్రీ విజయ స్కందవర్మఁ. ఇతఁడీయుత్తరువును విజయవేణీనుండి పంపెను. ఈతఁడు భగవచ్చిత్రరథస్వామిపాదానుధ్యాతుఁడు; బప్పభట్టారకపాదభక్తుఁడు. ప్రతిగృహీత, లేకుమారి గ్రామవాస్తవ్యుఁడును మాధవ్యగోత్రుఁడును నగుశివార్యుఁడు. కుద్ర హారవిషయమందలి చిన్నపుర మనుపల్లె యీతనికి రాజు రాజ్యముచేయుటకుఁ బ్రారంభించిన సంవత్సరమున వైశాఖపౌర్ణిమనాఁ డీయఁబడెను.

రెండవశాసన మిచ్చినదాత శాలిశ్కాయన మహారాజశ్రీ నద్దివర్మఁ. ఈతఁడును వేణీపురమునుండియే యాజ్ఞఁబంపెను. ఈతఁడు చిత్రరథస్వామిపాదానుధ్యాతుఁడు, బప్పభట్టారకపాదభక్తుఁడు, పరమభాగవతుఁడు. ప్రతిగృహీత బ్రాహ్మణుఁడు, మాధవ్యగోత్రుఁడును బ్రసిద్ధుఁడును నగుస్వామిచక్రవర్తి. కుద్ర హారవిషయమందు కురువాడగ్రామమునఁ బండ్రెండునివర్తనములభూమి యీతనికియఁబడినది. ఈపట్టిక యమావాస్యనాఁ డీయఁబడినది.

→ శాలంకాయనుల బిరుదములు. ←

ఈరాజులచే ధరింపఁబడిన బిరుదములయర్థమును గూటించి కొంచెము విచారితము. వీరు భగవచ్చిత్రరథస్వామిపాదానుధ్యాతులు (అ. 1-వ పద్య!) కావున వీరికులదైవము భగవంతుఁడైన చిత్రరథుఁడు. ఈచిత్రరథుఁ డెవఁడు? ఈ పేరుగలగంధర్వుఁడు పురాణాదులలోఁ గలఁడు. కాని గంధర్వుఁడు తులదేవతగాఁ గలవారు సాధారణముగఁ గానరారు. అందుచేఁ జిత్రరథుఁడు మఱియొక దేవుఁడై యుండవలెను. సంస్కృతకోశములలోఁ జిత్రరథకీర్తము సూర్యపర్యా యముగఁ గానవచ్చును. దీనినిబట్టి సూర్యుఁడే శాలంకాయనులకుఁ గలదైన ముగా నుండె నని మన మూహింపవచ్చును. రెండవశాసనపు ముద్ర వైభాగమున సూర్యనివ్రతిమ యున్నందున నీయూహ దృఢపడుచున్నది. నందిగల భాగములందుఁగళ, వైభాగమున శక్తుగను, గుండ్రముగను నొకచిక్లవలె

నంది ౨, 3: వేగినాటి శాలంకాయనుల రెండు ప్రాత్ర శాసనములు. ౧౧౭

గలదు. అది సూర్యుని ప్రతిబింబ మనుటకు సంబంధము లేదు. మొదటి శాసనపు ముద్రపై గూడ నిట్టి విగ్రహము గలదు. కాని యది యంతస్పష్టముగ లేదు. సూర్యోపాసనము సూర్య దేవాలయములు తెలుగు దేశమునందుఁ బెక్కులుండెను.¹ గుణగవిజయాదిత్యునికాలమున (క్రి. శ. 840-880) నెల్లూరు మండలములో 'ఆదిత్యభట్టార'నిదేవాలయ ముండెను.² గంజాముజల్లాలో అరసవిల్లియొద్ద సూర్యదేవాలయ ముండెను. (క్రి. శ. 1068) పెదవేంగిలో నొకపురాతనదేవాలయమును జూపి యది చిత్రరథస్వామి దేవాలయ మని చెప్పెదను.

శాలంకాయనులు "బప్పభట్టారకపాదభక్తు"ల మని వ్రాసికొనియెదరు. ఈబప్పనిపేరు పెక్కురాజవంశముల శాసనములలోఁ గానవచ్చును. గుప్తులు, వాకాటకులు, వల్లభులు, గాంగులు తమ శాసనములలో బప్పభట్టారకపాదానుభ్యాతుల మని వ్రాసికొనిరి. కొందఱు "బప్ప" డొకరాజుని తలంచిరి. కాని యిందఱు వంశములవారు నొకరికొకరు సంబంధము లేనివారు, ఏకపురుష వంశిజులగుట పొసఁగనేరదు. కావున "బప్ప" శబ్దము పేరు గాదనియు, దానికి 'తండ్రి' యర్థ మనియు మనము తలంపవలెను. ఇది ప్రాకృతశబ్దము. ఇందుండియే యిప్పటి "బాప్" తండ్రి అను హిందీశబ్దము వుట్టినది. ప్రతిరాజుఁ దనతండ్రియొడల వినయవిధేయతలు చూపుచు "బప్పభట్టారకపాదభక్తుఁడ"నని వ్రాసికొన నని మనమర్థముచేసికొనుటయే సమంజసము.

ఇక 'శాలంకాయన' శబ్దమును గుఱించియే విచారితము. శాలంకాయనుఁ డొకవైదికఋషి. ప్రవరకాండములో³ శాలంకాయనగోత్రములు రెండు చెప్పఁబడినవి. ఒక్కటి 'అంగీరస' గణములోనిది. దీనికి అంగీరస బాహుఁ సుత్య భారద్వాజ యను భారద్వాజగోత్రప్రవరయె కలదు. రెండవది 'విశ్వమిత్ర' గణమునందలిది. దీనిప్రవర విశ్వమిత్ర, శాలంకాయన, కౌళిక అనునది. ఈగోత్రమున సప్తార్షేయము గలవారు నిప్పుడు గలరు. పాణినీయగణపాఠము నందు శాలంకాయనశబ్దము రెండుతావులఁ గానవచ్చుచున్నది, నదాదియందును (4.1.99) రాజన్యాదియందును (4.2.51) శాలంకాయను లుండుదేశ

¹ Maharaja's College Magazine, Vizayanagaram, Vol. ii p. 46.

² Nellore Inscription's Vol. ii p. 897.

³ భారతవర్షీయప్రాచీన చరితఃసీకాశ, అనఁబడు మరాఠీ గ్రంథమునందు నన్ని ప్రవర కాండలోని ఋషులు లొక్కచోట నీయఁబడినవి; నేనా గ్రంథమునె యవతొనించెతిని.

మును 'శాలంకాయనక' మనుచుండిరి (4-2-53) పాణిన్యాచార్యులచే జెప్పఁ బడిన యీశాలంకాయనకదేశమునకును మనవేంగీశాలంకాయనరాజులకు నేదియైన సంబంధ ముండెనో లేనో తెలియదు. 'మేదిని' యనుసంస్కృత కోశమునందు శాలంకాయనశబ్దమునకు నందియను నగ్ధ మీయఁబడినది. శాలంకాయనుల ముద్రపై గానవచ్చు నందివిగ్రహమును బట్టి యీరాజులు తాము నందివంశజుల మని చెప్పుకొనుచుండి రేమోయని సంశయము కలుగు చున్నది. పల్లవులయుఁ బూర్వగాంగులయు ముద్రలమీఁదఁగూడ నందివిగ్రహములు గలవు.

శాలంకాయనరాజులశాసనములలో ఏలూరు ప్రాకృతశాసనమునందు విజయదేవవర్మ మాత్రము తా నశ్వమేధయాగము చేసితి ననియుఁ బరమ మాహేశ్వరుఁడ ననియుఁ జెప్పుకొనెను. తరువాతికాలపు శాలంకాయను లెవరు నశ్వమేధము చేసితి మన్నగర్వోక్తులు చెప్పుకొనలేదు. ఈయశ్వమేధ గర్వోక్తి గుప్తులశాసనములలో మొదటఁ గానవచ్చుచున్నది. వారినిఁ జూచి చేదిరాజులు వాకాటకరాజులు కదంబులు శాలంకాయనులు నట్లే వ్రాసికొనిరి. గుప్తులలో సముద్రగుప్తునకుఁ దప్ప పైరాజులలో నెవరికి నశ్వమేధముచేయుటకుఁ దగినసామర్థ్యము గాని రాజ్యవిస్తారము గాని సార్వభౌమత్వము గాని లేదు. శాలంకాయనుఁ డగువిజయనందివర్మ సముద్రగుప్తునికాలమునకు సమీప వర్తి గావున నాతనిశాసనమును జూచి 'యశ్వమేధయాజ' నని వ్రాసికొని యుండును. తరువాతి వారు తమకు మించినయావదలివని వదలివేసిరి. విజయదేవవర్మశాసనములో 'పరమమాహేశ్వర' యనుబిరుదు గలదు. తరువాతిశాసనములలో నిందుకు మాటుగ 'పరమభాగవత' యనుబిరుదు గలదు. ఇంతమాత్రమున నీరాజులు మొదట తైవులుగ నుండి తరువాత వైష్ణవులుగ మాణిరని మన మూహింప నక్కఱలేదు. విష్ణుభాగవతులవలెనే పూర్వకాలము శివభాగవతులు గూడ నుండిరి. మహాభావ్యమునందుఁ బతంజలి శివభాగవతులఁ బేర్కొని యున్నాడు.¹

స్థలనిర్దేశము:—ఈశాసనములలోఁ జెప్పఁబడిన గ్రామములలో వేంగి మొదటిది. ఏలూరు సమీపమునందు న పెదవేంగి యనుగ్రామ మిదియేయని పండితుల యభిప్రాయము. ఈయభిప్రాయమే నిజమైనదిగఁ దోచుచున్నది. అయిన నుత్తరసర్కారులలో 'వేంగీ' పేరుగల గ్రామములు నాలుగు గల వనిన

¹ పాణినియ 8-2-1. మూర్తిమూఁది మహాభాష్యము చూడనగును.

మాట మాత్రము పరిశోధకులు మఱవఁగూడదు. ఒకటి యేలూరునొద్ద నన్ను పెదవేంగి, రెండవది చినవేంగి, మూడవది గుంటూరు జిల్లాలో చింతవల్లి యొద్ద నున్నది. ఈ శాసనము లీవేంగి కనలిదూరముననే దొరకినవి. నాల్గవది వేంగిపాడనునది గోదావరిజిల్లాలోని పోలవరము జమీందారిలోఁ గలదు.

శాసనములోఁ జెప్పఁబడిన రెండవస్థలము 'కుద్రహార'విషయము, విషయ మనఁగా నాడు. ఈవిషయమునందుఁ గృష్ణాజిల్లాలోని యిప్పటి (అవనిగడ్డ) దివి బందరు, కైకలూరు, గుడివాడ తాలూకా లిమిడియుండె నని తోచుచున్నది. మచిలీపట్టణమునొద్ద నున్నగూడూరు అనునదియే కుద్రహార మని పండితుల యభిప్రాయము. ఈవిషయమునకే తర్వాతికాలపు చాళుక్యదులశాసనము లలో గుద్రార, గుద్రహర, గుద్రవర యనునామములు శాసనచ్ఛుచున్నవి. ఇది గుడివాడ యని కొందఱ యభిప్రాయము. ఇందున గుఱించిన ప్రమాణము లన్నియు డాక్టర్ డు బ్రాయిల్ గారు తమ "ఏన్నియంట్ హిస్టరీ ఆఫ్ డెక్కన్" అను గ్రంథమునందుఁ జర్చించిరి.¹

మన శాసనములలో మొదటివానియందు, 'చిన్నపుర' మనుగ్రామ మొకటి చెప్పఁబడియున్నది. (4-వ పంక్తి). దీనికి 'పుర' మనుగొప్పవేరున్నను నప్పుడది వల్లెగానే యుండెను (9-వ పంక్తి). ఇప్పుడు బందరుతాలూకాలో 'చిన్నపురం' అనుపల్లె యొకటి కలదు. అదియే శాసనములోని 'చిన్నపుర' మైనఁ గావచ్చును. అట్లైన నీవేరు పడునాలుగువందలసంవత్సరములు మారక యుండుట మిగుల నాశ్చర్యకర మైనవిషయము. మొదటిశాసనమందలి ప్రతి గృహీతయొక్క నివాసస్థలమైన 'లేకుమారి'యెద్దియో చెప్పఁజాలము. రెండవ శాసనమునందలి (5-వ పంక్తి) 'కురువాడ' గ్రామ మెద్దియో? కొల్లేరుశాసన ములో 'కురువక' గ్రామ మొకటి కలదు. ఈ రెండు నొక్కటియేమో.

➤ శాలంకాయనుల కాలనిర్ణయము. ➤

ఈ శాసనములకాలము మన మొకవిధముగఁ గనుఁగొనవచ్చును. ఇది వఱకు శాలంకాయనుల శాసనములు రెండు ప్రకటింపఁబడినవి. వానిలో ఏలూరునొద్ద దొరకిన ప్రాకృతశాసనము పురాతన మని పండితులయభిప్రాయము. అయ్యది మహారాజశ్రీ విజయదేవవర్మచే నియ్యఁబడినది. రెండవదియు సంస్కృతమునం దున్నదియే నగుకొల్లేరుశాసనము మహారాజచంద్రవర్మ కుమారుడైన విజయనందివర్మచే నియ్యఁబడినది. ఇప్పటి యీ రెండు శ్రోతృ

శాసనములలో మొదటిది విజయస్కందవర్తది, రెండవది శ్రీనందివర్తది. శాలిహిత శాయనులది యిం కొకశాసన మున్నట్లు తెలియుచున్నది. కొల్లేరు తామ్ర శాసనమును బ్రకటించుచు డాక్టరు ప్లీట్ ఇట్లు వ్రాసెను. “నల్ ఇలియట్ సంగ్రహించియుంచిన శాసనప్రతిమలలో విజయనందివర్తయొక్క తామ్రశాసనమునకుఁ బ్రతి యొకటి కలదు. అందు యువమహారాజు పేరు నృప్తముగా లేదు. అది ‘విజయతుంగవర్త’ లేక ‘విజయబుద్ధవర్త’ కావచ్చును. శాసనపు భాషయు సనిశ్చితము. బహుశః అది ప్రాకృతమో పాలీయో యై యుండును.”

మన కిట్లు దొరకిన శాలంకాయనుల యొడు శాసనములలోను నేడును రాజులనామములు శాసనవచ్చుచున్నవి. వీనిలో కొల్లేరు తామ్ర శాసనమందలి విజయ - నందివర్తయు, కంఠేరురెండవ (ఇ) శాసనమందలి నందివర్తయు, నొక్కడ యెనుకొనినయెడల రాజు లాగురు యగుచున్నారు. వీరి కందఱకుఁ బూర్వము హస్తివర్త యనువానిని జేర్చవచ్చును. సముద్రగుప్తుని ఆలహాబాదు స్తంభ శాసనమందు, వేంగిదేశపు హస్తివర్తను నాతఁడు జయించిన ట్లున్నది. అట్లు మరల నేడును రాజు లయిరి. వీరందఱికాలముల నిశ్చయముగ నిర్ణయించుట యసంభవ మైనను, రమారమిగ నిర్ణయింపవచ్చును. ఏలూరు ప్రాకృత శాసనమును, ఈలియట్ సంగ్రహములోని ప్రకటింపఁబడని ప్రాకృతశాసనమును, నీతని శాసనములకంటఁ బూర్వపువి యని యెంచికొని యారాజుల పౌర్వావర్య మేర్పఱచినయెడల నీక్రిందివిధముగ నీరాజక్రమమును, గాలక్రమమును నేర్పడుచున్నవి.

రమారమికాలము.

రాజుపేరు.

ఏకానశములోనివాఁడు.

350	హస్తివర్త	ఆలహాబాదుస్తంభ శాసనము.
375	విజయదేవవర్త	ఏలూరుప్రాకృతశాసనము.
400	విజయనందివర్త	ఈలియట్ సంగ్రహములోని
425	బుద్ధవర్త	ప్రకటింపఁబడని శాసనము.
450	చండవర్త	కొల్లేరు శాసనమును,
475	విజయనందివర్త	కంఠేరు శాసనము(ఇ)
500	విజయస్కందవర్త	కంఠేరు శాసనము(అ)

పైని పూర్వరాజునకుఁ బరరాజునకుఁ గలసంబంధము తెలియనప్పుడు వా రిరువురి నడుమను జక్కలు పెట్టఁబడినవి. పితాపుత్రసంబంధము తెలిసినప్పుడు వారియిరువురి నడుమ నిలువుగీ టుంచఁబడినది. ఇఁక వీరికాలము రమారమిగ నిర్ణయించినవిధ మెట్లనఁ—

వేంగి దేశము నేలుచున్న హస్తివర్మను సముద్రగుప్తుఁ డోడించినట్లు, అలహాబాదు స్తంభ శాసనము చెప్పుచున్నది. అందువలన హస్తివర్మ చరమకాలము రమారమి క్రీ. శ. ౩50 యని తెలియుచున్నది. విష్ణుకుండినవంశజుఁ డయిన విక్రమ హేంద్రవర్మయొక్క చిక్కుళ్ల తామ్ర శాసనము¹ వలన నాతఁడు వేంగియొద్ద దెందులూరులో రాజ్యము చేయుచున్నట్లును, కృష్ణానదియొడ్డున నున్న రావిలేల యనుగ్రామము దానము చేసినట్లును దెలియుచున్నది. కావున నాతఁ డదివఱకే వేంగి దేశమును శాలంకాయనులయొద్దనుండి జయించియుండవలెను. ఈవిష్ణుకుండిరాజయొక్క రాజ్యకాలము రమారమి క్రీ. శ. 500 కావున శాలంకాయనులలోఁ జవరవాడైన విజయస్కందవర్మ రాజ్యకాలము 500 వఱకుఁ బూర్తియై యుండవలెను. ఇట్లు శాలంకాయనులు వేంగి దేశముపై రాజ్యమేలినది 350 మొదలు 500 వఱకు జరిగిన 150 సంవత్సరముల కాల మని తేలుచున్నది. ఈ 150 సంవత్సరములకాల మాటుతరములపైఁ బంచివేయఁగా నొక్కొక్కతరమునకు 25 సంవత్సరములకాల మేర్పడుచున్నది. రాజ్యకాలము తెలియని రాజుల ప్రభుత్వమిదిని నిర్ణయించునప్పుడు తరమునకు 25 సంవత్సరములచొప్పున లెక్కవేయుట చరిత్రకారు లందఱును నొప్పుకొనిన పరిమితియే. మనలెక్కయు నందుకు సరిపోయినది.

అంతకుఁ బూర్వపురాజులు:—మనము హస్తివర్మతో నాఁగక యాతనికిఁ బూర్వము వేంగి దేశము నేలినవా రెవరైనఁ గలరా యని విచారించినయెడల కొండమూడి తామ్ర శాసనము గానవచ్చుచున్నది. బృహత్పలాయనగోత్రుఁ డగుజయవర్మ యనురాజు కుడూరవిషయములో రాజ్యము చేయుచున్న ట్టిశాసనమువలనం దెలియుచున్నది. అనఁగా నేదేశమునందు శాలంకాయనులు రాజ్యముచేసిరో యా దేశమునందే యంతకుఁ బూర్వము బృహత్పలాయనులు రాజ్య మేలిరి. కొండమూడి తామ్ర శాసనపుకాలమును విచారింపఁగా నందు

¹Ep. Ind. Vol. iv p. 193. విష్ణుకుండినరాజుల కాలనిర్ణయమునకై డాక్టరు డుప్రాయ్ రచిత ఎన్షియంట్ హిస్ట్రీ ఆఫ్ ది డెక్కన్ అనుగ్రంథము 90-వ పుట చూడవగు. విష్ణుకుండినమాధవవర్మశాసనమును బ్రకటింపునప్పు డీచర్చ సమీపముగ నేను జేయఁగలను.

నుగూటిచి, దానిఁ బ్రకటించిన డాక్టరుహుల్మ్ ఇట్లు వ్రాసెను. “ఈశాసన పులిపి చూడఁగా నీరాజు మైదవోలు¹ శాసనమును జెక్కించిన పల్లవరాజైన శివస్థంధవర్ధకు సమకాలికుఁ డని తోచుచున్నది. ఇదియుఁ గాక యీశాసన మునందలి భాషయు శబ్దప్రయోగములును గూడ నాశీకలో శాసనమాలను వేయించిన, యాంధ్రరాజు లయిన గౌతమీపుత్ర శాతకర్ణి (నెం. 4, 5), వశిష్టి పుత్ర పులుమాయి (నెం. 3) అనురాజుల కాలమునకును జయవర్ధకాలమునకును విశేష మంతర ముండనేరదు. ఈశాసనపు ముద్రపై నున్న ప్రాచీనసంస్కృతలి పియు నీయూహనే దృఢపఱుచుచున్నది.” ఆంధ్రవంశము 3-వ శతాబ్దప్రారంభముననే యంతరించినది. మైదవోలుశాసనము కాలము 3-వ శతాబ్దపు 3-వ పాద మని పండితుల యభిప్రాయము. కావున బృహత్పలాయనరాజులు మూడవశతాబ్దమున వేంగిదేశమునందు రాజ్యముచేయుచుండి రని మన మూహించవచ్చును. 4-వ శతాబ్దప్రారంభమున శాలంకాయనులు బృహత్పలాయనుల నోడించి వేంగిదేశము నాక్రమించిఁగొని యుండవచ్చును. ఇట్లు 2-వ శతాబ్దాంతమువఱకు నాంధ్రులు (లేక శాతవాహనులు) ను, 3-వశతాబ్దాంతమువఱకు బృహత్పలాయనులును 5-వ శతాబ్దాంతమువఱకు శాలంకాయనులును, 7-వ శతాబ్దప్రారంభమువఱకు విష్ణుకుండినులును 612 మొదలు పూర్వచాళుక్యులును వేంగిదేశము నేలినరాజవంశవరంపర లని మనకు శాసనదృష్టాంతముల తో నిశ్చయముగఁ దెలిసినది. పల్లవులు వేంగివిషయమును గాని కుదూహారవిషయమును గాని యేలినట్లు కానరాదు. ఉత్తరపర్వారులలో దొరకినపల్లవశాసనములలో² ‘కమ్మరాష్ట్ర’మే పేర్కొనఁబడినది. ఒకదానిలో³ ‘దనకటకము’ పేరు కలదు. కమ్మరాష్ట్రమునం దిప్పటి నెల్లూరుజిల్లాలోని కొంత యుత్తరభాగమును గుంటూరుజిల్లాలోని కొంతదక్షిణభాగమును జేరియుండును. పురాతనపల్లవులు కృష్ణానదిని దాటినట్లు కానరాదు. పిష్టపురమున సముద్రగుప్తునిచే జయింపఁబడిన రాజు పల్లవుఁ డని కొందఱు అూహించిరి, గాని, యందునకు శాసనాధార మేమియును లేదు.

వేంగిరాజ్యవిస్తారాదికములు: — శాలంకాయనులు పూర్వపల్లవులకు

¹Ep. Ind. Vol. vi p. 81.

²చందలూరు శామ్రాజ్యములు, Ep. Ind. Vol. vii p. 233; ఒంగోలు శామ్రాజ్య సమములు, Ep. Ind. Vol. x p. 246.

³Ep. Ind. Vol. vi p. 84.

సముకాలికు లనుటకు సందియము లేదు, కాని, వీరు వేంగి కుద్రహరవిషయములను బట్టపులతో సంబంధము లేకయే స్వతంత్రముగఁ బాలించిరి. ఈ వేంగి రాజ్యము పెద్దదిగఁ గానరాదు. దానివైశాల్య మిప్పటి యొక పెద్దజిల్లాను గాని రెండుజిల్లాలను గాని మించి యుండదు. అది కృష్ణా గోదావరీనదులు సముద్రముతో సంగమించు స్థలములకు నడుమ నుండెను. దీని కుత్తరమున లేక యీ శాన్యమున పిప్పపురము రాజధానిగాఁ గలకళింగరాజ్యమును, ఆగ్నేయమున బంగాళాఖాతమును, నైర్వతిని కృష్ణానదియు దానికావల, పల్లవులరాజ్యంబును, హద్దులుగ నుండెను. కృష్ణాగోదావరీనదులకు నడుమ వాయవ్యపుదిక్కున నీరాజ్య మెంతవఱకు వ్యాపించియుండెనో నిశ్చయముగఁ జెప్పఁబాలము. కాని యిప్పటి గోదావరీ కృష్ణాజిల్లా లను హద్దునుదాటియుండ దని మాత్రము మన మూహింపవచ్చును. ఈ వేంగిరాజ్యమునందు రెండువిషయములు లేక నాడులు కలవు. ఒకటి వేంగివిషయము, రెండవది కుద్రహరవిషయము. ఇప్పటి ఏలూరు, ఎర్నగూడెము, భీమవరము, తాలూకాలను వేంగివిషయ మని చెప్పవచ్చును; (అవనిగడ్డ) దివి, బందరు, కైకలూరు, గుడివాడ, తాలూకాలు, కుద్రహరవిషయములోనివి.

వేంగిరాజ్యమునందుఁ జక్కని సముద్రతీరమును విఖ్యాతిఁ జెందిన రేవు పట్టణములు నుండెను. దక్షిణదేశమునందలి రెండుమహానదు లీరాజ్యమునకు సరిహద్దులుగఁ బాటుచున్నందున వ్యాపారమునకును బ్రజలరాకపోకలకు ననేక విధములయిన సదుపాయము లుండె ననుటకు సందియము లేదు. 2-వ శతాబ్దమువాఁ డైన టాలెమి యనుభూగోళశాస్త్రజ్ఞుఁడు దక్షిణహిందూదేశమున కొడ్డూరను గొప్ప రేవుపట్టణము కలదనియు సచ్చటినుండి బంగారు తెచ్చుకొను దేశమునకు, అనఁగా, బర్మా, మలాకా, కంబోడియా, ఆనాము, అను ఇండోచైనా ద్వీపకల్పములకు పడవలు వెళ్లుచుండె ననియు, వ్రాసినాఁడు. అది శాసనము నందలి, కుడూహారమే యనియు, నిప్పుడు బందరునొద్ద నున్న గూడూరే యని యుఁ బండితుల యభిప్రాయము.¹ ఇప్పుడు ఘంటశాల యనఁబడు దానికి టాలమి కాలమున 'కెంటకోసిల' యనిపేరు. అయ్యది గొప్ప వర్తకస్థలము. కావున మచిలీబందరు సమీపప్రదేశము, వేలకొలది సంవత్సరములనుండియు, గొప్ప రేవుగను వర్తకస్థలముగను నుండి, వేటువేటు నామములతో దక్షిణహిందూదేశమున ఖ్యాతి వహించి యుండెననుటకు సందేహము లేదు. ఘంటశాల కృష్ణా

¹డాక్టర్ దుర్రాయి రచితచరిత్ర చూడవగు.

నది సముద్రములోఁ గలసిన స్థలమునకును గూడూరునకును నడుమ నుండును. ఇచ్చట నిటీవల గొప్ప బాధ స్త్రావముకటి వెలువడినది. కావున నీప్రాంతమున నొకప్పుడు మిక్కిలి పురాతనకాలమున బాధధర్మము వ్యాపించియుండె నని మనము నిశ్చయింపవచ్చును. బాధలు ప్రాకృతభాషను బవిత్రభాషగా నెంతరు. ఆసంస్కారము కొంతవఱః కుండుటచేఁ గాఁబోలు బృహత్పలాయన జయవర్ధని కొండమూడి తామ్రశాసనమును, శాలంకాయనవిజయ దేవవర్ధని వీలూరిశాసనమును, బ్రాకృతభాషలోనే వ్రాయఁబడినవి.

శాలంకాయనులు పల్లవులబంధువులు:—పల్లవరాజులు శాలంకాయన రాజులకంటె బలవంతులు. ఎక్కువ రాజ్యము గలవారు. అట్లయ్యెను దమ ప్రక్క నున్న శాలంకాయనులను, వారు బాధింపక స్వతంత్రముగా రాజ్యము చేయనిచ్చుట, యాశ్చర్యకర మైనవిషయమే. ఇందుకుఁ గారణము, వారు భయమును బండుగు లగుటయే యని తోచుచున్నది. వీరు భయము నేకవంశజాతులుగ నైన నుండవలెను, లేక యిచ్చిపుచ్చుకొనుటవలన బంధువులుగ నైన నుండవలెను. ఇందుకు మూఁడుపేతువులు కానవచ్చుచున్నవి. పల్లవులది భారద్వాజగోత్రము. అందుకు స్రవర, ఆంగిరస, భార్వస్పత్య, భారద్వాజ. ఈ స్రవరే గలశాలంకాయనగోత్ర మొకటి కలదు. ఈరెండువంశములవారి ముద్రపై నందివిగ్రహము గలదు. కంటేరుశాసనములలో రెండవదాని ముద్ర మీఁది నందివిగ్రహమును మనము స్పష్టముగ గుర్తించినందున నీరెండువంశములకు సంబంధము కల దని యాహించుటకుఁ గారణ మైనది. ఈరెండువంశములలోని రాజులపేళ్లుఁ గలియుటయు వీని కేదో సంబంధము కలదనుటకుఁ గారణ మగుచున్నది. శాలంకాయనశాసనములలోఁ గానవచ్చెడి స్కందవర్మ, నందివర్మ, బుద్ధవర్మ యనుపేళ్లు పల్లవులశాసనములలోఁ బెక్కుసారులు కానవచ్చును. డాక్టర్ డుబ్రాయిల్ చే రచింపఁబడిన 'ఏన్ పీయంటు హిష్ట్రీ ఆఫ్ ది డెక్కన్' అను గ్రంథమునందు 70-వ పుటలో పల్లవులవంశవృక్ష మీయఁబడినది. శ్రీ. శ. 300 మొదలు 550 వఱకు రాజ్యముచేసిన రాజులలో నలుగురు స్కందవర్మలు, నిర్దణు బుద్ధవర్మలు, నొకనందివర్మయూఁ గలరు. ఇట్టి నామసామ్యము కేవలకాక తాలీయన్యాయమునకు గుఱియై యుండనోపదు. ఈరెండువంశముల వారికిని గలపరస్పరబంధుత్వమును, గౌరవమును నిందుకు పేతువులయి యుండవలెను.*

కొ. వెం. లక్ష్మణరావు.

*ఇం దచ్చొత్తినఁబడిన స్కందవర్మయొక్క తామ్రశాసనపటములు విజయనగరమహారాజువారి కాలేజి ప్రధానోపాధ్యాయులవలన మాకు లభించినవి. వారియొడ మేము కృతజ్ఞులము. రెండవశాసనమునందలి ముద్రకుఁ బటము మేమే చేయించితిమి.

ల. కంఠేకు తామ్రశాసనము, శాలంకాయన స్మందవముది.

మూలము.¹

మొదటిరేకు.

1. స్వస్తి విజయవేష్యాః భగవచ్చిత్రరథస్వామి
2. పాదానుధ్యాతస్య బహుభట్టారకపాదభ
3. క్తస్య శాలిష్కాయనస్య మహారాజశ్రీ విజయ

రెండవరేకు మొదటిప్రక్క.

4. స్మద్దనమృగో [వచనా త్కు¹] [హూహ²] రచిన్న³ పురే
5. గ్రామేయకాః వక్తవ్యాః [||^{*}] అస్యస్థాభి రస్య
6. త్కులగోత్రశ్రేయశోభిన్నధయే ఏతస్యై

రెండవరేకు రెండవప్రక్క.

7. మాద్గల్యసగోత్రాయ లేకుమారీ గ్రామవా
8. స్తవ్యాయ శివాయ్యాయ సస్వోపరిహారేణ
9. సాపల్లికా దత్తా[||^{*}] [త⁴ద్విదితావ⁵] [భ⁶వద్భి] రి⁷ పూర్వో [౦]

మూడవరేకు మొదటిప్రక్క.

10. [స] మప్యక దయాసాధుప్రేమణో కత్తవ్య మితి [||^{*}]
11. అపిచ సస్వోనియోగనియక్తాయుక్తక
12. విషయపతిమితైః సాపల్లికా పరిహారకవ్యా [||^{*}]

¹నాయుద్దినన్న యసలు రేకుల ననుసరించి యీ పాత మీయఁబడినది. రేకులమీఁదియక్షరములు పెక్కుతావులఁ జాలవఱకు నఱిగిపోయినందునఁ బటములో బాగుగ రాలేదు. కాని మూలములోఁ గొంచెము శ్రమతోడను భూతయద్దపుసాయమతోడను నక్షరముల సుక్తింపవచ్చును.

²మొదట రేకులు నాయుద్దను వచ్చినప్పు డీరం డక్షరములును స్పష్టముగాఁ గానవచ్చుచుండెను; రేకులను శుభ్రపఱిపించుటలోఁ దరువాత విఱిగిపోయినవి.

³ఈరేకులలో 'స' కారమునకును 'త' కారమునకును భేదము కనుఁగొనుట కష్టము కావున నీకట్టమును 'చిత్రపురే' యని కాని 'చిన్నపురే' యని గాని 'చిత్తపురే' యని కాని చదువవచ్చును.

⁴రెండవమూడవయక్షరముయొక్క గుడియు నాల్గవయక్షరముయొక్క దీర్ఘమును మాత్రము కానవచ్చుచున్నవి.

⁵ఈ మూడక్షరముల పైభాగములమాత్రము కానవచ్చుచున్నవి.

⁶ఈయక్షర మంతస్పష్టముగ లేదు.

మూడవరేకు రెండవప్రక్క.

13. [ప్రసద్ధమాన] శ్రీవిజయరాజ్యసంవత్సరే ప్ర
14. ధమే వైశాఖ పౌణిమాస్యాం దత్తా పట్టికా||*]
15. బహుభిర్వసుధాదత్తా బహుభిశ్చానుపాలితా [||*]

నాల్గవరేకు.

16. యస్యయస్య [యదాభూమి] స్తస్యతస్య తదా
17. ఫలం | [సృష్టివర్షా సహస్రాణి స్వర్గక్రీడ
18. [తిభూమిదః|] ఆక్షేప్తా చానుమంతాచ తానే
19. [వ సరశే] వసేత్ [||*]

ఇ. కంఠేరు తామ్రశాసనము శాలంకాయన నందినమంది.

మూలము.¹

మొదటిరేకు.

1. స్వస్తివిజయవే [క్షీపురాద్భ] గవచ్చిత్రరథ
2. స్వామిపాదానుద్ధాత్రో బృహత్పాదకపా

రెండవరేకు మొదటిప్రక్క.

3. దభక్తః పరమభాగవతః శా [ల]క్ష్మయ
4. ణో మహారాజశ్రీ నన్దివర్మ కుద్రాహారే*

రెండవరేకు రెండవప్రక్క.

5. వివయే కురువాడగ్రామే మునుద³ సహితా
6. గ్రామేయకా గాజ్ఞాపయతి [||] స్వస్తి అస్తాభిః

¹నాయెద్దనున్న రాగిరేకులనుసరించి యీపాఠము వ్రాయబడినది. ఈరేకులమీఁదిముత్తరముల చాల అతిగిపోయినందున బటము తీయింపలేదు.

²ఈశబ్దమును కొల్లేరుశాసనమున బర్నెల్ 'కుమాహర'మని చదివెను. (Indian Paleography p. 135). డాక్టరు క్లీట్ గారును ఏలూరుశాసనమునం దట్లే చదివెరి. (Ind. Ant. Vol. v p. 176). కాని 'మా'అనునక్షరమును గుఱించి సంశయ మున్నట్లు దానియొద్దుట ప్రశ్నచిహ్నమును (?) ఉంచిరి. డాక్టరు హార్షగారు మాత్రము దీనిని 'కుద్రాహర'మని నరిగఁ జదివెరి. (Ep. Ind. Vol. ix p. 3.)

³ఈశబ్దమునకు నర్థ మగుట లేదు. ఇది దేశ్యకబ్దముగఁ గానవచ్చుచున్నది. ఇది కొల్లేరు ఏలూరుశాసనములందును గలదు. దీనిని గొందఱు 'మున్మద' అనియుఁ గొందఱు 'ములుడ' అనియుఁ జదివెరి. దీనిస్వరూపమును, అర్థమును సంశయాస్పదములగఁగ నే యున్నవి.

మూడవరేకు మొదటిప్రక్క.

7. బ్రాహ్మణాయమాద్య[ల్య] సగోత్రాయ
8. ప్రసిద్ధాయ సామిచన్ద్రాయ అస్తత్కులగో

మూడవరేకు రెండవప్రక్క.

9. [త్రధర్మయశో] భిష్మధ్వజ్ఞమ్ అస్మిన్మామే దావదశ
10. [భూమి] సీవత్కనాని య గి ప్రదత్తాని [] తదవేత్య¹

నాల్గవరేకు మొదటిప్రక్క.

11. [అ] మాస్యమ్మట్టికా దత్తా || బహుభి వసుధా దత్తా
12. బహుభి శ్చానుపాలితా | యస్యయస్య యదాభూమి
13. స్తస్యతస్య తదా ఫలమ్ []*

నాల్గవరేకు రెండవప్రక్క.

14. పష్టివష సహస్రాణి స్యగ్నే క్రీడతిభూమిదః
15. ఆక్షేప్తా చాభిమన్తా చ తాన్యేవ సరకే వసే దితి []*

¹ దీనితరువాతిభాగము కొంత ప్రమాదవశమున లేఖకుడు వదిలియుండు నని తోచుచున్నది.

మహాకవి శ్రీ, నాథ ప్రణీతము.

శివరాత్రిమాహాత్మ్యము (సుకుమారచరిత్రము)

అచ్చగుచున్నది. వెల, రూ. ౦-౧౨-౦.

*ర్యదర్శులు - ఆంధ్రసాహిత్యపరిషత్తు, చెన్నపురము

అని ప్రాయవలయును.

అ. కంతేరు తామ్రశాసనము, పాల్కాయన స్తంభ వద్ద

మొదటి శేకు.

శ్రీశైలిఁ బాద్యః సందర్శ్యుఁడు
 రుద్రాక్షాక్షు రుద్రాక్షాక్షు
 శ్రీశైలిఁ బాద్యః సందర్శ్యుఁడు

రెండవ శేకు మొదటి ప్రక్క.

శ్రీశైలిఁ బాద్యః సందర్శ్యుఁడు
 రుద్రాక్షాక్షు రుద్రాక్షాక్షు
 శ్రీశైలిఁ బాద్యః సందర్శ్యుఁడు

రెండవ శేకు రెండవ ప్రక్క.

శ్రీశైలిఁ బాద్యః సందర్శ్యుఁడు
 రుద్రాక్షాక్షు రుద్రాక్షాక్షు
 శ్రీశైలిఁ బాద్యః సందర్శ్యుఁడు

ఇ. కంఠేరు తామ్రశాసనము.
శాలంకాయన నందివర్ధది.
ముద్రమాత్రము.

శ్రీరస్తు.

ఆంధ్ర సాహిత్య పరిషత్తు.

(TELUGU ACADEMY.)

దుర్భతినామ సంవత్సర కార్యనివేదనము.

ఆంధ్రసాహిత్యపరిషత్తు తనకు రాజధాని నివాసముగా నేర్పటిచిఱొని ముం దింటగెలిచి పిదప బ్రతినంవత్సరము నొక్కొక్కపట్టనమున చొప్పున నిప్పటికిఁ బదిసభలు గావించినది. రాజరాజనరేంద్రుని రాజధాని, కృష్ణదేవ రాయల కర్ణాటదేశము, రెడ్లపరిపాలనములు, నాయఁకుల యేల్పడులు, తిక్కన సోమయాజుల జన్మభూమి, వేంగీవిషయము నానాఁటఁ బరిభ్రమించి యిప్పుడు మెల్లమెల్లఁగఁ గళింగరాష్ట్రమునకు నడచుచున్నది. ఎందును బ్రసిద్ధులగు ప్రభు వులు, పండితులు, ప్రఖ్యాతపురుషులు నొసంగిన స్వాగతమును స్వీకరించి యాంధ్రభాషాభివృద్ధి గావించుచున్నయది. ఒక్కదశ గడచినది; అప్పటికి నిప్ప టికి స్వదేశమున భాషాభిమాన మెట్లున్నదని యరయఁ దలఁచుచున్నది.

ఈపరిషత్తునకుఁ బ్రతిష్ఠాపకు లిరువురు.

— ఉద్ధారకులు. —

ఈసంవత్సరమున బొబ్బిలిమహారాజులు శ్రీశ్రీశ్రీ రాజాసాహేబ్ శ్రీశ్రీ రావు శ్వేతాచలపతి వేంకటరంగారావు బహద్దరు, బి.సి.ఐ.ఇ., సి.టి.ఇ. వారు పరిషదుద్ధారకత్వము నంగీకరించిరి. కావున నుద్ధారకులు మువ్వరు.

— యావజ్జీవసభ్యులు. —

గతసంవత్సరమున నున్న 30 మందిలో నిరువురు కాలధర్మమునొందిరి ఇప్పటి సంఖ్య 28.

— సాధారణసభ్యులు. —

నిరుటిసంఖ్యలోఁ గ్రొత్తగా ముగ్గురేచేరిరి. నలుగురు మానిరి. ఉన్నవారి సంఖ్య 151.

గౌరవార్థసభ్యులు 37 గురు. కార్యనిర్వాహకసభాసభ్యులు 48 గురు.

— కార్యదర్శులు. —

కీర్తిశేషులగు పురాణము నాగభూషణముగారి స్థానమున నింక నెవ్వరిని నియమింపలేదు. ఇప్పటి కార్యదర్శు లిద్దఱు.

కార్యనిర్వాహక సభాధ్యక్షు లొక్కరు.

దుర్భతినంవత్సరమునకుఁ బరిషదధ్యక్షులు దివాన్ బహద్దరు ఆనరెబిల్ మోచెర్ల రామచంద్రరావుపంతులుగారు బి.ఏ., బి.ఎల్. గారు.

కోశాధ్యక్షు లిరువురు.

(ముఖ్యులగు ప్రతిష్ఠాపకులు మున్నగువారి పేరులు ముఖపత్రము రెండవ పుటలోఁ జూడనగును.)

పత్రికాప్రకటనము. —

ఈసంవత్సరమునందుఁగూడఁ బరిషత్పత్రిక రెండునెలల కొక్కసారియే ప్రకటింపఁబడినది. మల్లికార్జునపండితారాధ్యులు రచించిన “శివతత్త్వసార” మనుపురాతనశైవగ్రంథము పత్రికలోఁ బ్రకటింపఁబడినది. విపులవిమర్శనము తోఁగూడిన వీరికానహితముగ దీనిని బ్ర॥ కొమ్మజ్జుల లక్ష్మణరావు ఎం.ఎ. గారు సంస్కరించుటలోఁ జాల శ్రమపడిరి. దీనికిఁ బత్రులు పాఠకులకు విక్రయము నకులభింపఁగలవు. ఇప్పటికే బరిషత్కార్యస్థానమున విప్రనారాయణచరిత్రము, జైమినిభారతవచనము, చంపూరామాయణము, చంద్రభానుచరిత్రము, శివతత్త్వ సారము ననునైదు పూర్వకవివరిచిత ప్రసిద్ధగ్రంథములు ముద్రితములు గలవు. నీతిసీనపద్యశతకము, సర్వేశ్వరశతకము లనుపురాతనకవికృతశతకములు రెండు గలవు. పత్రికకుఁ జందాదారులు 184 గారు.

ఈసంవత్సరమునఁ బ్రకటింపఁబడిన వ్యాసముల సనుబంధములోఁ గనుఁ గొనవలయును.

— పుస్తకవిక్రయము. —

ముద్రింపఁబడిన పుస్తకము లెంత యపురూపములైననైనను వానివిక్రయము సర్వపుస్తకసాధారణముగానే యున్నదిగాని విశేషము కనఁబడలేదు. ప్రతిగ్రంథాలయమువారు నొక్కొక్కప్రతిని దెప్పించినిని నొక్కరికి శ్రమలేకుండ లోకోపకారముగ నుండును. పుస్తకములకంటెఁ బత్రిక సంచికలవిక్రయము సయముగానున్నది. ఆంధ్రగ్రంథములైనను నెన్నఁటికైనఁ బునర్ముద్రణమున లభించును. సంచిక లట్లులభింపవుగావున నున్నసంచికలనైనను బతనాలయములలోను భాషాభిమానుల యిండ్లలోను నుంచుట లోకోపకారకారణమగును. నూతన గ్రంథప్రకటనమునకు భాషాభిమాను లగులక్ష్మీపుత్రులు తొడ్పడుదురుగాత.

— పుస్తకభాండాగారము. —

పుస్తకసంపాదనమున కీయే డెవ్వరిని నియమింపలేదు గాని బచ్చలి వీర వేంకటకవి - యాంధ్రరఘువంశము, ముద్దరాజరామభద్రకవి - కవిజనసంజీవని, పైండిపాటి సరిసింహకవి - మన్నారుకృష్ణశతకము, రామచంద్రాచారీశతకము, కవిపేరు తెలియని వైరిహరరంహశతకమువంటి శత్రుసంహారశతకము, నెల్లూరి వీరరాఘవకవి - వసుంధరాపరిణయము, మత్స్యలయ్యకొటయ్య - కాళిందీపరిణయము, గుడూరు రామదాసకవి - ప్రకృష్టబలరామచరిత్రము, వరదరాజుపండికేశ్వరుని - సేతుమాహాత్యము, సిద్ధలింగకవి - భల్లాణచరిత్రము ననుపుస్తకము లప్రయత్నముగ లభించినవి. వ్రాతప్రతులు కాగితములపై నిరుడువ్రాసినవి 17 ను నీసంవత్సరమున వ్రాసినవి 10 యును మొత్తము 27 పుస్తకములు. తాళపత్రగ్రంథములు 4410.

అచ్చపుస్తకములు గతసంవత్సరాంతమునకు 993, ఈసంవత్సరమునఁ గొనినవి 48, ఉచితముగావచ్చినవి 56. మొత్తము సంఖ్య 1097.

పరిషత్కార్యస్థానమునందలి పుస్తకములను బలుపురు చరిత్రకారులు, విమర్శకులు, గ్రంథప్రకాశకులు నుపయోగించుచున్నారు.

పరిషత్ప్రతికకు వినియోక్తమున 37 ఆంధ్రపత్రికలు, 3 కన్నడపత్రికలు వారమునకు, బక్షమునకు, నెలకు వచ్చుచున్నవి.

— ఆర్థికవిషయము. —

ఏపనిచేయుటకును ధనముకావలయును. ప్రార్థించిన వెంటనే వారివారి ప్రతిశ్రుతిముల నిచ్చినచో సకాలమున నన్నిపనులును జరుగును. పరిషత్తున కీయవలసినవారు విలంబముచేయుచున్నారు. పరిషత్తును దానొకరి కీయవలసినదియు, నీయఁదలఁచినదియు నిచ్చుటలో విలంబముచేయుచున్నది. కాలము సర్వవిధముల వ్యత్యస్తమైనది. ఆందోళనములు, ప్రచలనములు, నూతనసమస్యలు మొండై స్థాయిసంఘములపని వెనుకఁబడుచున్నది. అనుకొనినపని వెంట వెంటనే జరుగుటలేదు.

బెజవాడలో శాస్త్రపారిభాషికపదనిర్మాణమున కొక్కయ్యసంఘము, రాజకీయపారిభాషికపదనిర్మాణమున కొక్కయ్యసంఘము నియమింపఁబడినవి. తంజావూరు పుస్తకభాండాగారమునందలి తెనుఁగుపుస్తకములపట్టిక యచ్చువేయుటకై రు 116 లిచ్చుటకుఁ దీర్మానము జరిగినది. ఏలూరుసభలో నాంధ్రవిద్యాలయముఁగూర్చి యొకసంఘము నిర్దిష్ఠఁదలఁచిరి. మ॥ వంగూరి సుబ్బరావుగారికి వా రాంధ్రవాఙ్మయచరిత్రము రచించినదానికై రు 116 లిచ్చుటకుఁ దీర్మానింపఁబడినది. వీనిలో నేదియును నాచరణములోనికి రాలేదు. ఇంతకుఁ గారణము విదితమే.

ప్రతిసంవత్సరమును బరిషత్సభతోపాటాకప్రదర్శనము సాగింపవలయునని యోజనజరుగుచున్నది. అదియును ధనాభావముచేతనే సాగుటలేదు. పూర్వమునుండి మనవారి విద్యావిషయమున యభివృద్ధినిసూచించు పురాతనతాళపత్రప్రతులు, వానిలిపి, గంటములు, కలములు, దొలగంటములు, నొఱగంటములు, కత్తిగంటములు, వర్ణములు, బల్లలు, బల్లుములు, “అత్తోటాలు” సిరాలు, అలేఖములు, సూత్రములు, కణికలు, తూలికలు, వీఁచుకాగితములు, మొదలగునామగ్రీని సంపాదించి ప్రదర్శించుట ముఖ్యమైనపనియని తలంచుచున్నాము. ఎప్పటికినాగునో.

— నిఘంటునిర్మాణము. —

శ్రీసూర్యరాయాంధ్రనిఘంటు నిర్మాణముఁగూర్చి రెండవయనుబంధములోఁ జూడనగును.

ఆచార్యయములం దెల్పుపట్టిక నీవెంటఁ జూడనగును.

ఆంధ్ర సాహిత్యపరిషత్తు-చెన్నపురి. శ్రీదుర్గతినామసంవత్సరపు
ఆయము.

			రు. అ. పై.	రు. అ. పై.
1. సంవత్సరాదిని నిలువ - - -				147 2 10
2. బ్యాంకు వడ్డీ - - -				778 3 0
3. బ్యాంకినుండి తెచ్చినది - - -				2331 1 3
4. చందాలు:—				
ఉద్ధారకుల చందా - - -	10000	0 0		
పోషకుల చందా - - -	100	0 0		
యావజ్జీవసభ్యుల చందా - - -	100	0 0		
సాధారణసభ్యుల చందా - - -	224	0 0		
పత్రిక చందా - - -	185	0 0		
			10609	0 0
5. విడిసంచికల విక్రయము - - -	-	-	85	9 0
6. తంజావూరు లైబ్రరీ చందా - - -	-	-	33	0 0
7. పుస్తకవిక్రయము:—				
విప్రనారాయణ చరిత్రము - - -	6	15 6		
శైమినిభారతము - - -	80	13 0		
కవిజనాశ్రయము - - -	31	1 0		
జ్యోతిశ్శాస్త్రసారము - - -	1	8 0		
యుద్ధమల్లుని బెజవాడ శిలాశాసనము - - -	2	0 0		
సీతీసేనపద్యశతకము - - -	0	12 0		
చంపూరామాయణము - - -	30	9 0		
జ్ఞానప్రసూనాంబికాశతకము - - -	0	14 0		
సర్వేశ్వరశతకము - - -	1	8 0		
కావ్యాలంకారచూడామణి - - -	3	15 6		
అకారాదిపుస్తకసూచిక - - -	2	0 0		
ప్రాకృతభాషాత్పత్తి - - -	3	0 0		
			165	0 0
8. చేబదుళ్లు - - -	-	-	400	0 0
9. చిల్లరజమ - - -	-	-	2	0 0
10. వి. పీ. పోస్టేజీ - - -	-	-	13	6 6
11. ఇతరముద్రణము జమ - - -	-	-	8	0 0
మొత్తము - - -			14572	6 7

నెం. 307, లింగచెట్టి వీధి, మదరాసు. }
24-8-1922.

జి. నరసింహము,
అడిటరు.

(ది 28 మార్చి 1922 సం॥ వఆకు) ఆయవ్యయముల లెక్క.
వ్యయము.

	రు.	అ.	పై.	రు.	అ.	పై.
1. బ్యాంకి పంపినది - - -				2029	15	0
2. వి. పీ. పోస్టేజీ - - -				13	3	6
3. బ్యాంకి చిల్లరవ్యయములు - - -				1	10	4
4. ప్రయాణవ్యయములు:—						
పండితులవ్యయము - - -	24	5	0			
ఉద్యోగులవ్యయము - - -	18	1	0	42	6	0
5. పత్రికావిషయము:—						
చిత్రపత్రులు చెక్కించుటకు - - -	18	0	0			
కాగితములు - - -	115	10	0			
అచ్చుకూలి - - -	331	8	0			
పోస్టేజీ - - -	45	0	6			
చిల్లరవ్యయము - - -	3	3	0	513	5	6
6. ఇతరముద్రణము వైండింగు - - -				76	12	0
7. పుస్తకభాండాగారవిషయము:—						
కొనినపుస్తకములు - - -	23	14	0			
ప్రతులుప్రాయించుటకు - - -	2	0	0			
ఇతరవిషయములు - - -	25	11	3	51	9	3
8. ఉద్యోగుల జీతములు - - -				1055	0	0
9. ఇంటియద్దె - - -				400	0	0
10. చిల్లర పోస్టేజీ - - -				27	11	0
11. తంతులు, రిజప్పరీపోస్టేజీ - - -				7	4	0
12. కార్యస్థానము చిల్లరవ్యయము - - -				33	11	3
13. కలములు, కాగితములు మొ॥ - - -				6	12	0
14. ఆడిటరుఫీజు - - -				50	0	0
15. పుస్తకప్రకటనము - ముద్రణాదికము - - -				62	0	0
16. నిఘంటు చిల్లరవ్యయము - - -				9	6	0
17. సంవత్సరాంతమున కార్యస్థానమున నిలువ - - -				161	12	9
18. ఫిక్స్డ్ డిపాజిటుకు బ్యాంకుకు పంపిన వార్ బాండ్ - - -				10000	0	0
మొత్తము - - -				14572	6	7

గుమ్మడూరి వేంకటరంగరావు,

కొమ్మతూట లక్ష్మణరావు,

కార్యదర్శులు.

ఆంధ్రసాహిత్యపరిషత్తు-చెన్నపురి. శ్రీదుర్గతినామసంవత్సరము
అప్పు.

	రూ.	అ.	పై.	రూ.	అ.	పై.
పరిషత్తు ఖండు:—						
గతసంవత్సరాంతమున నిలువ -	-	-	77295 14 8			
ఈసంవత్సరమున హెచ్చు ఆదాయము -	-	-	7791 8 5			
				85087	7	1
తంజావూరు లైబ్రరీ చందా -	-	-		83	0	0
ప్రెసిడెంటు గారివలన బడులు -	-	-		400	0	0
నిఘంటుఖండు:—						
గత సంవత్సరాంతమున నిలువ -	-	-		15000	0	0
మొత్తము -				100520	7	1

పైని చెల్లబడని జమాఖర్చు నిలువ లెక్కను, ఆంధ్రసాహిత్యపరిషత్తువారి దుర్గతినామ సంవత్సరపు లెక్కలతో తనిఖీచేసి సరియైనట్లు తెల్పుచున్నాను.

నెం. 307, లింగచెట్టి వీధి, మదరాసు. }
24-8-1922.

జి. నరసింహము,
అడిటరు.

(ది 28 మార్చి 1922 నం॥) న జమాఖర్చు నిలువ లెక్క.

ఆసి.

పరిమితులు:—

మదరాసు ఇంపీరియల్ బ్యాంక్ ఆఫ్ ఇండియా వారి

బాగ్ కత్తలో నుంచబడినవి—

3½% 1900-01 గవర్నమెంటుపత్రము -

పైతేదీని బహుదర నూటికి రు. 55½ చొ॥ తరుగు -

5½% 1929-47 గవర్నమెంటుపత్రము -

పైతేదీని బహుదర నూటికి రు. 80 చొ॥ తరుగు -

నగదువగైరా నిలువ:—

మేనేజరు వకమున నిలువ -

ఇంపీరియల్ బ్యాంక్ ఆఫ్ ఇండియాలో నిలువ -

సభ్యులవలన రావలసిన చందాలు (రాంగసినవి) -

4 సం॥కు మించియు వసూలుకాని బాకీలు. గతసంవ

త్సరము లెక్క దాఖలా -

కుప్పీలు మొదలగు సామానులు (ఆసలు)-

గత సంవత్సరాంతమున మినహా 181 14 0

ఈసంవత్సరమున మినహా 12 2 0

ప్రచురింపబడిన పుస్తకముల నిలువ:—

పత్రికల నిలువ -

పుస్తకభాండాగారము ముద్రితప్రతులు:—

గతసంవత్సరాంతమున నిలువ -

ఈ సంవత్సరమున ఆచితముగ వచ్చినవి -

ఈ సంవత్సరమున కొనినవి -

గతసంవత్సరమునకు మినహా 555 0 0

ఈ సంవత్సరమునకు మినహా 59 0 0

పుస్తకభాండాగారము ప్రాంతప్రతులు -

నిఘంటువ్యయము:—

గతసంవత్సరాంతమునకు -

ఈ సంవత్సరమున వ్యయము -

మొత్తము -

రు. ఆ. పై.	రు. ఆ. పై.
10000 0 0	
4150 0 0	
10000 0 0	5550 0 0
2000 0 0	8000 0 0
161 12 9	
9 15 8	
17446 11 0	171 12 5
1226 0 0	
525 8 0	16220 11 0
194 0 0	
	331 8 0
1632 14 0	
1276 12 0	2909 10 0
1667 13 3	
48 14 9	
23 14 0	
1746 10 0	
605 0 0	1135 10 0
	51376 10 6
14815 3 2	
9 6 0	14824 9 2
	100520 7 1

గుమ్మడూరి వేంకటరంగరావు,

కొమఱ్ఱాజు లక్ష్మణరావు,

కార్యదర్శులు.

ఆంధ్ర సాహిత్య పరిషత్తు - చెన్నపురి. శ్రీ దుర్గతి నామ
వ్యయము

	రు.	అ.	పై.	రు.	అ.	పై.
జీతములు:—						
ఆఫీసు ఉద్యోగులకు - - -	1085	0	0			
ప్రయాణవ్యయములు - - -	42	6	0			
ఆడిటరుఫీజు - - -	50	0	0			
కార్యస్థానమునకు అద్దె - - -	400	0	0			
కాగితములు మొదలగునవి - - -	6	12	0			
చిల్లరపోషేజి - - -	27	11	0			
శిబిర్లుపోషేజి - - -	7	4	0			
చిల్లరవ్యయములు - - -	33	11	3			
బ్యాంక్ చిల్లరవ్యయములు - - -	1	10	4			
వి. పి. పోషేజి - - -	13	3	6			
ఇతరముద్రణము - లైండింగు - - -	68	12	0			
పుస్తకభాండాగారము చిల్లరవ్యయము - - -	25	11	3	1762	1	4
పుస్తకప్రకటనము ముద్రణాదికము - - -	-	-	-	62	0	0
ప్రతికావిషయము:—						
గతసంవత్సర ప్రతులు - - -	1148	12	0			
కాగితములు ముద్రణము మొదలైనవి - - -	513	5	6			
గతసంవత్సరము నిలువకాగితముల వ్యయము - - -	79	0	0	1741	1	6
మినహాయింపులు:—						
పన్నీలు సామానులు - - -	12	2	0			
పుస్తకభాండాగారము - - -	50	0	0			
గతసంవత్సరము ప్రచురింపబడిన పుస్తకముల నిలువ - - -	1477	14	0			
గవర్నమెంటు పత్రములు - - -	2000	0	0	3540	0	0
హెచ్చు ఆదాయము - - -	-	-	-	7791	8	5
మొత్తము - - -				14896	11	3

సం. 307, లింగచెట్టి పేజి, మదరాసు.

24-8-1922.

జి. నరసింహము,

ఆడిటరు.

సంవత్సరాయవ్యయముల లెక్క.

ఆయము.

			ర.	అ.	పై.	ర.	అ.	పై.
ఉద్ధారకుల చందాలు	-	-	10000	0	0			
యావజ్జీవ సభ్యుల చందాలు	-	-	100	0	0			
సాధారణసభ్యుల చందాలు	-	-	390	0	0			
పత్రిక చందాలు	-	-	404	0	0	10894	0	0
విడిసంచికల పత్రయము	-	-	85	9	0			
పుస్తకముల పత్రయము	-	-	165	0	0			
పత్రికల నిలువ	-	-	1276	12	0	1527	5	0
పుస్తకముల నిలువ:-								
బైండువి	-		1232	14	0			
బైండుకానివి	-		400	0	0	1632	14	0
బ్యాంకింగ్	-					775	3	0
పి. పి. పోస్టేజి	-		13	6	6			
చిల్లర జను	-		2	0	0			
ఉచితముగావచ్చిన పుస్తకములు-			48	14	9	64	5	3
మొత్తము -						14896	11	3

గుమ్మడూరి వేంకటరంగరావు,

కొమట్లాజు లక్ష్మణరావు,

కార్యదర్శులు

అనుబంధము I.

ద్వర్తనసంవత్సరాంధ్రసాహిత్యపరిషత్పత్రికలోఁ బ్రకటింపఁబడిన
వ్యాసములయుఁ దత్కర్తలయు నామములు.

1. శివతత్త్వసారము—మల్లికార్జునపండితారాధ్యులు.
2. ఆంధ్రకవితాపిత—కాశీభట్ట బ్రహ్మయ్యశాస్త్రిగారు.
3. కాటయవేముఁడు—పెండ్యాల వేంకటసుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిగారు.
4. పరిషత్తు స్తకభాండగారము.
5. పరవస్తుచిన్నయనూరి గారిజీవితము.
6. పరిషద్దశమవార్షికసభావృత్తాంతము.
7. గ్రంథస్వీకారము.
8. శివతత్త్వసారము—షీతీకాదులు—కొమఱ్ఱాజు లక్ష్మణరావుగారు. ఎం.ఏ.
9. చంద్రభానుచరిత్రము—షీతీకాదులు—విద్వాక్ కణ్ణి సాంబమూర్తిశాస్త్రిగారు.
10. స్వాగతోపన్యాసము—నందిరాజు చలపతిరావుగారు.
11. కర్ణాటరాజ్యవృత్తాంతము—(ఉత్తరభాగము.)
12. ఐస్సంటయిన్ యొక్కసాపేక్షత్వవాదము—విస్సా ఆప్పారావుగారు, ఎం.ఏ.
13. కాఁతీయులు త్తత్త్రియుల? త్తత్త్రియేతరుల—శ్రీవత్సవాయ వేంకటసీలాద్రిరాజుగారు-
జయంతి రామయ్యపంతులుగారు.
14. తత్త్వవదేశ్యస్వరూపము—నుల్లాది మూర్తినారాయణశాస్త్రిగారు.
15. సెల్లూరఁబత్రికాప్రచారము—వంగోలువేంకటరంగయ్యగారు, బి.ఏ.బి.ఎల్.
16. భామమండలము—ధేరం వేంకటాచలపతిగారు. బి.ఏ.
17. నిఘంటువులు—భాగవతుల లక్ష్మీపతిశాస్త్రిగారు.
18. అల్లసాని పెద్దనార్య కవిత్వతత్త్వము—కాశీభట్ట బ్రహ్మయ్యశాస్త్రిగారు.
19. రాధ్రీసంవత్సరకార్యనివేదనము.

అనుబంధము II.

↔ శ్రీ సూర్యరాయాంధ్రనిఘంటు నిర్మాణము. ↔

దుర్జతినంవత్సరము.

నిఘంటు నిర్మాణమునఁ బదసంగ్రహము నెడి కార్య మించుమించుగా ముగిసినది. విమర్శన మారంభమైనది.

సంస్కృతపదములు.

ప్రస్తుతము సంస్కృతపదములలో నుబంధములను వానియర్థములను ఆప్టేకృత సంస్కృతాంశమునిఘంటుపునండి గ్రహింపఁబడుచున్నట్లును గతసంవత్సరమునకు ౨౩౦ పుటలు మిగిలి యున్నట్లును దెలుపఁబడినది. ఆప్టేనిఘంటుపునఁ జివరనున్న డెబ్బడిమాఁడు పుటలుతప్ప మిగిలిన దంతయుఁ బూర్ణముగా గ్రహింపఁబడినది. కొంచె మవకాశము గలిగినపు డదియును బూర్తిగా గ్రహింపఁబడును. దుర్జతినంవత్సరమున (౯౩౮౦) తొమ్మిదివేలు మాఁడువందలు నెనుబదిపదిపదము లైనవి. అపివఱకు వ్రాసినపదములు రమారమి (౫౯౭౭౫) ఏఁబదితొమ్మిదివేలు నేడువందలు డెబ్బది యైదు. వ్రాసిన తత్సమపదములమొత్తము (౬౯౧౫౫) అఱువదితొమ్మిదివేలు నూటయేఁబదియైదు. ఇంకను వ్రాయవలసినవి రమారమి (౫౦౦౦) అయిదువేలుండును. తత్సమపదములమొత్తము (౭౭౧౫౫) డెబ్బది నాలుగువేలు నూటయేఁబదియైదుగను. వీనిలో విమర్శనకాలమున రమారమి యేఁబదివేలపదములు నిఘంటుపున గ్రాహ్యములుగానుండునని తోచెడిని.

విమర్శనము.

దుర్జతినంవత్సర కార్తికశుక్లకౌదశిమొదలు తత్సమపదవిమర్శనము జరగుచున్నది. దుర్జతినం వత్సరాంతమునకు (౫౭౩౬) అయిదువేలు నేడువందలు ముప్పదిరూఱుపదములు విమర్శింపఁబడి యచ్చునకు సిద్ధముగానున్నవి. ఆప్టేనిఘంటుపున ౧౫౫ పుటలయినవి. తత్సమపదగ్రహణవద్ధతి విషయమునఁ బండితులయభిప్రాయములు కనుఁగొని యావశ్యకమైనవోఁ గొన్నిమార్పులు చేసి కొనుటకై నూఱుపదములు గల మచ్చుప్రతు లాంధ్రభాషాభిమాను లగుపండితులకుఁ బంపుటయై నది. కొందఱయభిప్రాయములు వచ్చినవి. కొందఱవి రావలసియున్నవి.

దేశ్యపదములు.

ప్రాచీనగ్రంథములనుండి ప్రయోగములు సంపాదించుటలో నీసంవత్సరమున మొదటి నాలుగుమాసములు వైదుగురుపండితులు పనిచేసిరి. తరువాత మాఁడుమాసములు ముగ్గురు పనిచేసిరి. తర్వాతియైదుమాసములు నొకరే పనిచేసిరి. ఈసంవత్సరమున (౯౧౫౦) తొమ్మిదివేలు నూటయేఁ బదిపదములు గ్రహింపఁబడినవి. దేశ్యపదములన్నియుఁ గలుప మొత్తము (౧౨౯౭౩౦) ఒకలక్ష

యు నిరుపదితోమ్మిదివేలు నేడువందల ముప్పది. ప్రయోగాధారములుగా నెన్నఁబడిన యాంధ్ర గ్రంథము లన్నియు దొరకినంతవఱకుఁ బూర్తియైనవి. ఏదైనఁ బ్రాచీనగ్రంథము దొరకినవో దాని నుండి పదములను బ్రయోగములను గ్రహింపఁబడును. పైపదములన్నియు వర్ణక్రమమున నేక ముఖము గావించుట యైనది. సిద్ధమైయున్న సజాతీయద్రావిడకర్ణాటకపదములతోను ప్రాకృత పదములతోను సరిచూచుచు మహాకవిప్రయోగానుసారముగ వీనిని విమర్శింపవలసియున్నది. ఈపని వర్తమాన సంవత్సరమునఁ బ్రారంభింపఁబడును.

ప్రాకృతపదములు.

ఈసంవత్సరములో త్రాయింపఁబడిన ప్రాకృతపదములు (౪౧౨) నాలుగువందలఁ బం ద్రెండు. వెనుకటివానిలోఁ గలుప మొత్తము (౧౪౬౦) పదునాలుగువందలు నఱువది. ఈపని విజయనగరములోనున్న శ్రీహక్ పరవస్తు వేంకటరామానుజస్వామి అయ్యవార్లుగారు శ్రద్ధతోఁ బూర్తిగావించిరి. సిద్ధమైయున్న సజాతీయద్రావిడకర్ణాటకపదములు (౧౫౦౦౦) పదునేనువేలు. ఇంతవఱ కన్నియుఁజేరి (౨౧౫౩౪౫) రెండులక్షలు పదునేనువేలు మున్నూటనలువదియైదు పద ములైనవి. వీనిలో నాచ్చికపదములంతవఱ దక్కినవన్నియు వేలువేలుపదములే.

వ్యయము.

దుర్భుతసంవత్సరమున నిఘంటునిమి త్తమైన వ్యయము.

జీతములు	౩౨౪౭	౭	౧౧
చిల్లరవ్యయము	౩౧	౧౫	౦
ఇంటియదై	౧౮౦	౦	౦
				౩౪౫౮	౭	౧౧

నాసి మాఁడువేలు నాలుగువందలు నేఁబదితోమ్మిదిరూపాయలు, ఆఱుకొలు, పదునొకండు

జ. రామయ్య,

సంపాదకుఁడు.

శ్రీరస్తు.

ఆంధ్ర సాహిత్యపరిషత్తు, చెన్నపురి.

(TELUGU ACADEMY.)

ఆ 1922-23 సంవత్సరము సెప్టెంబరు ది 3 తేది ఆదివారం 12 గంటలకు
శ్రీపితాపురము మహారాజావారి కోటలో సమావేశమైన యాంధ్ర సాహిత్య
పరిషత్ త్కార్యనిర్వాహక సభావిషయము.

— సభ్యులు. —

1. మ-రా-శ్రీ, శ్రీశ్రీ పితాపురము మహారాజావారు, (అధ్యక్షులు.)
2. ,, శ్రీగాజా వేంకటాద్రి అప్పారావు బహద్దరుగారు, ఉయ్యూరు.
3. ,, జయంతి రామయ్యపంతులుగారు, బి.ఎ, బి.ఎల్.
4. ,, రాయసా హెబు గుమ్మడూరి వేంకటరంగరావుగారు ఎం.ఎ.
5. ,, త్రిపురాన వేంకటసూర్యప్రసాదరావు దొరగారు, సిద్ధాంతము.
6. ,, కాశీభట్ట బ్రహ్మయ్య శాస్త్రిగారు, కాకినాడ.
7. ,, తల్లాప్రెగడ సూర్యనారాయణరావుగారు, కొవ్వూరు.
8. ,, చిలకమర్తి లక్ష్మీనరసింహముగారు, రాజమహేంద్రవరము.
9. ,, గునుపాటి యానాదిరెడ్డిగారు, కొత్తూరు.
10. ,, రా॥ వేంకటరామసోమయాజులుగారు, హైద్రాబాదు.
11. ,, బుట్టా శేషగిరిరావుగారు, ఎం. ఎ., విజయనగరము.
12. ,, మేడేపల్లి వేంకటరమణాచార్యులుగారు, విజయనగరము.
13. ,, అడపా వాసుదేవరామానుజులు నాయుడుగారు, చోడవరము.
14. ,, పెండ్లాది వేంకటసుబ్రహ్మణ్య శాస్త్రిగారు, బందరు.
15. ,, మల్లాది సూర్యనారాయణ శాస్త్రిగారు, రాజమహేంద్రవరము.
16. ,, కాశీభట్ట సుబ్బయ్య శాస్త్రిగారు, కాకినాడ.
17. ,, శ్రీచెలికాని లచ్చారావుగారు, చిత్రాడ.
18. ,, ఆచంట వేంకటరాయసాంఖ్యాయనశర్మగారు, విశాఖపట్టణము.
19. ,, పానుగంటి లక్ష్మీనరసింహారావుపంతులుగారు, పితాపురము.
20. ,, దేవులపల్లి లక్ష్మీవతి శాస్త్రిగారు, తుని.

21. మ.రా.శ్రీ, చేపులపల్లి వేంకటకృష్ణశాస్త్రిగారు బి.ఏ., పితాపురము

22. „ శ్రీదామర సీతారామస్వామిగారు, పితాపురము.

మఱియు ననేకులు.

— తీర్మానములు. —

(1) దుర్బతినంపత్తర కార్యనివేదనము చదువఁబడి యందఱచే నంగీకరింపఁబడినది.

(2) దుందుభినంపత్తరమున కాయవ్యయము లీక్రిందిరీతి నిశ్చయింపఁ

ఆయము	-	-	-	-	-	14400 0 0
ఉద్ధారకులవలన	-	-	-	-	-	10000 0 0
పోషకులవలన	-	-	-	-	-	2000 0 0
యానజీవనభ్యులు, సాధారణసభ్యులు	-	-	-	-	-	1000 0 0
పత్రికచందాలు	-	-	-	-	-	200 0 0
పుస్తకవిక్రయము	-	-	-	-	-	200 0 0
పుస్తకప్రకటనము	-	-	-	-	-	200 0 0
బ్యాంకివడ్డీ	-	-	-	-	-	800 0 0
						14400 0 0

వ్యయము	-	-	-	-	-	5600 0 0
జీతములు	-	-	-	-	-	1800 0 0
ప్రయాణవ్యయములు	-	-	-	-	-	200 0 0
ఆడిటరుకు	-	-	-	-	-	50 0 0
అద్దె	-	-	-	-	-	500 0 0
కాగితములు మొదలైనవి	-	-	-	-	-	100 0 0
సామానులు	-	-	-	-	-	100 0 0
పుస్తకభాండాగారము	-	-	-	-	-	600 0 0
పత్రికకు	-	-	-	-	-	1000 0 0
ఇతరవ్యయములు	-	-	-	-	-	250 0 0
పుస్తకప్రకటనము	-	-	-	-	-	1000 0 0
						5600 0 0

అందఱచే నంగీకరింపఁబడినది.

(3) పరివత్కార్యస్థానము చెన్నపురినుండి యాంధ్ర దేశమునకు మార్పుట మంచిదా మంచిదైనయెడల నేపట్టనమునకు మార్పువలయునను విషయమును బరిశీలించి తమ యభిప్రాయమును డిసెంబరు మాసాంతములోఁగా సాధ్యమైనంత శీఘ్రముగఁ దెలుపుటకై యీ క్రిందివారి నుపసంఘముగా నేర్పఱుపఁ దీర్మానింపఁబడినది:—

1. మ-రా-శ్రీ, రా॥సా॥ గుమ్మడూరి వేంకటరంగరావుగారు, ఎం.ఏ.
(కన్వీనరు.)
2. „ గునుపాటి యానాదిరెడ్డిగారు.
3. „ జయంతి రామయ్యపంతులుగారు బి.ఏ., బి.ఎల్.
4. „ పానుగంటి లక్ష్మీనరసింహారావుపంతులుగారు.
5. „ కాశీభట్ట సుబ్బయ్యశాస్త్రిగారు.
6. „ బుట్టా శేషగిరిరావుగారు ఎం.ఏ.
7. „ త్రిపురాన వేంకటసూర్యప్రసాదరావుదొరగారు.
8. „ తిల్లాప్రగడ సూర్యనారాయణరావుగారు.
9. „ ఉపాధ్యాయుల వేంకటరమణయ్యగారు.
10. „ ఆచంట వేంకటరాయసాంఖ్యాయనశర్మగారు.
11. „ టి. శంకరలింగంపిల్లెగారు బి.ఏ., బి.ఎల్.

(4) దుందుభినామసంవత్సరమునకుఁ బరివదధ్యక్షులుగా మ-రా-శ్రీ, పానుగంటి లక్ష్మీనరసింహారావుపంతులుగా రెన్నుఁకొనఁబడిరి.

(5) పరివత్కార్యస్థానమునకు వచ్చిన నూతన గ్రంథములను విమర్శించి యభిప్రాయమును దెల్పుటకై యీక్రింది 16 గురను గ్రంథవిమర్శకసంఘముగా నేర్పఱుచుటయైనది:—

1. మ-రా-శ్రీ, జయంతి రామయ్యపంతులుగారు బి.ఏ., బి.ఎల్.
2. „ రా॥ సా॥ గుమ్మడూరి వేంకటరంగరావుగారు ఎం.ఏ.
3. „ కొమఱ్ఱాజు వేంకటలక్ష్మణరావుగారు ఎం.ఏ.
4. „ మల్లాది సూర్యనారాయణశాస్త్రిగారు.
5. „ కాశీభట్ట బ్రహ్మయ్యశాస్త్రిగారు.
6. „ కాశీభట్ట సుబ్బయ్యశాస్త్రిగారు.
7. „ గునుపాటి యానాదిరెడ్డిగారు.

8. మ-రా-శ్రీ, శ్రీవత్సవాయ వేంకటనీలాద్రిరాజుగారు.
 9. ,, కూచి నరసింహముగారు బి. ఏ.
 10. ,, చిలకమర్తి లక్ష్మీనరసింహముగారు.
 11. ,, పురాణవంశ మల్లయ్యశాస్త్రిగారు.
 12. ,, వేదము వేంకటరాయశాస్త్రిగారు.
 13. ,, బుట్టా శేషగిరిరావుగారు ఎం. ఏ.,
 14. ,, ఆచంట వేంకటరాయసాంఖ్యాయనశర్మగారు.
 15. ,, పానుగంటి లక్ష్మీనరసింహరావుపంతులుగారు.
 16. ,, మేడేపల్లి వేంకటరమణాచార్యులుగారు.

వీరిలో ముగ్గురుముగ్గుర కొక్కొక్కగ్రంథము చొప్పునఁ బంపి యభిప్రాయములను దెప్పించి పరిషత్పత్రికలోఁ బ్రకటింపవలయును.

(6) ఈసభలోఁ గ్రొత్తగా నిరుపదిమంది సాధారణసభ్యులు చేర్చికొనఁబడిరి.

గుమ్మడూరి వేంకటరంగరావు,
 కొమఱ్ఱాజు లక్ష్మణరావు,
 కార్యదర్శులు.

ఆంధ్రసాహిత్యపరిషత్తుకటితగ్రంథములు.

(1) విప్రనారాయణచరిత్రము.

పన్నిదక్షాశ్వాసలలోఁ జేసిన తొంపదపాదపాద్యాశ్వాస చరిత్రము. కవిత్వములోని యెట్టా ప్రేరణ చిన్నిమనుషుడగు చెవలవాడ మల్లయకవిచే రచియింపఁబడిన యపూర్వగ్రంథము. స్వచ్ఛందముల నుత్తమప్రబంధములలో గణింపఁదగినది. జైజయంతివిలాసముకంటె మిన్న. ౫ ఆశ్వాసములు. ౬౮ పుటలు. సవిమర్శనమైన ౧౮ పుటలపీఠిక. వెల రు. ౦-౮-౦.

(2) జైమినిభౌరతము (ఆంధ్రవచనము.)

రెండువందల సంవత్సరముల క్రిందట మధురాపురాధీశ్వరం దగువిజయరంగ చోక్కనాథుని యాస్థానకవియు, సామాజికండు నయిన సముఖము వేంకటకృష్ణప్ప నాయఁకునిచే రచింపఁబడినది. భాష సలక్షణము. శైలి మనోహరము. ధార యన్వళ్ళము. అందమును ముఖ్యముగాఁ జనువలసినది. ౩౨౮ పుటలు. ఆంధ్రమునను, ఇంగ్లీషునను పీఠికలుగలవు. వెల రు. ౦-౧౨-౦.

1917-18 సం॥ ఇంటరుమిడియేటుపరీక్షకుఁ బఠనీయగ్రంథము.

(3) కవిజనాశ్రయము.

వేములవాడ భీమకవివచిత మగుఛందశ్వాసము. ఆంధ్రచ్చందోగ్రంథములలో మిక్కిలి పురాతనము. అనేకలిఖితపుస్తక పరిశోధనపూర్వకముగా మూలపాఠము నిర్ణయింపఁబడినది. పాఠ భేదములు పుటలయందుగునఁ జూపఁబడినవి. సంస్కృతకర్ణాటాంధ్రచ్చందస్సుల భేదాభేదము లచ్చటచ్చటఁ బ్రదర్శింపఁబడినవి. కవినిర్ణయము, కాలనిర్ణయము, ఛందస్వరూపము మొదలగు విషయము లనేకములుగల విపులయినపీఠికయు, విషయసూచికయు, ననుక్రమణికయుఁ గలవు. విద్యాభిలకును బండితులకును గూడ నుపయోగకరము. వెల రు. ౦-౧౦-౦.

(4) యుద్ధమల్లుని బెడవాడ శిలాశాసనము.

మ-రా-రా-శ్రీ జయంతి రామయ్యచంతులు బి.ఏ.,బి.ఎల్. గారిచే రచింపఁబడిన సవిమర్శ పీఠికాపూర్వకముగాఁ బ్రకటింపఁబడినది. ఈశాసన మాండ్రప్రద్యాత్మకము. నన్నయభట్టారకుని కాలముకంటె ముందుఁ బుట్టినది. ఆంధ్రభాషాస్వరూపము తెలియఁగోరువారల కత్యంతోపయోగకరము. 1917-1918 సంవత్సరములు బి.ఏ. పరీక్షకుఁ బఠనీయగ్రంథముగా నిర్ణయింపఁబడినది. వెల రు. ౦-౮-౦

(5) నీతిసీసపద్యశతకము.

తాళ్లపాక పెదతిరుమలార్చరి విరచితము. శ్రీవేంకటేశ్వరల కంఠితము. వెల రు. ౦-౨-౦.

(6) జ్యోతిశ్శాస్త్రసారము

వచనము. శ్రీమాకా కపిష్ఠశము కృష్ణమాచార్యులు బి.ఏ., ఎల్.టి. గారిచే రచింపఁబడినది. ఖగోళవిషయముఁ దెలిసికొనఁ గోరువారి కిది యత్యంతోపకారకము. వెల రు. ౦-౮-౦.

(7) A Defence of Literary Telugu, by J. Ramayya Pantulu Garu 0-8-0.

(8) జ్ఞానప్రసూనాంబికాశతకము.

శ్రీకాళహస్తీశ్వరుని దేవియగు జ్ఞానప్రసూనాంబను స్తుతించుచు కిష్టు సర్వకాస్త్ర రచియించిన ధర్మరసప్రధానమైన పద్యశతకము, అనర్గళకవిశాధార గలది. వెల రు. ౦-౨-౦.

చంద్రభానుచరిత్రము

తరిగొప్పల మల్లనకవి విరచితము.
మిక్కిలి ప్రౌఢప్రబంధము. వెల, రు. ౧-౦-౦.

కావ్యాలంకారచూడామణి.

విన్నకోట పెద్దయకవిప్రణీతము.
ఇదివఱ కచ్చుపడి ప్రచారములో నున్న దాని తరువాతిభాగము, ఛందో
వ్యాకరణవిషయము. వెల, రు. ౦-౨-౦.

చంపూరామాయణము. ఋగ్వేదికవి వేంకటాచలవతికవిప్రణీతము.

భోజరాజకృతసంస్కృతరామాయణచంపువునకుఁ బ్రథమాంధ్రీకరణము. కాశ్యేటిసంగ
సంస్థానమునం దుద్భవించినది. ఇంతవఱ కిట్టి భాషాంతరగ్రంథము భోజచంపువునకులేదు, కావు
ననే యన్నివిధముల ముఖ్యమైనది. కవితాచమత్కృతులై నీగ్రంథముచే కాననగును. ఎనిమిది
యాశ్వాసములు. 148 పుటలు రాయలుపైజా, 16 పుటల పీఠిక. ముద్రింపఁబడినవి స్వల్ప
ప్రతులు. వెల, రు. 1-0-0 మాత్రమే. భాషాభిమానులు కీక్రముగా నొక్కొక్కప్రతిని
జెప్పించుకొనుట మంచిది.

తవిజనాశ్రయము

వేములవాడ భీమకవిభండము. వెల, రు. ౦-౧౦-౦.

ప్రాకృతభాషోత్పత్తి.

మేడపల్లి వేంకటరమణాచార్యులుగారు రచించినది. వెల, రు. ౦-౧౨-౦.

శివతత్త్వసారము.

మల్లికార్జునపండితారాధ్యులు రచించినది. వెల, రు. ౦-౧౨-౦.

సర్వేశ్వరశతకము.

యభావాక్కుల అన్నమయ్యగారు రచించినది. వెల, రు. ౦-3-౦.

కావలసినవారు, ఆంధ్రసాహిత్యపరివత్కార్యదర్శులకు, చెన్నపురి,
వ్రాసినఁ బడయఁగలరు.

Printed at the British Model Press, Choolai and published at the
Telugu Academy Office, 39, Harris Road, Puduket, Madras.

